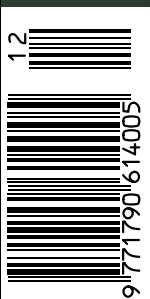

SOUL

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011
€3.00

51

Δημήτρης
Σκαρμούτσος

5
YEARS
ISSUE

fenafresh

EDITORIAL 51

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

«Μαύρος κύκνος», Ντάρεν Αρονόφσκι

Heavy weather

Τα πάντα γύρω σου στέκουν και κοιτάζουν βουβά, αμήχανα, θλιμμένα και φοβισμένα. Η θαλπωρή των βεβαιιοτήτων και η κλισέ σιγουριά του παλιού κόσμου, όπως τον ήξερες, καταρρέουν όπως οι κόσμοι-σκηνικά του Νόλαν στο «Inception». Εσύ;

Μήπως δεν είδες το «Inception» του Νόλαν; Μήπως χρησιμοποιώ άγνωστες λέξεις, όρους και χρησμούς που δυσκολεύουν την επικοινωνία μας; Μήπως οποιοδήποτε είδους επικοινωνία ανάμεσά μας είναι εξ ορισμού αδύνατη, αν οι λέξεις-κλειδιά δεν είναι «σταθερός μισθός», «σίγουρη δουλειά», «αρ-ραβώνας», «σπίτι», «γάμος», «παιδιά», «τηλεόραση»;

Άμα είναι όλα άγνωστα, κάτι θα βγει. Συμφωνεί επιτέλους κάποιος;

Τι άγγιξες περισσότερο φέτος; Τι σου ήταν ευκολότερα απτό; Το ποντίκι του υπολογιστή ή ένα σώμα;

Είσαι ευτυχισμένος; Τώρα.

Διάβασες τον «Ιδιωτικό βίο του Μάξγουελ Σιμ» του Τζόνναθαν Κόου; Άκουσες το σάουντρακ των drog_A_tek για το «Homeland» του Σύλλα Τζουμέρκα; Κατέβηκες στον Μύλο για το «Land Ends» του Παύλου Φυσάκη; Άνθρωποι ολόιδιοι με σένα, αλλά με διαφορετικές ζωές, πόζαραν μπροστά σε μυριάδες άκρες του γήινου πλανήτη. Όχι; Γιατί; Δε σε ενδιαφέρει η ζωή οποιοδήποτε πέραν της δικής σου; Ή μήπως δεν είχες χρόνο;

Πού, διάολο, τρως όλον τον χρόνο σου; Μήπως πρέπει να τον επαναδιαπραγματευτείς ή δεν κάνεις τέτοιες σκέψεις, γιατί πάλι δεν προλαβαίνεις;

Αξίζει αυτό που σε τρέχει; Στ' αλήθεια όμως. Πες το από μέσα σου, δεν ακούει κανένας, μόνο εσύ. Μπορείς να σε ακούσεις;

Γιατί σου αρέσουν τα μαύρα γυαλιά; Μήπως επειδή λειτουργούν σαν αερόσακοι, σαν ABS, όταν η πόλη τρακάρει αυθάδικα και μετωπικά πάνω σου;

Σφυρίζεις περίεργα ονόματα στα αδέσποτα; Η γάτα Ρεμπώ γυρίζει, όταν της μιλάς; Το νιαούρισμά της καμιά φορά σου φαίνεται πιο οικείο και αληθινό από τα likes που επικροτούν τα σχόλιά σου στο facebook;

Οσφραίνεσαι την πόλη σαν κυνηγόςκυκλο; Βρίσκεις πιο διεγερτικό ακόμα και από Chanel 5άρι το αστικό φουζέρ με βάση τα καμένα βενζόλια και τα αιθέρια έλαια που αναδύουν τα γρασίδια του πάρκου ή το χύμα χώμα της γλάστρας μετά τη βροχή;

Μπουκάλια βότκα σε τιμή κόστους, αλάθητος dj που δεν παίζει ούτε μία μούφα, εκλεκτοί θαμώνες, συζητήσεις, χορός προαιρετικός, επίλεκτες εικόνες στην οθόνη. Μήπως ολοένα και περισσότερο φέτος διατρανώθηκε μέσα σου η πεποίθηση πως το πιο ωραίο μπαρ της πόλης βρίσκεται στο σπίτι σου;

Βρήκα κι όνομα. Θα το βαφτίσουμε «οι μανταρινιές της Βιέννης». Μη ρωτάς πώς μου 'ρθε. Ούτε αν στη Βιέννη τέτοιες μέρες, εκτός από το χιόνι και τα σοκολατάκια, υπάρχουν μανταρινιές. Γιατί πρέπει όλα να είναι τόσο αναλυτικά και επεξηγηματικά;

Αντί για γραβάτα και χαρτοφύλακα, φορούν σακίδιο και καβαλούν ποδήλατο. Μήπως όμως έχεις την καχύποπτη αίσθηση πως πίσω από τους πρω-

τεργάτες των νέων κοινωνικών κινημάτων κρύβονται οι επαγγελματίες πολιτικάντηδες του αύριο;

Τι είναι πιο επικίνδυνο; Ο αμετροεπής ωφελιμισμός των μικρών παιδιών ή οι καταπιεστικές επιθυμίες των γονιών τους;

Γιατί ανεβάζεις tweets με τις σκέψεις σου; Γιατί ποσάρεις likes και σχόλια στον Τοίχο του facebook; Γιατί διαλαλείς τη ζωή σου με μέγα ψηφιακό πάθος; Μήπως γιατί πουθενά αλλού δε σου δίνουν σημασία;

Αναρωτήθηκες για ποιον λόγο η Τσαγγάρη γέμισε το «Attenberg» με τραγούδια των Suicide; Προσπαθείς να λύσεις τέτοιους άχρηστους γρίφους;

Σε αυτή τη χώρα δεν υπάρχει μέλλον, ίσως πρέπει να μεταναστεύσουμε. Πόσες φορές έκανες αυτή τη σκέψη, κάθε φορά που στα δελτία των 8 το έθνος γκρεμιζόταν όπως ο Πύργος της Κόλασης;

Αγαπήθηκες φέτος; Το ανταπέδωσες; Πώς; Γράφοντάς το σε μήνυμα ή χέιλη με χέιλη, μάτια με μάτια; Σου άρεσε το καινούργιο των Your Hand In Mine;

Πόσο καιρό διαβάζεις το SOUL; Πόσο γρήγορα μπορούν να κυλήσουν 5 χρόνια; Κακός καιρός για πανηγύρια, γιατί με τόση καταστροφή, η χαρά μου πρέπει να είναι μετρημένη. Οι άλλοι, οι παραδίπλα που κρέμονται μαζί μας στο περίπτερο, εξατμίζονται. Εμείς υπάρχουμε αξιοπρεπώς ακόμα. Απομείναμε το μόνο περιοδικό από τη Θεσσαλονίκη που πωλείται στα σταντ. Όμως άλλο ήθελα να σε ρωτήσω. Τι μας βρίσκεις και γιατί μόνο σε μας κι όχι σε κάποιους άλλους; Ό,τι και να απαντήσεις, σ' ευχαριστώ.

SOUL

SECRETS OF URBAN LIFE

2310 MAGAZINE

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ Σ 2010

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ Σ 2011

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές
Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντασιρμάς

Επιμέλεια Ύληs: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Σύμβουλος Έκδοσης: Σπύρος Πέγκας
Graphic Designer: Αλέξανδρος Τσιρίδης
Contributing Artists: Πέτρος Νικόλτσος
Ειδικοί συνεργάτες: Γιώργος Μπάκας, Σοφία Αγγελίδου,
Άρης Προδρομίδης, Ναυσικά Γκράτσιου
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης
Γραμματεία Σύνταξης: Κατερίνα Κουτσαλή

Συντακτική Έμάδα
Λένα Χουρμούζη, Μαρία-Άννα Τανάγια, Θανάσης Μήνας,
Αντώνης Βλαβογελάκης, Μάκης Παπασημακόπουλος,
Τζίνα Σωτηροπούλου, Τάσος Ρέτζιος, Παναγιώτης Τσιακιρίδης,
Γιώργος Παπαγεωργίου, Miki Zoltan, Γιάννης Πιτσιώρας,
Κώστας Κούτσαρης, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Γιάννης Δρίξης,
Χρήστος Δούρας, Γιώργος Δημητρακόπουλος,
Μαρίνος Σακελλαρίου, Άννα Παπαρίζου

Συνεργάτες
Διογένης Δασκάλου, Χρήστος Παρίδης, Θανάσης Νικολάου,
Έλενα Αγγελίδου, Αντώνης Καλπάκης, Αλέξανδρος
Πλωμαρίτης, Δημήτρης Ντανόπουλος

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός
Fashion & Style Editor: Χρήστος Καλλιάρκος,
Κατερίνα Μανωλαράκη, Λίνα Μανδράκου

Φωτογράφοι: Χριστίνα Γεωργιάδου, Κώστας Αμοιρίδης,
Σάκης Γιούμπας, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος,
Γιάννης Χοστελίδης, Αλέξανδρος Οικονομίδης,
Βασίλης Σπύρου, Χρύσα Νικολέρη, Δημήτρης Μυλωνάς,
Αιμιλία Παναγιώτου, Σπύρος Παλούκας, Γιώργος Γαβανάς

Εικονογράφηση: Atact (atact.gr), Γιώργος Μπάκας,
Μάριος Καλαϊτζής, Αλέξανδρος Νικολαΐδης

Λονδίνο: Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Σοφία Σφυρή
Βερολίνο: Στέλιος Βακαλούδης
Βαρκελώνη: Γιάννης Παναγόπουλος
Παρίσι: Άρτεμις Πυρπύλη
Άμστερνταμ: Νίκος Κουλούσιος
Βρυξέλλες: Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουράς
Κύπρος: Χρύστα Ντζάνη
Εορβηγία: Ελισάβετ Αρκολάκη

Φωτογραφικά πρακτορεία: Corbis/Apeiron
Φωτογραφία εξωφύλλου: Τάσος Βρεττός
Ο Δημήτρης Σκαρμούτσος φοράει φανελάκι Minerva, γάντια και επίδεσμοι
του box από προσωπική συλλογή, δερμάτινο μπουφάν Ditcher.

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Πεύθυνη Διαφ. Τμ. Έσο/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Προδοχή Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά

Πεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος
Ομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.Π.Ε.
Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr

www.athensvoice.gr/culture
www.myspace.com/soulmag
soulmag.blogspot.com
www.twitter.com/soulmagazine
www.facebook.com, SOUL Magazine (Official)

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την
Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή
μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με
οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με
προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

ABSOLUT® VODKA. PRODUCT OF SWEDEN. DISTILLED FROM GRAIN. ABSOLUT, ABSOLUT COUNTRY OF SWEDEN VODKA & LOGO, ABSOLUT BOTTLE DESIGN AND ALL OTHER ABSOLUT TRADEMARKS ARE TRADEMARKS OWNED BY V&S VIN & SPRIT AB. ©2010 V&S VIN & SPRIT AB.

ABSOLUT LIMITED EDITION

Make the present exceptional

NOW AVAILABLE IN SELECTED STORES AROUND THE WORLD

Explore More at ABSOLUT.COM/GLIMMER

ΕΣΣΑΛΛ ΗΣΣ 16
ΚΣ ΣΤΗΣ ΜΑΑΒΕΓΓΑΣ 18
ΜΑΑΜ Σ ΜΑ ΜΑΑΗΣ 22
ΚΣ ΒΑ ΔΑ Σ 38
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΑΑΚΗΣ 60
INNER EAR 62
Α ΤΑ ΑΓΑΑ ΠΑΛΑΑ 68
DELIGHT 78
K2 DESIGN 80
THE BEATLES 102

SOUL: THE MAKING OF 26

Η ιστορία του περιοδικού σε αριθμούς και απόλυτα νούμερα. Ενώ εσύ μας διάβαζες, δέντρα κόβονταν για να γίνουν χαρτί και καφετιέρες έβραζαν.

ΤΑ ΠΑΣ ΤΑ ΓΑΜΜΑ; 48

Ο Όμιλος Σκραμπλ Θεσσαλονίκης ψάχνει τα γράμματα, φτιάχνει λέσχη, αλλά και μια μεγάλη παρέα, που την εποχή των social media επιμένει σε παραδοσιακές συνεντεύξεις.

POLAR EXPRESS 50

Τέτοιες μέρες, τέτοια χιλιόμετρα. Ένα οδοιπορικό στη Φιλανδία, πέρα από το Ελσίνκι και το Ροβανιέμι, τα έχει όλα: χιόνια, Καουρισμάκι, αλκοόλ και μπισκότα.

ΜΑΑΑ Σ ΦΑΛΑΚΤΑ Σ 70

Μόνος, αλλά πεισματάρης. Χωρίς σπόνσορες και χωρίς προπονητή, ο αθλητής από τη Χαλκιδική υπόσχεται να φέρει άλλο ένα μετάλλιο για την Ελλάδα που τόσο όμορφα ξέρει να τρώει τα παιδιά της.

adidas Originals Golden Hall, Λ. Κηφισίας 37Α, 210 6837 837, Μ. Κινγκ 10, Αγ. Σοφίας, Τ: 2310 277 362 **attr@ttivo (A.L.E., Ditcher, J.C. Rags)**
Τ: 210 2853 813 **Bepanthol** Bayer, 210 6187 500 **Boardsports ltd (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal)**
210 9859 685 **Calin A.E. (Calzedonia, Intimissimi)** Κάλβου 2 και Παλαιολόγου, Χαλάνδρι, 210 6840 005, www.intimissimi.gr, www.calzedonia.gr
Camper Ερμού 34, 210-3216709, Αναγνωστοπούλου 23 & Ηρακλείτου 210 3629398, Κολωνάκι **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Digitaria**
Κωνσταντινουπόλεως 44, Κτίριο K44, 210 3458 889 **Elmec Sport (Converse, Harley)** Λεωφ. Βουλιαγμένης 96, Γλυφάδα, 210 9699 300 **Fena**
Δημοκρίτου 14, 2310 471 093 **fenafresh** Π. Μελά 8, 2310 257 447, Mediterranean Cosmos, 2310 474 032 **Fenastock** Λεωφόρος Γεωργικής Σχολής 65
(Έναντι Βιαμούλ), 2310 474 041 **Korres** 22620 54500 **mod's hair** www.modshair.gr, 210 2723 413 **Mah Jong** Σέκερη 5, Κολωνάκι, 210 3622 860
Nike Hellas 210 9464 400 **Notos Com** www.notoscom.gr **notosgalleries** Στοά Χιπς, Τσιμισκή 24 & Μητροπόλεως 31 **Prime Timers** Λαμίας 6 &
Κων/πόλεως, Ταύρος, 210 5765 920 **Starbucks** www.starbucks.com.gr **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)**
210 3449 300 **Yiorgos Eleytheriades** Αγίων Αναργύρων 13, Ψυρρή, 210 3312 622

**IN HAVANA,
WHEN YOU CAN'T
FIND A PARTY,
YOU THROW ONE**

**NOTHING
COMPARES
TO HAVANA**

www.havana-club.com

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Μίλα Κούντερα

Διάβασέ μας, αγάπησέ μας, μίσησέ μας και πες το μας με τον τρόπο σου.
Στείλε το σχόλιό σου στο SOUL και θα δημοσιευτεί. Αρκεί να είναι μέχρι 200 λέξεις.

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΗΔ
Ani Jo, mail

ΑΘΗΝΑ: ΑΔΡΙΑΝΟΥ 107, ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΕΡΜΟΥ 5, ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | Π. ΙΔΑΚΕΙΜ 12, ΚΟΛΛΙΝΑΚΙ, 210 7239708 |
ΣΤΑΔΙΟΥ 60, ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3240208 | ΓΛΥΦΑΔΑ: Α. ΜΕΤΑΣΤΑ 17, 210 8983045 | ΠΕΡΑΙΑΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ 39, 210 4115991 |
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ: ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 41, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 22Α, 2310 284988 | ΚΕΡΚΥΡΑ: Ν. ΘΕΟΤΟΚΗ 59, 26610 22053 |

swatch

TAGLINE
Some call it art. We call it SOUL!
Μυρτώ Βαθιώτη

BEYOND DRESS CODES
Τα φιλιά μου στη συμπτωτεύουσα!
Μάριος Πλιάτσικας

Η ΣΒΛΛΛΛ ΕΦΕΦΦ ΦΦΗ
Ο Αντώνης Περτσινίδης φτιάχνει τακτικά τη βιτρίνα του «Ultra» με τεύχη του SOUL. Ευχαριστούμε, Antonis!

VERONA
Καλλιτέχνης του δρόμου, μίμος του Τσάπλιν στήνει την performance του με παλιά μας τεύχη. Forza!
Ματερίνα Ξουτσαλή, mail

ΒΑΛΚΑΝΟΖΑΤΕ

Αγαπητό SOUL, παρ' ότι κατάγομαι από τη Ζαχάρω Ηλείας, έχω ιδιαίτερη σχέση με τη Θεσσαλονίκη. Μεγάλωσα με τις περιγραφές του πατέρα μου για τα Γιαννιτσά, όπου έζησε πριν παντρευτεί δεκατρία «αξέχαστα» χρόνια. Σχεδόν κάθε μέρα και μια ιστορία, αρκετές φορές η ίδια με διαφορετικές λεπτομέρειες. Στη Θεσσαλονίκη πήγα πρώτη φορά τα Χριστούγεννα του 1972, πρώτη εικόνα μέσα από το ταξί, ο Λευκός Πύργος μέσα στην πρωινή ομίχλη. Βασιλέως Κωνσταντίνου και Λύτρα 5, το διαμέρισμα της θείας μου που ζούσε εκεί. Απέναντι το ζαχαροπλαστείο του «Αβέρωφ». Εκεί έμαθα τι είναι τα μπακλαβαδάκια. Κέντρο της πόλης, χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα στου «Κλαουδάτου» και στου «Σαββίδη». Βόλτες μπροστά από τον Λευκό Πύργο, ο Μεγαλέξανδρος δεν είχε στηθεί ακόμα. Έκθεση και Πύργος του ΟΤΕ. Πατσάς και γύρος. Νοσταλγία, απλές αλλά και χαραγμένες βαθιά εικόνες, γιατί ήταν πολύ δυνατές, πρωτόγνωρες. Άλλο πράγμα η Θεσσαλονίκη. Σας τα γράφω αυτά, μιας και μπαίνετε στον κόπο και με ενημερώνετε κάθε μήνα για το καινούργιο τεύχος, που το έχω παρέα στη Βουλγαρία, όπου δουλεύω. Χαιρετισμούς με ευχές για δυνατές πωλήσεις, εφόσον έχετε πάντα κάτι ενδιαφέρον και από ιδιαίτερη οπτική γωνία να μας προσφέρετε.

Δήμος Κόντος, mail

ΤΟ ΑΛΟΧΑΙΡΙ ΕΪΝΟ
«SOUL and water» or «salt and water».
Dimitris Albanidis

"We believe it's about
shape not size"

MISS NINE

Bold Curve

"VIOLET"

Demi Curve

LYKKE LI

Slight Curve

SHOP.AT.LEVI.COM/WOMEN

Levi's **curve ID**

NEW CUSTOM FITS FOR WOMEN

Power to the people

Τα νέα κοινωνικά κινήματα είναι το σήμερα που αντιπαλεύει το γερασμένο ελληνικό χθες. Ξαι είναι σίγουρο ότι θα καταφέρουν να κερδίσουν το στοίχημα μιας νέας Ελλάδας, αδιαπραγμάτευτα και χωρίς συμβιβασμούς. Ξείμενο Σπύρος Πέγκας Ξωτογραφία «Ευαγγέλιον», Kalos & Klio

Τώρα που η οικονομική, κοινωνική και πολιτισμική κρίση, που πλήττει τη χώρα, κορυφώνεται, μοιάζουν και τα φαινόμενα πολιτικής συμπεριφοράς να μεγεθύνονται και να ξεγυμνώνονται μπροστά στα μάτια όλων μας. Αυτό που ξεκίνησε με τη φράση «δεν υπάρχει σημαντικότερος θεσμός από τον λαό», μοιάζει να καταλήγει στην άκρατη παραβατικότητα και μη τήρηση ακόμα και του πιο απλού κανόνα αξιοπρεπούς δημοκρατικής συμπεριφοράς. Από τις καταλήψεις και τα κλεισίματα δρόμων, λιμανιών, προσβάσεων μέχρι το κάπνισμα στους κλειστούς χώρους, ο Έλληνας συμπεριφέρεται αυθαίρετα και παραβατικά εις βάρος της ελευθερίας του διπλανού του.

Η ίδια η πολιτική τάξη της χώρας είναι κυρίως υπεύθυνη για αυτήν την κατάσταση. Οι άνθρωποι, που σήμερα φοβούνται να περπατήσουν στους δρόμους, εξέθρεψαν τα φαινόμενα διαφθοράς,

πελατειακών σχέσεων και ελαστικότητας στην εργασία των νόμων. Από τη μη θεσμοθέτηση νομικού πλαισίου για τη λειτουργία των ΜΜΕ μέχρι τις υπέρογκες βουλευτικές αποζημιώσεις και την ιδιοτελή πολιτική προνομίων των βουλευτών, καθώς και τις επιχορηγήσεις και υπέρογκες δανειοδοτήσεις των κομματικών σχηματισμών, όλα συνηγορούσαν στη δημιουργία ενός κλειστού και φαύλου συστήματος εξουσίας. Στήθηκαν μηχανισμοί διανομής πολιτικής ισχύος και μικρές «μαφίες» πολιτικο-μιντιακής διαχείρισης διορισμών και εξαρτήσεων. Κι όλα αυτά, παράλληλα με μια ενορχηστρωμένη επικοινωνιακή πολιτική σιωπής, συκοφαντικών τακτικών και κιτρινισμού του «εχθρού». (Τοπικός άρχοντας στη Θεσσαλονίκη, υπεύθυνος κοινωνικής πολιτικής, περίμενε στο προαύλιο του εκλογικού κέντρου-σχολείου, ψηφοφόροι του φιλούσαν το χέρι και εκείνος τους

έδινε -παράνομα- σταυρωμένα ψηφοδέλτια: η απόλυτη εικόνα του έλληνα πολιτικάντη, κοτζαμπάση!). Τελική κατάληξη αυτής της πολιτικής πρακτικής αποτέλεσε η λεηλασία του κρατικού χρήματος προς όφελος ιδιοτελών, επιμεριστικών πολιτικών με μοναδικό σκοπό την αέναη αναπαραγωγή του ίδιου συστήματος εξουσίας. Τώρα όμως το πολιτικό χρέμα τελείωσε. Οι δανειστές τόσο χρόνων της Ελλάδας είδαν ότι η εισροή πόρων δε γινόταν ανάπτυξη, αλλά μετατρέποταν σε ανακυκλούμενο πολιτικό χρέμα και έμπαινε στις τσέπες κάποιων.

Απέναντι όμως στον εθισμένο στην εξάρτηση από το κόμμα, τον τοπάρχη, τον βουλευτή, πολίτη υπήρχε πάντα μια εξίσου μεγάλη μάζα ανθρώπων που πίστευε σε μια άλλη πολιτική πραγματικότητα. Άνθρωποι ιδιώτες και σκεπτόμενοι που δημιουργούν και μοχθούν έξω από την αναδιανεμητική πολιτική του συστήματος, όχι γιατί δεν τους επιτρέπεται να είναι μέρος του (οι παλιοί «μη προνομιούχοι»), αλλά επειδή δεν πιστεύουν σε αυτό το σύστημα πολιτικής πρακτικής. Ομάδες πολιτών χωρίς απαραίτητα κοινή ταξική συνείδηση αναδύονται στην επιφάνεια της ελληνικής πολιτικής. Η χειραφέτηση της κοινωνίας των πολιτών, τα νέα διαστρωματικά κοινωνικά κινήματα, η αίσθηση της «εφικτής δύναμης» (power to the people) που κερδίζεται μέρα με τη μέρα, ενέργεια με την ενέργεια, καθώς και η κληρονομιά του εθελοντισμού που άφησαν πίσω τους οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, δημιουργούν τους νέους «παίκτες» της πολιτικής αρένας.

Η πρώτη μεγάλη αλλαγή-απόδειξη αυτής της εξέλιξης είναι η εκλογή ανεξάρτητων υποψηφίων δημάρχων στις δύο μεγάλες πόλεις της χώρας. Οι παραταξιακές πρωτοβουλίες αυτών των δύο προσωπικοτήτων αποτελούν συστατικό στοιχείο των κινήματων του δρόμου, βρίσκονται σε μια αμφίδρομη σχέση μαζί τους, εμπνεύστηκαν και εμπνέονται από αυτά. Ανάλογα εμπνευσμένη από αυτήν τη νέα πραγματικότητα θα είναι και η πολιτική πράξη στους κορυφαίους δήμους της χώρας. Η έλλειψη πόρων θα οδηγήσει σε νέες, πρωτόγνωρες για την Ελλάδα, εφαρμογές πολιτικής διαχείρισης. Θα καλλιεργηθεί η αίσθηση της κοινότητας και η νοοτροπία της έμπρακτης κοινωνικής αλληλεγγύης απέναντι στην κατάρρευση της στρεβλής κοινωνικής μέριμνας, αυτής που είχε στηθεί με το ανάλογο κρατικοδίαιτο δίκτυο προστασίας και που έμπαιζε από παντού έτσι όπως είχε δομηθεί.

Τα «νέα κοινωνικά κινήματα», που έφτασαν με μια καθυστέρηση ορισμένων δεκαετιών στην Ελλάδα, μπορούν, με τη βοήθεια και των νέων κοινωνικών Μέσων, να διαμορφώσουν ένα νέο περιβάλλον πολιτικού πολιτισμού στη χώρα. Οφείλουν, βέβαια, να μετουσιώσουν τις δράσεις τους σε μια ευρύτερη, κοινή οραματική συσταταμένη, γιατί διαφορετικά κινδυνεύουν να παραμείνουν άναρχοι ιδιοτελείς κύκλοι συμφερόντων που θα επιτείνουν τη διάλυση της κοινωνικής συνοχής, αντί να την ενισχύουν. Μέχρι να βρεθεί ο κοινός φορέας έκφρασής τους, θα περάσουμε μέσα από την «εποχή των αναταράξεων», των γοργών αλλαγών και της ανάγκης διαρκούς προσαρμοστικότητας, αλλά στο τέλος της διαδρομής θα περιμένει μια καλύτερη Ελλάδα.

Original souls

Frank Sinatra

Ο πρωτοπόρος ερμηνευτής, που συνέδεσε το όνομά του με τον ήχο των μεγάλων ορχηστρών των δεκαετιών '40, '50 και '60, παραμένει το αρχέτυπο του crooner. Του καλλιτέχνη δηλαδή που διηγείται ιστορίες από τη ζωή του με τζαζ υπόκρουση, ικανές να γίνουν η ιστορία του καθενός μας.

my way the best of frank
SINATRA

Ο μυθικός ήχος του «New York, New York» είναι η επιτομή της καλλιτεχνικής αξίας του Σινάτρα. Τζαζ σαξόφωνα, πομπώδης και ελεγειακή ενορχήστρωση και μια συγκινητική ερμηνεία από τον «γαλανομάτη», που κατάφερνε με μια ματιά κι έναν λαρυγισμό να γοητεύσει τα πλήθη. Είτε στα κλαμπ είτε στα ραδιόφωνα, ο μεγάλος ήχος του Φράνκι αλλά και το Μεγάλο Μήλο, αφού η ζωή και η καριέρα του ήταν σύμφυτες με τη Νέα Υόρκη, διαχύθηκαν στις καρδιές εκατομμυρίων ανθρώπων εντός κι εκτός Αμερικής. Crooning σημαίνει τζαζ και τρυφερότητα, παράλληλα με πάθος για περιπέτεια και εξομολογητικές νότες. Αυτή ήταν η πρωτοπορία πάνω στην οποία χτίστηκε ο μύθος του.

Inspired by the original

Ο τελευταίος δίσκος του Michael Buble ονομάζεται «Crazy Love Hollywood Edition». Πολυπλατινένιος και πολυβραβευμένος, ο δημιουργός του επαναφέρει στη μόδα το crooning, διασκευάζοντας υπέρτατα αμερικάνικα jazz standards όπως το «Cry Me a River». Με τη συνοδεία μεγάλης ορχήστρας από πνευστά, όπως και ο Φρανκ Σινάτρα, και υιοθετώντας, αντί για τους δρόμους της Νέας Υόρκης σε ρόλο καλλιτεχνικής έμπνευσης, τις λεωφόρους του Λος Άντζελες, η υψηλής προδιαγραφής crooning jazz του μαρτυρά τις καταφανείς επιρροές από τον μέντορά του. Ο καναδός καλλιτέχνης την τελευταία πενταετία έχει χαρακτηριστεί από κοινό και δισκοκριτικούς ο «Φρανκ Σινάτρα της εποχής» τόσο λόγω του μουσικού του στίγματος όσο λόγω των εκφραστικών του μέσων. Η πρόσφατη βράβευσή του στα American Music Awards ως Καλύτερος Σύγχρονος Καλλιτέχνης προοιωνίζει μια μεγάλη καριέρα στα χνάρια του τζαζ ήρωά του.

HAIG. FOR REAL
SINCE 1627

The HAIG™ word and associated logos are trademarks.
© Diageo Brands B.V.2009

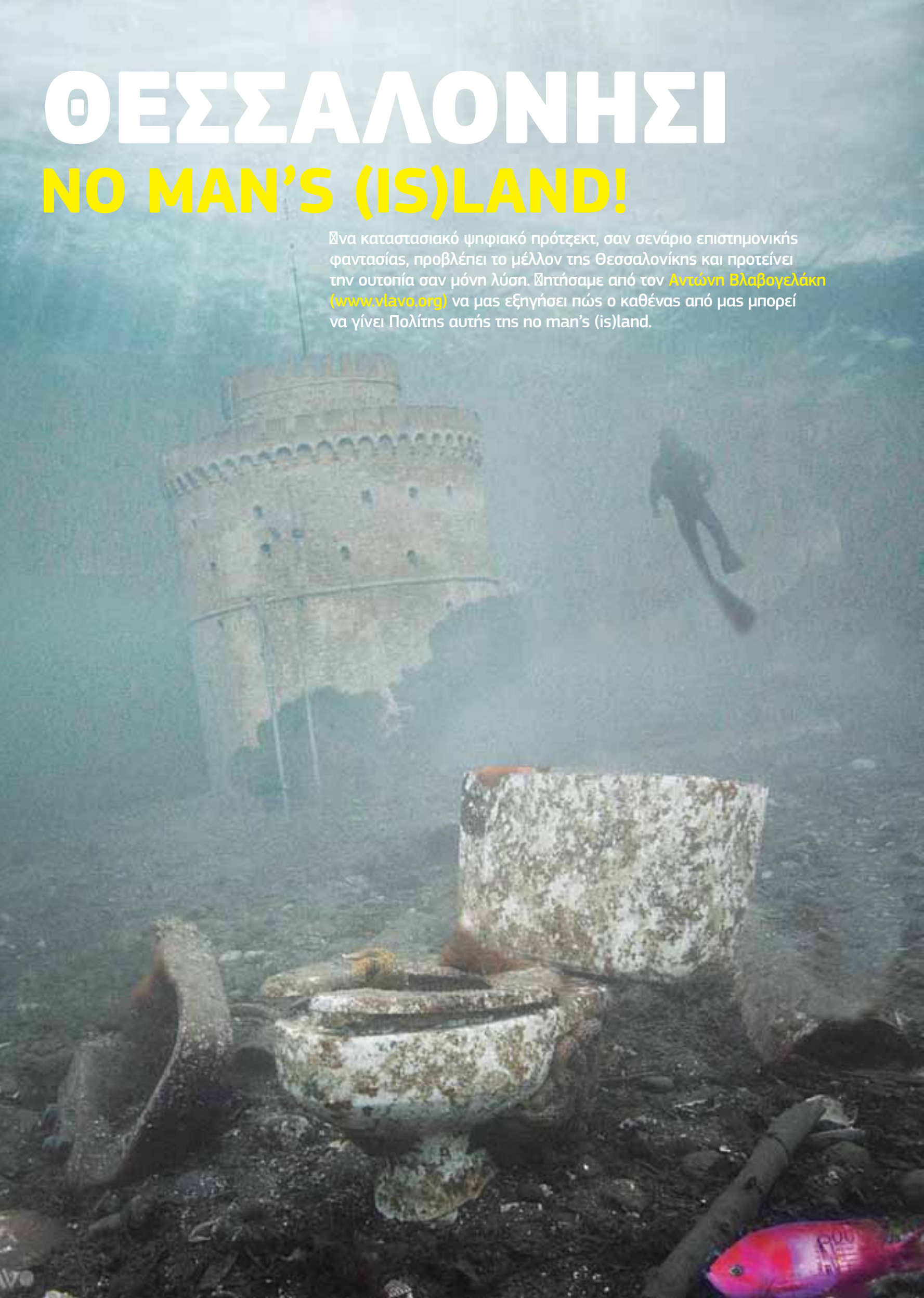
www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΗΣΙ

NO MAN'S (IS)LAND!

Ένα καταστασιακό ψηφιακό πρότζεκτ, σαν σενάριο επιστημονικής φαντασίας, προβλέπει το μέλλον της Θεσσαλονίκης και προτείνει την ουτοπία σαν μόνη λύση. Ήρθαμε από τον [Αντώνη Βλαβογέλακη \(www.viano.org\)](http://www.viano.org) να μας εξηγήσει πώς ο καθένας από μας μπορεί να γίνει Πολίτης αυτής της no man's (is)land.

Έτος Δύο Χιλιάδες Τόσο μ.Χ. Η πόλη της Θεσσαλονίκης έχει από καιρό εγκαταλειφθεί από τους κατοίκους της μετά από μια σειρά γεγονότων που ήταν αναμενόμενα, αλλά ποτέ κανείς δεν αποφάσισε να εμποδίσει. Ένα ηρώι, τα αυτοκίνητα στο κέντρο στάματσαν να κινούνται. Δεν μπορούσαν πια να κάνουν ούτε μπρος ούτε πίσω, μιας και δεν είχε μείνει ούτε ο ελάχιστος χώρος να κινηθούν. Τα μικροσωματίδια στην ατμόσφαιρα από καιρό είχαν βαρεθεί να τραβούν το καθένα τον δρόμο τους και αποφάσισαν να συνδικαλιστούν σε ένα πυκνό, παχύρρευστο νέφος, εκμεταλλευόμενα την υγρασία της πόλης.

Κάθε μορφή πρασίνου, εκτός από τα πράσινα λεωφορεία (πράσινα ήταν τα τελευταία χρόνια), είχε αποδημήσει εις Κύριον εδώ και αρκετά χρόνια. Οι άρχοντες της πόλης, που διοικούσαν τα τελευταία -τόσα- χρόνια, έμεναν έξω από αυτήν και ήταν εξαιρετικά απασχολημένοι με το να διαχειρίζονται χρήματα. Οι αντίπαλοί τους, που ανησυχούσαν και ήθελαν πολλά -τόσα- χρόνια να αλλάξει... κάτι, δεν είχαν συνειδητοποιήσει το πού είχε φτάσει η κατάσταση. Ήταν εξαιρετικά απασχολημένοι με το να συζητούν τι πρέπει να γίνει για να αλλάξει η κατάσταση.

Λίγες -τόσες- ώρες μετά, η πόλη βούλιαξε στον Θερμαϊκό από το βάρος των συναισθημάτων των πολιτών της. Τα θολά πράσινα νερά, αυτό το βρομερό μοχίτο-like τζελ που λέγεται Θερμαϊκός, κατάπιε την πόλη βοηθώντας την να αναπαυθεί... Και τότε, ένα όνειρο γεννήθηκε μέσα από τον εφιάλτη! Τα νερά έγιναν κρυστάλλινα και από τα βάθη του Θερμαϊκού αναδύθηκε το Θεσσαλονήσι! Ένα νησί που δημιουργήθηκε από τις σκέψεις όλων αυτών που είχαν αγαπήσει κάποια στιγμή αυτή την πόλη. Μια δεξαμενή εικόνων, επιθυμιών, φαντασιώσεων. Π' αυτό και το Θεσσαλονήσι δεν έχει συγκεκριμένο σχήμα ή δομή. Μπορεί να έχει κρυστάλλινες παραλίες με φοίνικες (που δεν κινδυνεύουν να καούν...). Μπορεί να

έχει ουρανοξύστες που θα κάνουν το «Burj Halifa» να κρύψει την κεραία του στην άμμο του Ντουμπάι από ντροπή. Μπορεί να έχει τροπικά δάση, βράχια με γαϊδουράγκαθα, λιβάδια με τουλίπες και μανιτάρια, βίλες με πισίνες και βοσκοτόπια με τάρανδους.

Μπορεί να έχει παγετώνες και γύρω γύρω καυτή έρημο ή να είναι ένα απέραντο πορνοστάσιο. Μπορεί να έχει για συγκοινωνία νεροτσουλήθρες και κυλιόμενα πεζοδρόμια. Μπορεί να έχει, τέλος πάντων, όποιο όνειρο έχει στο μυαλό του ο καθένας γι' αυτή την πόλη, αυτή τη χώρα ή αυτόν τον πλανήτη!

Είσαι φίλος; Γίνε μέλος!

Θα μπορούσε να είναι σενάριο μιας ταινίας -καθόλου επιστημονικής- φαντασίας, που περιγράφει την ιδέα αυτού του νησιού που ονομάστηκε Θεσσαλονήσι πριν από 10 και κάτι χρόνια. Τότε, είχε σχεδιαστεί σαν ένα χαμογελαστό ουτοπικό σχέδιο ανάπτυξης της πόλης, από την ομάδα των σουπντιρμιστών αρχιτεκτόνων (Αντώνης Βλαβογελάκης, Δημήτρης Πατρίκης, Σάββας Λεσπουρίδης, Πάνος και Γιώργος Γιαννούλας, Αντωνία Ευθυμιάδου) και είχε εμφανιστεί την εποχή του μιλένιουμ σε περιοδικά και εκθέσεις.

Πριν λίγους μήνες, το Θεσσαλονήσι έκανε την ηλεκτρονική του επανεμφάνιση με ένα blog (thessalonisi.wordpress.com), μία σελίδα στο facebook ([facebook.com/thessalonisi](https://www.facebook.com/thessalonisi)) και ένα τηλεοπτικό κανάλι: [youtube.com/thessalonisi](https://www.youtube.com/thessalonisi). Πρόκειται για ένα πρότζεκτ που η χρησιμότητά του μπορεί να χαρακτηριστεί αμφισβητούμενη, πολλαπλή, απροσδιόριστη και άλλα τέτοια. ΠΟΛΙΤΗΣ είναι όποιος το δηλώσει επώνυμα ή με nickname σε κάποια από τις ηλεκτρονικές του σελίδες. Ιδιαίτερα εκτιμούνται οι πολίτες που θα στείλουν μια φωτογραφία ή ένα βίντεο με δήλωσή τους και τυπωμένη τη σημαία. Μετράει και το να φαίνεται η σημαία στην

οθόνη ενός υπολογιστή. Ακόμη πιο χαρούμενους μας κάνει ο Πολίτης που αφήνει τη φαντασία του και τη δημιουργικότητά του ελεύθερη και συμμετέχει στη δεξαμενή φαντασιώσεων του Νησιού!

Το εδαφικό καθεστώς του Θεσσαλονησιού είναι περίεργο, αλλά απλό. Ως έδαφος, χωρικά ύδατα και εναέριος χώρος του θεωρείται ο χώρος που καταλαμβάνει ανά πάσα στιγμή ο κάθε Πολίτης. Είναι σαφές ότι οι ευτραφείς Πολίτες, εφόσον καταλαμβάνουν μεγαλύτερη επιφάνεια, θα ονομάζονται Επιφανείς Πολίτες! Το πολίτευμα του νησιού σκεφτήκαμε να ονομάζεται Κοινοβουλευτική Πρωτοβουλία. Συζητάμε όλοι όποιο θέμα προκύπτει, αλλά στο τέλος ο καθένας κάνει αυτό που νομίζει καλύτερο. (Αυτό γίνεται, θα μου πείτε, και στην Ελληνική Δημοκρατία, αλλά εμείς έχουμε εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλο.)

Ο κάθε Πολίτης μπορεί να προτείνει νόμους, μέτρα, έργα που θα ήθελε να ισχύουν / πραγματοποιηθούν. Οι προτάσεις μπορούν να αφορούν οτιδήποτε. (Όπως το να οριστεί διά νόμου το τετράγωνο σχήμα στα μπιφτέκια!) Οι προτάσεις θα συζητιούνται μέσω σχολίων-comments στο blog και στη facebook page. Μπορούν ακόμη να συζητηθούν σε βιντεάκια αναρτημένα στο διαδίκτυο, σε ραδιοφωνικές εκπομπές, ακόμη και στην τηλεόραση! Στο τέλος όμως ΔΕΝ είναι απαραίτητο να λαμβάνεται καμία απολύτως απόφαση! Με τον τρόπο αυτό θα προστατεύσουμε την εικονική μας κοινότητα από νόμους που δε θα εφαρμόζονται! (Ωστόσο, όποιος θέλει να φτιάχνει στο εξής τετράγωνα μπιφτέκια θα εμψυχωθεί να το κάνει!)

Η σημαία μας, τέλος, αγαπητοί Συνησιώτες ή εν δυνάμει Συνησιώτες, αποτελείται από ένα χρώμα που μας άρεσε (για να το αναπαράξετε είναι R-188, G-0, B-201. Το ότι το green είναι στο μπδέν δεν πρέπει να το εκλάβετε επ' ουδενί ως πολιτικό σχόλιο!) και από τον κέρσορα που δείχνει εσένα, τον ΠΟΛΙΤΗ!

THE REAL ROCKNROLLA

THE REAL ROCKNROLLA
31 Valaoritou Str,
Thessaloniki, Greece

Maraveyas

on the road

Συνέντευξη Λένα Χουρμούζη

Τραγουδιστής, συνθέτης, ιδρυτής του συγκροτήματος Maraveyas Illegal, αλλά κυρίως μια ταξιδιάρικη ψυχή που ο δρόμος είναι το σπίτι του.

Ο Κωστής Μαραβέγιας από πιτσιρίκος ήξερε ότι ο δρόμος του θα τον οδηγήσει από το Αγρίνιο στην Ιταλία. Το δρομολόγιο Πάτρα-Μπάρι-Πρίντζι το έκανε από παιδί με τις νταλίκες του πατέρα του. Σπουδές στη στατιστική, στη μουσική και ταξίδια από το πιο νότιο άκρο της Σικελίας μέχρι το πιο βόρειο του Μπονζάνο, στα σύνορα με την Αυστρία. Στο χέρι μια μουσική βαλίτσα γεμάτη με ιταλικούς ήχους από τον Βινίσιο Καποσέλα μέχρι τον Λούτσιο Μπατίστι και τον Φράνκο Μπατιάτο.

Ξησες στο Μπάρι οκτώ χρόνια... Το Μπάρι είναι Βαλκάνια και Ευρώπη μαζί. Ένα κατ' ουσίαν σταυροδρόμι, κι ας αποκαλούμε την Αθήνα «σταυροδρόμι πολιτισμών». Ποιος έχει ξεχάσει τη δεκαετία του '90 με την εικόνα των караβιών και τους αλβανούς μετανάστες να κρέμονται από τα κάγκελα του κα-ταστρώματος! Ήμουν εκεί στην έκρηξη του μετα-ναστευτικού ζητήματος στην Ευρώπη. Την έζησα, ευτυχώς, στο Μπάρι. Μια πόλη που έχει την τύχη να έχει στη δημαρχία έναν προοδευτικό, πρώην αριστερό, ομοφυλόφιλο, άνθρωπο του πολιτισμού. Ένας δήμαρχος που μέχρι και δισκογραφική εταιρία έχει ιδρύσει για να τους καλλιτέχνες του ιταλικού νότου.

Είναι όλα δρόμος στη μουσική; Σαφώς υπάρχουν οι μουσικοί των στούντιο. Δεν το αποκλείω να θέλω κι εγώ να απομονωθώ κάποια στιγμή στη ζωή μου.

Διότι μπορεί να έχω κουραστεί από τον πολύ δρόμο. Για μένα η μουσική είναι ένας ζωντανός οργανισμός που έχει ανάγκη από περπάτημα. Όπως η καρδιά. Δεν μπορείς μόνο να κάθεται, γιατί μετά θα έχεις μόνο προβλήματα υγείας. Η μουσική πρέπει να μεταδίδεται, να κυκλοφορεί, να ταξιδεύει.

Θέλεις να βγεις εκτός συνόρων; Θέλω να γυρίσω όλη την Ευρώπη. Ονειρεύομαι ένα μεγάλο road trip με μουσική από το πιο βόρειο μέρος της Ευρώπης έως το πιο νότιο. Όπως έκανα πρόσφατα για τις συναυλίες μου στο Βερολίνο και στο Παρίσι. Ταξίδεψα οδικώς, τράβηξα πλάνο με την κάμερα. Είναι ωραίο να έρχεσαι σε επαφή με τον κόσμο, αλλά όχι μόνο στη μικρή σου γειτονιά. Παντού. Παίρνεις την ενέργεια του τόπου, μαθαίνεις τις ιδιαιτερότητες του μέρους. Προσαρμόζεις το live σε αυτές. Είναι σαν να μπαίνεις σε μια καινούργια σχέση ή σαν να πίνεις περιεκτικά και δυνατά σφηνάκια που σε ζαλίζουν.

Σύντομα θα είσαι ένας από τους πολλούς πρωταγωνιστές μιας τηλεοπτικής μουσικής περιπλάνησης στη Μεσόγειο. Μήπως γιατί όλοι σε αποκαλούν τον Έλληνα Manu Chao; Τον λατρεύω από την εποχή των Mano Negra. Αλλά είναι τόσο διαφορετικό αυτό που κάνω εγώ! Θα ήθελα κάποιος να ανακαλύψει τη μουσική μου, χωρίς να την εντάξει σε κατηγορίες. Από την άλλη, είναι τιμή μου να με ταυτίζουν με

τα όσα πρεσβεύει ένας άνθρωπος με τις ανησυχίες, τις δηλώσεις και τη στάση ζωής του Manu Chao.

Δηλώνεις ενεργός και ανήσυχος πολίτης. Πώς το εκδηλώνεις; Με δημιουργική σκέψη. Γράφω για ό,τι βιώνω. Θίγω μια ζαρντινιέρα που έζησα πριν λίγα χρόνια στη Θεσσαλονίκη. Ή τον υπερκαταναλωτισμό μέσα από ένα τραγούδι με χιούμορ. Συμμετέχω σε πορείες κι εκδηλώσεις. Προτιμώ τον αυθορμητισμό, τις ενέργειες σε ανύποπτο χρόνο. Θέλει δουλειά για να είσαι πρώτα πολίτης και μετά ενεργός.

Ποιον καλωσορίζεις στον νέο σου δίσκο; Είναι ένα welcome στη χρεωμένη, επιπόλαιη Ελλάδα. Όταν το έγραψα, δεν ήξερα τι θα συμβεί με το ΔΝΤ. Είχα την αίσθηση ότι υπήρχε μια κατήφεια και μια δόση τύψεων για τον υπερφίαλο και ανούσιο υπερδανεισμό. Θίγω το μάταιο, το να χρεώνεσαι για κάτι που θα απολαύσεις σήμερα και θα το κουβαλάς μια ζωή ως χρέος.

Επόμενη δισκογραφική δουλειά; Άλλη μία, και μετά κάτι πέρα από τη μουσική. Κάτι με ήχο και εικόνα. Αισθάνομαι μια βαθιά ανάγκη που θα με ξυπνήσει και θα μου δώσει ένα νέο παιχνίδι για να ανακαλύψω έναν καινούργιο κόσμο.

Κοσμάς Μαυρίδης

Far gone and Handover

Τορόντο, Μονδίνο, Μπερνταμ! Έσο μακριά κι αν έχει ταξιδέψει για να γεμίσει τα ράφια του vintage shop «Handover», ο Κοσμάς Μαυρίδης δεν ξεχνάει πως πάντα αυτή η πόλη τον περιμένει.

✉ **Είμενο, ωτογραφία Δημήτρης Καραθάνος**

Θα κατέβεις στη διασταύρωση της Τσιμισκή με Γούναρη. Στην πρώτη παράλληλο της Τσιμισκή θα στρίψεις αριστερά, στην Ισαύρων. Θα δεις το «Micromond». Στάσου εκεί και πιες έναν καφέ. Κατόπιν, μόλις νιώσεις έτοιμος, πέρνα το κατώφλι του διπλανού μαγαζιού. Η ταμπέλα γράφει «Handover». Πρόκειται για έναν χώρο, περίπου 90 τετραγωνικών, που μοσχομυρίζει ξύλο και αποπνέει θαληπωρή. Ενδεχομένως, γιατί πρωτίτερα διετέλεσε εργαστήριο εγχόρδων. Η αλλαγή χρήσης έγινε με σεβασμό στο παρελθόν. Εκεί που κάποτε υπήρχαν βιολιά, τώρα κρέμονται χνουδάτα παλτά, όπου υπήρχαν δοξάρια από αλογότρια, σήμερα αναπαύονται κολλαριστά ζέρσεϊ. Ως εκ τούτου, μια επιχείρηση που μόλις έβαλε μπρος, πετυχαίνει να φαντάζει διαχρονική.

Στο «Handover» θα βρεις πολυπόθητα μοντγκό-μερι πολλών αποχρώσεων, μια σεβαστή γκάμα αυθεντικών παρκά, θα θαυμάσεις την πλούσια ποικιλία Fred Perry και Burlington, ενώ θα σταθείς με δέος στα εξαντλημένα seventies adidas που δε βρίσκονται πουθενά αλλού. Συλλεκτικά, μοναδικά, ακαταμάχητα κομμάτια βρίσκονται ολόγυρα σε τιμές που αγγίζουν την ευτέλεια, οι οποίες σου επιτρέπουν να λαφυραγωγήσεις το στοκ του μαγαζιού. Υπάρχουν επίσης καπέλα, γραβάτες, τιράντες, γάντια, κασκόλ, ζώνες, παπούτσια και κάθε λογής αξεσουάρ. Αυτό είναι το «Handover», ένα κατάστημα που έρχεται να εγκαθιδρύσει σε ένα από τα κεντρικότερα και πιο συμπαθή δρομάκια της πόλης την κουλτούρα των second hand stores.

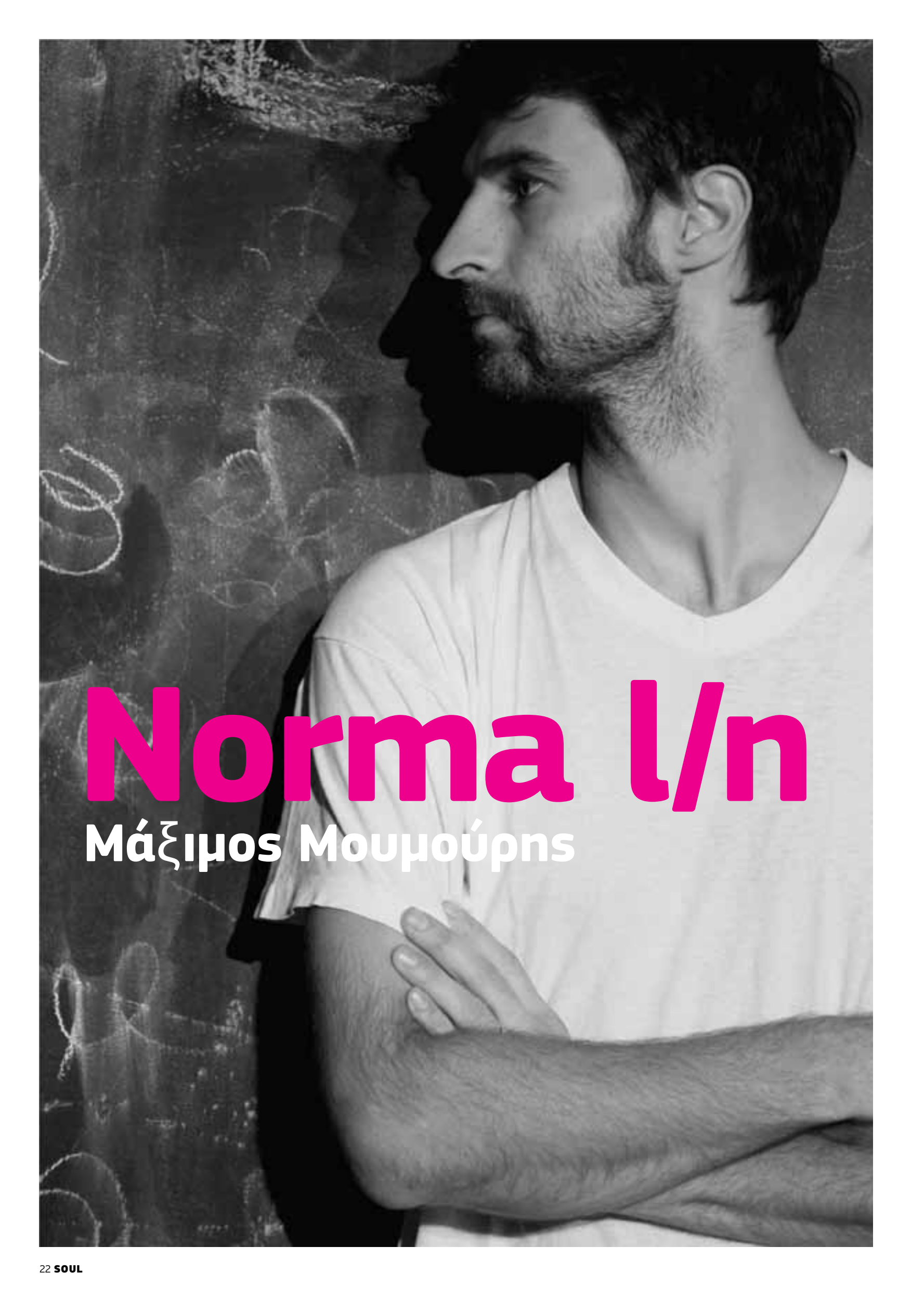
Τέλος, εδώ θα βρεις τον Κοσμά Μαυρίδη. Θα τον αναγνωρίσεις από τα μακριά μαλλιά. Θα ακούει σε διακριτική ένταση shoegazing ή μπλουζ. Πιθανότατα θα έχει παράμερα μια αθλητική εφημερίδα, για να ξεκλέβει ματιές στο ρεπορτάζ του ΠΑΟΚ. Αμφίβολο όσο και αν είναι, ίσως τον γνωρίζεις τον Κοσμά, από τη θητεία του στους Dread Astaire. Σήμερα εκτονώνει την εξάρτησή του από τα ντραμς στο σχήμα των Electric Valley, ενώ μπορείς να ακούσεις τα εξηλεκτρισμένα dj sets του τις Τρίτες στο «Pierrot Le Fout» και τις Κυριακές στα «Arumatoriá». Θα σου πω κάτι για την αφεντιά του, με το χέρι στην καρδιά. Είναι ένα από τα καλύτερα παιδιά που θα γνωρίσεις σε αυτή την παλιοζωή. Μην παραλείψεις να του δώσεις τα σέβη μου.

NO MATTER HOW
FAR YOU GO
REMEMBER WHERE
YOU'RE FROM

CHIVAS

LIVE WITH CHIVALRY

Norma l/n

Μάξιμος Μουμούρης

Πενήντα χρόνια μετά την πρώτη προβολή του «Psycho», ο Μάξιμος σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί σε ένα έργο, που εμπνευσμένο από το original του Ήιτσκοκ, διαπραγματεύεται δισυπόστατες και δύσκολες ενηλικιώσεις. Ήπτήσαμε από τον Μουμούρη να πάρει συνέντευξη στον εαυτό του. Ή ωτογραφία, Επιμέλεια κειμένου Ήρήστος Ή ικολόπουλος

Γιατί επέλεξες αυτό το έργο; Αισθάνομαι ότι, παρ' όλο που δε νιώθω καθόλου οικεία με το θέμα του, αυτό το έργο μου ταιριάζει. Είμαι σε μια φάση που και θέλω, και πρέπει να ασχοληθώ με άναρχα πράγματα. Και το κείμενο αυτό έχει μια αναρχία. Αν και κατά βάθος δεν είναι τόσο άναρχο. Με την έννοια ότι μέσα στην αναρχία του, είναι πολύ δομημένο.

Και γι' αυτό θα ήθελα μια πολύ δομημένη απάντηση κι από σένα. Δεν ξέρω γιατί το επέλεξα. Είναι σαν να με ρωτάνε γιατί επέλεξα να πάω σε δραματική σχολή. Δεν ξέρω να το προσδιορίσω συγκεκριμένα. Έτσι και με αυτό το έργο. Κάτι μου είπε. Κάτι μου έκανε. Πέρα από το γεγονός ότι είναι εμπνευσμένο από το «Psycho». Ούτως ή άλλως, επέλεξα να μη μείνω σε αυτό.

Τι θέλεις να πεις με αυτή την παράσταση; Πρέπει να απαντά κάποιος σε αυτό το ερώτημα;

Γιατί ρωτάς; Γιατί εμένα με οδηγεί μια ανάγκη στα πράγματα. Και προτιμώ να μην την ορίζω.

Κι αν κάποιος επιμένει και ζητά απάντηση; Κάποιος ή εσύ;

Κάποιος και εγώ! Τότε κι εγώ, για να βάλω αυτή την ανάγκη σε λέξεις, θα έλεγα ότι προσπαθώ να φωτίσω το «κρίμα» αυτής της ιστορίας, τις ελπίδες που υπήρχαν και στην πορεία χάθηκαν στη σχέση αυτού του αγοριού με τη μητέρα του.

Τι θα θεωρήσεις επιτυχία; Θεωρώ ήδη επιτυχία αυτής της δουλειάς την καλή συνεργασία που υπήρξε στην προετοιμασία της. Η καλή χημεία των συντελεστών αποτελεί πάντα σημαντικό παράγοντα επιτυχίας.

Που ορίζεται πώς; Πάλι με πας σε επίπεδο ορισμών. Μάλλον είναι ανάγκη σου. Για μένα, λοιπόν, επιτυχία είναι το να επικοινωνήσεις αυτό που κάνεις με το κοινό, να συνδιαλεγείς με τον κόσμο, να μιλήσεις μαζί του, να του μιλήσει αυτό που κάνεις. Όταν κάνουμε κάτι στο θέατρο, θέλουμε να έρθει να το δει ο κόσμος. Δεν το κάνουμε μόνο για εμάς και τους φίλους μας.

Ήπρηξαν στιγμές που φοβήθηκαν; Υπήρξαν στιγμές, και στην πρόβα αλλά και πριν ή μετά, που αναρωτήθηκα «τώρα τι κάνω;». Με κάποιο μαγικό τρόπο ήξερα και ξέρω βαθιά μέσα μου ότι στο τέλος θα βρεθεί η άκρη του νήματος και τα διάφορα που σκέφτομαι και δοκιμάζω θα κουμπώσουν

μεταξύ τους-μεταξύ μας αρμονικά.

Αν δεν, ποιος θα φταίει; Ο κακός εαυτός μου.

Εγώ; Ή εσύ; Εσύ. Εγώ. Και ο φόβος μου μήπως με αυτή την παράσταση επιστρέψουμε εσύ κι εγώ σε συναισθήματα που είχα, όταν ξεκινούσα στο θέατρο. Τότε που δεν μπορούσα να ελέγξω τις δυνάμεις και τις διαθέσεις μου πάνω στη σκηνή. Αυτό σιγά σιγά με τα χρόνια το πάλεψα και άρχισα να το κατακτώ. Στη συγκεκριμένη δουλειά, νιώθω ότι υπάρχει ο κίνδυνος να μου-μας ξανασυμβεί. Αν δηλαδή κάτι πάει στραβά, να με-μας πάρει η κάτω βόλτα.

Είναι ρίσκο; Μεγάλο. Αλλά δεν γίνεται διαφορετικά. Πώς να στο πω; Δεν προχωράς, αν δεν ρισκάρεις. Και δεν έχει και νόημα, σε τελική ανάλυση, μια πορεία χωρίς ρίσκο.

Η παράσταση «Norma-l/n» του Ήρήστου Νικολόπουλου, μια ιστορία σε 66 εικόνες, παίζεται στο 104 Ήέντρο Ήόγου και Τέχνης των εκδόσεων Ήαστανιώτη - Σκηνή 104-1 (Θεμιστοκλέους 104, Εξάρχεια).

Beer Time

THE Beer

SALOON

RESTAURANT

WILD RESTAURANT

WILD RESTAURANT

Σ' ΕΝΑ ΜΑΓΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΕΛΑΤΕ Ν' ΑΠΟΔΡΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΓΡΙΑ ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΝΑ...ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ...ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΜΕΝΟΥ

ΑΠΟ 10 ΕΥΡΩ. ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ !

ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 2 & ΜΙΑΟΥΛΗ - Ν. ΚΡΗΝΗ - ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ - 55132 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.449 606, 2310.445 325

SOUL

gine

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΚΑΣ

ΤΟ SOUL ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΝΙΩΣΕΙ ΤΡΕΛΟ ΤΥΠΑΚΙ, ΤΡΕΝΤΙ ΦΑΤΣΟΥΛΑ ΑΡΤ ΜΟΝΤΡΑΚΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΥΝΙΖΕΙ ΠΟΣΟ ΑΓΑΠΕΙ Η ΣΟΥΛΕΡ ΠΡΟΣΩΠΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΑΦΟΛΟΓΕΙΑ ΤΟ ΒΛΑΚΟΛΟΓΙ ΚΑΙ ΤΗ ΝΕΤΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΙ

ΚΟΜΦΕΙΤΑΙ ΣΕ ΕΝΑΜΑΛΩΤΙΚΑ ΒΙΝΤΑΖ ΑΝΤΕΡΤΕΡΑΟΥΝΤ ΡΕΤΡΟ ΦΑΝΚΙ, ΠΟΕΤ ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝ, ΣΚΟΥΝΤΙ ΝΤΟΥΝΤΙ ΚΟΜΜΕΤΗΡΙΑ, ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΓΕΛΙ' ΙΝΣΤΡΟΥΧΤΟΡΕΣ ΜΕ ΠΟΙΕΤ ΑΠΟΦΗ ΣΤΗ ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΙΟΤ ΑΡΤ

ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΕΤ ΒΕΤΑΝ, ΜΕΤΑΝ, ΣΤΡΕΪΤ ΕΝΤΖΕΡ ΦΑΝ ΤΟΝ ΥΠΕΙΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΜΟΡΦΙ ΝΑ ΜΠΕΙ ΣΟΦΙΜΕΝΗ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΓΥΡΑΔΙΟ ΚΑΙ ΝΑ ΤΣΑΚΕΙ ΓΙΑ ΠΛΑΤΑ ΕΝΑ ΔΙΠΛΟ ΟΡΓΕΑΝΙΚ ΠΙΤΟΥΥΟ ΜΕ ΜΠΟΝΚΟ ΚΡΕΜΝΥΒΙ, ΜΟΥΣΤΑΡΔΑ ΚΕΤΣΑΠ

ΔΕΝ ΑΝΕΧΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΣΤΡΕΪΤ ΦΑΛΛΩΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΓΙΟΥΝΙΚ ΚΕΝΗ ΤΗΣ

ΑΓΗΝΙΑΖΕΙ ΟΤΑΝ ΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΑΧΗ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΟ-POST» ΑΦΗΙ ΣΕΡΕΙ ΠΡΕΣ ΤΟ ΕΣΩΣΤΟ ΕΙΝΑΙ «POST ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΟ»

ΚΑΝΕΙ ΠΑΡΕΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΣΤΙΛΑΤΑ ΤΥΠΑΚΙΑ ΠΟΥ ΚΟΝΤΟΥΝ ΜΕ ΓΟΥΣΤΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΛΕΦΤΑ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΧΑΖΕΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΣΗΧ FESTIVAL ΔΙΑΒΑΣΕΙ ΚΑΙΝΟΘΑΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΜΕ ΠΟΙΕΤ ΑΝΤΙΠΡΕΣ ΠΟΥ ΘΑΛΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΜΟΙΑΣΕΙ ΚΑΙ ΣΙΔΕΥΕΙ ΤΟΝ ΕΛΑΦΕΡΟ ΜΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟ ΣΤΗ ΖΕΥΣΙΔΕΣ

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΤΗΣ ΚΡΟΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΕΪΝΟ ΣΤΗ ΒΑΡΕΛΑΝΗ, ΕΝΑ ΜΕΣΗΝΕΡΙ ΣΤΟ ΜΟΝΔΙΝΟ, ΕΝΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΤΟ ΒΕΡΟΝΗΟ, ΜΙΑ ΜΥΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΙ ΚΑΙ ΠΑΞΑ ΣΤΟ ΚΙΝΚΙΕ

ΤΟ ΟΤΙ ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΟΡΦΟ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΥΝΙΖΕΙ ΜΙΑ ΚΟΛΑΧΗ (ΤΕΛΑΙΟ, ΤΡΑΧΑΝΑΣ, ΠΙΔΙΑ, ΚΟΝΤΟΞΟΜΒΑΙ, ΜΠΑΤΖΟΤΥΡ, ΤΟΥΡΕΙ) ΠΟΥ ΒΕΝ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΙΘΗΤΙΚΗ ΤΟΥ SOUL

ΣΥΝΔΕΙΦΕΡΕΤΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΤΗΝ ΑΚΟΝΟΘΕΙ ΔΙΑΡΕΞΕ ΜΙΑ ΚΑΜΕΡΑ, ΓΙ' ΑΥΤΟ ΠΑΙΧΝΕΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΝΕΙ ΟΛΑ ΜΕ ΣΤΙΛ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΕΣΗ

ΤΟ SOUL ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΝΙΩΣΕΙ ΤΙΟ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΜΕΙΛΑ, ΔΙΑΔΩΗ ΑΛΟΝΑ ΠΙΟ ΝΑΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΛΙΣ

ΑΝ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟΥ Η ΠΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΜΠΟΧΑ, ΚΑΛΕΑΕΡΙΟ ΚΑΙ ΗΚΟΡΙΑΝΕΣ, ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΓΥΚΟΣ ΟΥΡΜΙΑΝ ΚΙΝΕΙ ΤΕΙΝΕΝΤΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΕΞΕΣ, ΟΠΟΥ ΝΕΣΑ ΤΟΥ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΣΑΝ ΗΡΕΪΔΑ ΠΑΡΑΝΥΧΟΥ ΦΑΧΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΒΡΕΙ ΚΑΤΙ ΚΑΛΟΝΠΙΟ... ΜΙΑ ΙΔΕΑ, ΜΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΗ, ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ

ΕΧΕΙ ΕΝΑΝ ΠΟΙΕΤ ΚΟΝΗΤΟ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΠΟΙΕΤ ΑΝΠΙΕΤ ΕΣΠΙΡΙΜΕΝΤΑ ΕΛΕΚΤΡΟ ΓΕΡΟΥΤ ΜΕ ΑΝΑΓΟΡΕΣ ΣΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΥΣ ΦΑΣΜΑΤΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΛΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΛΙΒ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΑΛΛΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΤΡΟΤΖΕΚΤΟΡΕΣ ΒΙΝΤΟ ΑΡΤ, ΣΤΑΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΣΟΡΤ ΦΙΑΝΣ ΤΟΥ ΜΕΝΕ

ΝΤΥΝΕΤΑΙ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΑ ΣΥΝΝΑΖΟΝΤΑΣ ΜΟΑΙΛΟ ΜΕ ΤΣΙΠΚΟ ΜΕΝΤΡΑΝΟ ΚΑΙ ΣΥΝΝΑ ΑΝΑΡΤΙΣΤΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΠΡΟΚΕΡΜΕΝΗ Η ΑΓΙΑ ΓΕΝΕΙΑ, ΤΟ SOUL ΕΠΙΒΕΒΑΙΝΟΝ ΤΟ ΠΟΙΕΤ ΓΟΥΣΤΟ ΤΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΕΡΑΣΤΕΥΜΕΝΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΑΓΓΡΕΥΕΙ ΤΙΣ ΓΟΛΑΡΠΙΝΤ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΣΠΟΝΑΥΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑΤΙ ΤΗΣ ΘΥΜΙΖΟΥΝ ΠΟΣΟ ΓΥΡΙΖΑ ΗΤΑΝ Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΡΙΝ ΑΝΑΒΑΛΝΕΙ ΤΟ SOUL

ΤΟ SOUL ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΙΘΕΣΙΑΣ, ΚΟΥΤΑΖ ΜΕΣΑ ΣΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙΝΟΥΣ ΟΝΗΤΟΥΣ, ΤΗΣ ΔΙΝΕΙ ΠΡΕΣΤΙΖ, ΕΡΜΙΑΝ ΣΤΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΝΟΕΡΑ ΣΕ ΜΠΙΕΝΑΝΕ, ΜΠΕΡΝΑΝΕ, ΛΟΚΛΙΝΟ ΛΥΡΑΚΙ ΒΑΝΕ

ΑΝ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ ΠΡΕΣ ΟΥΝΑΙ ΓΑΜΑΤΗ, ΠΡΕΣ ΤΑ ΣΤΑΕΙ, ΠΡΕΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΑΝ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΠΡΕΣ ΟΧΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΤΗΣ ΜΟΙΑΣΟΥΝ, ΠΙΣΤΕΥΗ ΠΡΕΣ ΑΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ, ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΚΑΝΤΕΡΑ...

← ΑΓΙΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΓΙΑΣ ΤΗΣ

SUBLIME

THAT LITTLE EXTRA SOMETHING...

- 1ο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΡΜΟΥ 112 - 114, ΑΘΗΝΑ, ΘΛ.: 210 3246317
- 2ο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΘΗΒΩΝ 228 & ΚΑΝΑΠΙΤΣΕΡΙ (VILLAGE PARK PENTH), ΘΛ.: 210 4900157
- 3ο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΥΡΙΑΖΗ 6 - 8, ΚΗΦΙΣΙΑ, ΘΛ.: 210 8086061
- 4ο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ & ΑΙΟΛΟΥ 99, (NOTOS GALLERIES - 60Σ ΟΡΟΦΟΣ), ΘΛ.: 210 3245811
- 5ο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 9, ΡΑΦΗΝΑ, ΘΛ.: 22940 24341
- 6ο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 (ATTICA STORE) ΘΛ.:

A row of colorful books with 'SOUL' on the spines, receding into the distance. The books are in various colors including red, blue, yellow, green, and black.

SOUL THE MAKING OF

5 χρόνια, 10 τεύχη τον χρόνο, 51 τεύχη συνολικά.

Τιμή πώλησης: 3 ευρώ.

Διεύθυνση: Ναυαρίνου 6, 1ος όροφος.

Τηλέφωνο: 2310 545 069.

Μόλις ξεκίνησες να διαβάζεις την ιστορία του
περιοδικού όπως τη διηγούνται οι αριθμοί.

Η πόλη τα έχει όλα.
Τώρα μπορείς και εσύ να αποκτήσεις το **νέο Typhoon**.
Ανανεωμένο όπως ποτέ, με μοντέρνα δυναμική σχεδίαση,
επιδόσεις και ελκυστική τιμή. **Typhoon 125cc - 1.750€**
και όλη η πόλη είναι στο δρόμο σου!

**24ΜΗΝΟ
ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΟ
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ**

Δέντρο, δέντρο, είσαι εδώ; Τυπώσαμε 7932 σελίδες περιοδικού σε χαρτί 100 γραμμαρίων σατινέ ματ.

Στήσ' το όπως ο Σπύρος: Το περιοδικό στήνεται με 2 γραμματοσειρές: Interstate της Cannibal και Square Sans Pro της Parachute.

Μαιευτήριο: Κάθε τεύχος ζυγίζει σχεδόν όσο ένα εβδομαδιαίο μωρό, ήτοι από 545 έως 668 γραμμάρια.

Brick lane! Αν ντανιάσεις τα 51 τεύχη μας, βγαίνει τούβλο ύψους 700 mm περίπου.

Travel syndrome: Μετακομίσαμε 1 φορά, από Παγγαίου 4 σε Ναυαρίνο 6. Χρόνος μετακόμισης: 8 ώρες. Για τη μεταφορά του τηλεφώνου περιμέναμε 28 μέρες (με μέσο).

Ά αγάνες! Καταναλώσαμε τα μελάνια από 25 τόνερ. Κάντε οικονομία, ρε, 200 ευρώ κάνει το τόνερ.

Εξαντλημένα τεύχη, ψάξε, ψάξε, δε θα τα βρεις: No1 (Madonna), No3 (Natalie Portman), No4 (Morrissey), No5 (Keira Knightley), No6 (Beyonce), No8 (Scarlett Johansson), No9 (Brad Pitt), No11 (Sarah Jessica Parker), No14 (Johnny Depp), No15 (Björk).

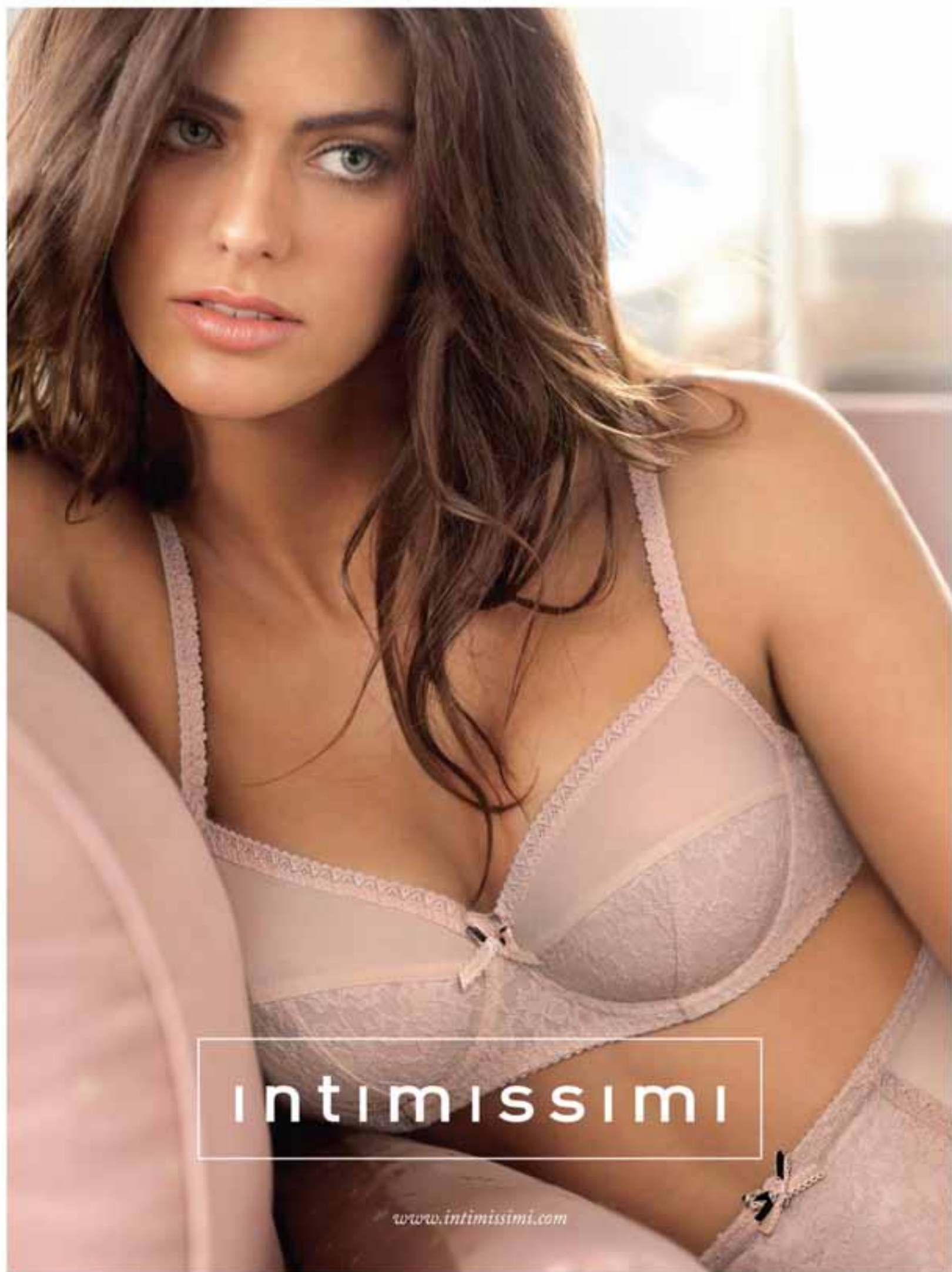

1144: Μόνο οι 2 του ατελιέ είναι άκαπνοι. Οι υπόλοιποι το ντουμινιάζουν. Στο μπαλκόνι.

Εργατικά ατυχήματα, παράπλευρες απώλειες: Σπάσαμε 2 τζάμια, ακρηστεύσαμε 4 οθόνες υπολογιστών, χτύπησαν μπιέλα 7 ποντίκια, ρημάξαμε 7 καφετιέρες, αποκαιρετήσαμε εις τόπους χλοερούς 1 σκάνερ και 3 υπολογιστές, κάψαμε ένα UPS, τσαταλιάσαμε 3 καρέκλες 1 συρταριέρα και 5 επιτραπέζια φωτιστικά (όλα Kartell, όλα ο Τσιτσόπουλος).

Ευχαριστούμε, Θεσσαλονίκη: Παλιά τεύχη για ανάγνωση μπορείς να βρεις στα 2 κομμωτήρια «Hair Cut» της Αχειροποιήτου και της Μάνου Κυριακού (κάθετος στην Αγίου Δημητρίου), και σε 3 καφέ-μπαρ, στα «Ελίτ» του Ναυαρίνου, «Mr. Jones» της Γούναρη και «Μικρό Διατηρητέο» της Ικτίνου.

intimissimi

www.intimissimi.com

- Μητροπόλεως 46-48, τηλ.: 2310.26.00.56 • Ι. Πασσαλίδη 80, Καλαμαριά, τηλ.: 2310.45.40.07 • Τσιμισκή 31, τηλ.: 2310.26.00.50
- 11ο χλμ. εθνικής οδού Θεσ/νίκης - Νέων Μουδωνιών (Εμπορικό Κέντρο "Mediterranean Cosmos"), τηλ.: 2310.47.26.57
- Παννισών & Κωλέττη (Εμπορικό Κέντρο "City Gate"), τηλ.: 2310.50.21.44

Κεντρική διάθεση από την CALIN A.E. (Master Franchisor) για την Ελλάδα, τηλ.: 210.68.40.006, fax: 210.68.57.243, e-mail: calzedoni@otenet.gr

Ιδέες και λύσεις: Τεύχη μας χρησιμοποιήθηκαν 2 φορές για τη διακόσμηση βιτρίνας στα «Zara» και «Fokas» της Τσιμισκή, πολλές φορές στο «Ultra» της Σβώλου, 2 φορές στο «Ψηλικάlogy» (αιωνία του η μήμη) της Ζεύξιδος και στα «No Name» στην Αθήνα.

Cucaracha voladora, cucaracha americana. Κάναμε 2 φορές απεντόμωση, όταν συνειδητοποιήσαμε πως, εκτός από το indie κοινό, μας αγαπούσαν και οι καταρτίδες των άνω συνομοταξιών.

Gioubasis Tours: Ο Νο1 πολυταξιιδεμένος συνεργάτης μας είναι ο φωτογράφος Σάκης Γιούμπασης. Ενώ εμείς ιδρώναμε πάνω από κείμενα, αυτός ρέμβαζε σε Νέα Υόρκη, Αίγυπτο, Τουρκία, Καναδά, Κουάλα Λουμπούρ, Κένυα, Σαγκάη, Πεκίνο, Ρωσία, και τα weekend ρομάντζαρε σε όλη την Ευρώπη.

Νεροκούβακες! Έχουμε νταλακιάσει έως στιγμής 832 λίτρα νερού μάρκας Ζαγόρι.

Μα ούτε ένας στην Αιδηψό! Σε ένα μίνι γκάλοπ μεταξύ των συνεργατών, αγαπημένες πόλεις για διακοπές ανακηρύχθηκαν η Βαρκελώνη (7 ψήφοι) και το Βερολίνο (5 ψήφοι). Όλους τους indie στην καρπούρα μας τους φορτωθήκαμε!

Η νύχτα βγάξει επίσκοπο, εμείς πρωθυπουργό: Ζήσαμε 5 εκλογικές αναμετρήσεις (εθνικές 2007 και 2009, ευρωεκλογές 2009, δημοτικές 2006 και 2010). Από τους συνεργάτες μας 1 εκλέχθηκε δημοτικός σύμβουλος (Σπύρος Πέγκας).

The network: Εκτός από το official facebook profile, που φτιάξαμε εμείς, υπάρχουν άλλοι 3 «άρρωστοι» (με την καλή έννοια) αναγνώστες μας που έφτιαξαν σελίδες facebook αφιερωμένες στο SOUL. Στο official facebook profile μας έχουν κάνει like 7294 άτομα. Στο MySpace έχουμε 7955 φίλους.

Αυτό δεν είναι μια πίπα: Όλα είναι κάτι άλλο σε αυτό το περιοδικό. 1 ηχείο από τον εξοπλισμό των Dread Aitaire χρησιμοποιείται ως κάθισμα. 2 τεράστιοι πίνακες του Best Before για παραβάν και ηχομόνωση, ώστε να μην κουφαθεί ο art director από τον θόρυβο του σέρβερ. 2 κουβάδες chicken nuggets KFC έγιναν θήκες για cd.

Δυνάμωσέ το! 38 ραδιοφωνικά σποτ διά χειρός και αισθητικής Σάκη Κοροβέση έπαιξαν στον αέρα της πόλης.

Burton

RESTRICTED ^{.13¢} TM

R: MIKKEL
P: BLOTTO
L: TAHOE

more info: Boardsports Ltd. / koris 6 - alimos / 17455
athens / tel: 210 9859685 / info@boardsports.gr

Camera Obscura: 33 σκηνοθέτες μεγάλης οθόνης ή θεάτρου δίδαξαν την τέχνη τους σε επίδοξους συναδέλφους αναγνώστες.

Culture guide με ψυχή: 199 cd υπέστησαν δισκοκριτική, 134 ταινίες εξετάστηκαν ενδελεχώς, 153 βιβλία ξεφυλλίστηκαν ανηλεώς, 39 comics σαρώθηκαν strip by strip, 36 βιντεοπαιχνίδια έλιωσαν στην κονσόλα, 143 εστιατόρια και μπαρ αποκάλυψαν τα καλύτερα μυστικά των πιρουνιών και της μπάρας του.

Burda: 40 σχεδιαστές μόδας έκοψαν κι έραψαν τις δημιουργίες τους για πάρτη μας. 21 μοντέλα μας δίδαξαν την τέχνη του βαδίσματος και της ανορεξίας.

Typography is a state of mind: 21 από τους μεγαλύτερους αστέρες και γραφεία οπτικής επικοινωνίας ανέλυσαν τα μυστικά και τα έργα τους.

Play your funky music, white boys: 277 μουσικοί και djs σπίνιαναν στις σελίδες μας. Μήπως είμαστε μουσικό περιοδικό και δεν το ξέρουμε;

Μαύρο στον Μαυρογαλούρο! Συζητήσαμε με 18 πολιτικούς και ακτιβιστές τα περί μελαγχολικής και νεωτερικής δημοκρατίας.

Film gallery: 192 ηθοποιοί, Έλληνες και ξένοι, μίλησαν και φωτογραφήθηκαν αποδεικνύοντας πως, εκτός από μουσικό περιοδικό, είμαστε και το ελληνικό «Cahier du cinéma» με ολίγη από «Ραδιοτηλεόραση». Ως γνωστόν, οι μισοί αναγνώστες μας ονειρεύονται πως κάποτε θα παίξουν στο θέατρο ή το σινεμά. (κανένας στην τηλεόραση!)

Beaux-arts: 101 εικαστικοί και ομάδες φιλοξενήθηκαν στις σελίδες τέχνης του περιοδικού. Παρουσιάστηκαν 55 φωτογραφικά φύλλο ελλήνων και διεθνών φωτογράφων. 11 curators και γκαλερίστες ανέπτυξαν το κατά πού φυσάει η τέχνη. 10 χορευτικές ομάδες ή solo performers δάνεισαν την κίνησή τους στο lay out μας. Τέλος, συνεντευξιαστήκαμε με 76 συγγραφείς και ποιητές. Ως γνωστόν, οι άλλοι μισοί αναγνώστες μας ζωγραφίζουν, χορεύουν, φωτογραφίζουν και γράφουν λογοτεχνία ή ποίηση (στο twitter).

Πάγωσ' η τσιμινιέρα: 45 διάσημοι αρχιτέκτονες και γραφεία, που χτίζουν τον νέο κόσμο, ακτινοσκοπήθηκαν και θαυμάστηκαν μέσα από μακέτες, σχέδια και κτήρια.

Strip tease: 11 κόμικς δημιουργοί δημοσίευσαν τους ήρωές τους στο χαρτί μας.

Σε μια οδό,
διευθύνσεις δυό!

Στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, στην οδό Κομνηνών, το γνωστό business ξενοδοχείο **City** και το ολοκαίνουριο boutique **hotel Excelsior** σας προσφέρουν πολυτελή διαμονή σε άνετα δωμάτια, προσωπική περιποίηση στο Central Spa by Elemis και βραβευμένες γεύσεις στο Bistrot. Πάντα με τη μοναδική υπογραφή, που σφραγίζει τη φιλοξενία εδώ και 85 χρόνια, αυτή των **Μακεδονικών Ξενοδοχείων**.

Macedonian
Hotels

Κομνηνών 11, Θεσσαλονίκη
www.cityhotel.gr

Κομνηνών 10 & Μητροπόλεως 23
Θεσσαλονίκη
www.excelsiorhotel.gr

eaglespalace
Οικονομική Κοινωνία
www.eaglespalace.gr

Central reservations 2310.021.000
www.macedonianhotels.gr

Θαύμα φαγητό θα γίνει: 7 αστέρια-μάγειρες της κατσαρόλας κέρδισαν τον τίτλο του «SOUL master chef».

People are people: 225 επιστήμονες, επιχειρηματίες, ταξιδευτές, media darlings, εκδότες περιοδικών, φατσούλες στον δρόμο, party animals και λοιπαί δημοκρατικά δυνάμεις πόζαραν και συνεντευξιάστηκαν.

Αθλοπαιδιά: 51 άνθρωποι του αθλητισμού από όλη την γκάμα, με μπάλα ή χωρίς, κατέγραψαν τις επιδόσεις της παράγκας τους.

Ε ρε γλέντια! Έχουμε κάνει 17 μεγάλα πάρτι σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Σε είδα, ήσουν εκεί.

Βραβείο πιο Πιστού, Αφοσιωμένου και Παρατηρητικού Αναγνώστη: Βασίλης, τεύχος 24. «Τεύχος 23, σελίδα 151 (διαφήμιση Αρκτούρου), επάνω αριστερά. Δε θα ανεχθώ άλλη φορά τέτοια λάθη. Ξεκνάτε τα ξακρίσματα για το μαχαίρι στο τυπογραφείο. Όπως και στο τεύχος 22, σελίδα 147, τεύχος 21, σελίδα 155. Θέλετε και άλλα; Το ξέρω, είμαι άρρωστος. Σας γουστάρω και σας αγαπώ. Mats».

Ο ταχυδρόμος χτυπάει άπειρες φορές: Έως το τεύχος 50 δημοσιεύσαμε 645 γράμματα και φωτογραφίες αναγνωστών. Το πιο μακρινό γράμμα αναγνώστη που λάβαμε ήταν από ναυτικό στη Βόρεια θάλασσα.

Made of SOUL: Σελίδες του περιοδικού χρησίμευσαν ως πρώτη ύλη σε 6 εκθέσεις: ArtHouse gallery bar (2005), Photobiennale (2007, Μουσείο Φωτογραφίας), μπαρ «De facto» (2009), Δημήτρια (2008, πλατεία Αριστοτέλους), Magazine Library, (2009, Ομονοτεσάντο Χιλς, Τόκιο), Filoxenia 2010. Επίσης, έχουμε γίνει από 1 φορά θέμα εξετάσεων (Κύπρος), εργασία από ομάδα φοιτητών του τμήματος Δημοσιογραφίας Θεσσαλονίκης και σκηνικό ταινίας μικρού μήκους («Peek-a-boo»).

Official Nike runner: Ο αρχισυντάκτης μας, Δημήτρης Καραθάνος, το τελευταίο τρίμηνο τρέχει καθημερινά κατά μέσο όρο 10 χιλιόμετρα φιλοδοξώντας του χρόνου να είναι έτοιμος για τον μεγάλο Μαραθώνιο της Αθήνας.

Cameo: Το SOUL εμφανίστηκε σε 1 σίριαλ («Σε είδα», πρώτο επεισόδιο, Alpha), σε 1 ταινία («Τα οπωροφόρα της Αθήνας» του Νίκου Παναγιωτόπουλου) και σε 2 θεατρικές παραστάσεις («Ο Υμπύ βασιλιάς», Γιάννης Παρασκευόπουλος/ΚΘΒΕ, «Κιθαιρώνας: Ο μουσικός κήπος», Δημήτρης Κουανίδης/ΚΘΒΕ).

Ξαμήλωσέ το! Διαθέτουμε 1 σακαράκα στερεοφωνικό, δώρο του φωτογράφου Κώστα Αμοιρίδη στον Στέφανο Τσιτσόπουλο, που όλα τα cd τα παίζει τραυλιστά λόγω σκόνης. Οι υπόλοιποι ακούν μουσική από τους υπολογιστές, τα κινητά και τα iPod τους.

πολλοί προσπάθησαν
να την κατακτήσουν
μόνο ένας την ήπια
στο ποτήρι...

(μυλάντι Μέρσι)

ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΜΑΙΡΗ

June Wilkinson Sensational Scenes in COLOR and 3 DIMENSION
the PUNCHLINE favorite playmate

kybrick
PURE SOCIAL CLUB

πλατεία ταχυδρομείου, Λάρισα

Βαι μην ξεχνάτε, κάνουμε έρωτα μόνο με προφυλακτικό: Αντιμετωπίζουμε το πορνό ως τέχνη και τις πορνοστάρ ως καλλιτέχνιδες. Εξ ου και ο εξειδικευμένος συντάκτης μας, Αντώνης Βλαβογελάκης, έως στιγμής έχει δημοσιεύσει 10 συνεντεύξεις από περιλάλητες πορνοστάρ κι 1 διάσημο πορνοπαραγωγό, ενώ τα τελευταία 3 χρόνια δίνει ανελλιπώς το παρών στο ερωτιάτικο φεστιβάλ Venus Berlin, με τον Περικλή Πηλείδη να διαπιστεύεται ως φωτογράφος μας.

Πάλι αυτοί; Από 2 φορές σκόραραν στο εξώφυλλο οι Κέιτ Μος, Τζόνι Ντεπ και Μαντόνα.

fenafresh: Ήταν ο 1ος μας συνεργάτης, που έκλεισε πρόγραμμα πριν καν έρθουν το ρεύμα και τα έπιπλα στα γραφεία μας. Παναγιώτη, Διογένη, thanks!

Interior design: Στους τοίχους μας θα δεις 3 αφίσες της Φάμπρικα-Υφανέτ, από 1 αφίσα των ταινιών «Metropolis» και «Watchmen», 2 σελίδες των περιοδικών «Edno» και «NME», 1 αφίσα του Σάκη Ρουβά, 1 φλάιερ από το dj set του Ricardo Villalobos (δεν έπαιξε ποτέ), 1 φωτογραφία του Μιχάλη Λεάνη και της Σίας Κοσιώνη από την Αβάνα, 1 σκίτσο του Στάθη Ψάλτη και 1 αφίσα του φεστιβάλ πειραματικών ταινιών One Dot Zero5_Touring.

Army navy! Έχουμε περάσει 5 φανταρικά. Ο τελευταίος απολύεται τον Φεβρουάριο. Λίγο έμεινε, κωλόψαρο Αθανασιάδη!

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών: 8 συνεργάτες μας είναι ελληνοτρεχαγύρευε. Η εμπορική μας ακόλουθος Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες είναι Ελληνοβολιβιάνη. Ο graphic designer Αλέξανδρος Benjamin Δημήτριος Τσιρίδης είναι Ουαλοπόντιος. Ο φωτογράφος Πέτρος Νικόλτσιος είναι Ελληνοαμερικανός. Ο φωτογράφος Σάκης Γιούμπασης είναι Ελληνοπολωνός. Ο Μάκης Παπασημακόπουλος είναι Ελληνοβρετανός. Ο Γρηγόρης Τσουρής είναι Γαλλοκύπριος. Η φωτογράφος Άρτεμις Πυρπύλη είναι Ελληνογαλλίδα. Ο φωτογράφος Νίκος Καρδαράς είναι Χαλκιδικιώτης.

I love to hate you: Ο blogger stergios αφιέρωσε λιβέλο 8866 λέξεων στο blog μας, προκειμένου να μας εξομολογηθεί πόσο μας μισεί. Έβγαλε και συμπέρασμα: «Το SOUL είναι ο δούρειος ίππος του κενού και ντεμέκ αθηναϊκού lifestyle στη Θεσσαλονίκη». Απολαύστε όλο το κραξίδι στο soulmag.blogspot.com, archives / July 2006.

Δωμάτιο επικοινωνίας. Οι 21 φράσεις που ακούγονται πιο συχνά στο γραφείο: «Κατερίνα, πιάσε ένα πλάνο», «Δεν ξέρω τώρα, ρε παιδί μου, μπορεί να λέω και καμιά μαλακία», «Κανένα κοριτσάκι που να φτιάχνει τίποτα υπάρχει για να το κάνουμε θέμα; Πήξαμε στους αυταράδες εδώ μέσα!», «Ρε παιδί μου, αυτό!», «Εσύ τι εξανίστασαι τώρα!», «Το θέλουν big and bold», «Πάρε τη Βέρο τηλέφωνο», «Πες ότι έχουμε σύσκεψη», «Ζήτη το από την Τζώρτζια», «Θα μας κράξει ο Φώτης», «Πάλι πάρτι;», «Ποιος έχει το μπουτόν;», «Παραγγέλουμε κάτι;», «Μαλάκες, μην πάτε ατελιέ! Ο Σπύρος ακούει κάτι πειραματικά!», «Σύρμα, η μπέμπα!», «Γιατί κανείς δε λέει όχι στον μέγκα Γκάρυ!», «Ποιος μαλάκας στέλνει στο μέιλ μου 117 megabytes!», «Όλοι μια στήλη θέλουν», «Δεν έχω δίκτυο, πάρε τον Βάιο!», «Να είναι juicy, funky, βρόμικο, φτάνει πια με το μίνιμαλ!», «Τι λέει, ρε, ο τυπάρας!».

Εν Οίκω_NΙΚΗ ΚΑΝΑΓΚΙΝΗ

Domestic Scene_NIKI KANAGINI

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Σάββατο 29 Ιανουαρίου 2011

Ημερίδα αφιερώμενη στη Νίκη Καναγκίνη

Σάββατο 19 Φεβρουαρίου 2011

Ημερίδα «Τόπος της Βελανιδιάς /
Προς μια νέα χαρτογράφηση»

PARALLEL EVENTS

Saturday, January 29, 2011

Seminar: Homage to Niki Kanagini

Saturday, February 19, 2011

Seminar "Spaces of Intimacy /
Towards a new mapping"

20.12.2010 - 20.02.2011

ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αποθήκη Β1, Λεωφ. Θεσσαλονίκης

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ: Ευδοκία Γεωργιάδου-Κουλουρίνη & Αρετή Λεοντοπούλου
CURATORS: Efthymia Georgiadou-Koulourina & Areti Leonidou

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ:

Τρίτη/Τετάρτη/Πέμπτη/Παρασκευή 10.00-18.00, Σάββατο/Κυριακή 11.00-19.00, Δευτέρα κλειστή

OPENING HOURS:

Tuesday/Wednesday/Thursday/Friday 10.00-18.00, Saturday/Sunday 11.00-19.00, Monday closed

T. +30 2310 992270, F. +30 2310 992271, www.cact.gr

Το ΚΚΕΤ χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού
The SMCA is funded by the Hellenic Ministry of Culture and Tourism

ΚΟΡΗΪΟΙ ΕΤΙΜΟΛΟΓΗΤΑΙ / MEDIA SPONSORS

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
HELLENIC MUSEUM OF CONTEMPORARY ART

ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
TECHNΗΣ
CENTRAL MUSEUM OF CONTEMPORARY ART

elculture.gr

Χαριτολογώντας, αυτοαποκαλείται «no budget Λασαπέλ». Και μετά από 25 χρόνια θητείας στα περιοδικά, αποφάσισε πως αυτό που λατρεύει είναι τα κορίτσια και οι άδειοι, τεράστιοι βιομηχανικοί χώροι. Αυτά τα δύο μαζί φτιάχνουν τις εικόνες του τελευταίου του άλμπουμ. **Συνέντευξη** Δημήτρης Καραθάνος **Φωτογραφία** Νίκος Βανδώρος, «Femme de Cine», Athens Voice Books

Νίκος Βανδώρος

Femme de Cine

Από πότε χρονολογείται η δημιουργία αυτού του πρότζεκτ των nudes, που κυκλοφορεί πλέον σε λεύκωμα; Το πρώτο μου λεύκωμα, με τίτλο «Girl Next Door», κυκλοφόρησε το 2001. Ήταν αρκετά ωμό και σκληρό, για τα ελληνικά δεδομένα. Αυτό που πρόκειται να κυκλοφορήσει τώρα κινείται θεματολογικά πάλι γύρω από το γυναικείο γυμνό, αυτή τη φορά όμως υπό την επιβολή του χώρου, ο οποίος λαμβάνει διαστάσεις χαρακτήρα στις εικόνες μου.

Ακριβώς αυτό μου έκανε τόσο μεγάλη εντύπωση. Το ότι αρέσκεσαι να αποτυπώνεις το γυμνό γυναικείο κορμί σε αποξενωτικά βιομηχανικά περιβάλλοντα. Τι σε ελκύει τόσο πολύ σε αυτό τον συνδυασμό; Η αντίθεση του εύπλαστου γυναικείου κορμιού στο σκληρό, εγκαταλειμμένο τοπίο. Αισθάνομαι σαν να ρίχνω μια σταγόνα ζωής στον χώρο.

Δεδομένου ότι δεν πρόκειται περί της πρώτης βιβλιογραφικής σου απόπειρας, θα μπορούσες να δηλώσεις πως τα φωτογραφικά άλμπουμ αποκτούν σταδιακά το κοινό τους ή μήπως είναι ακόμη νωρίς για να μιλάμε για μια ολοκληρωμένη σκηνή δημιουργών που κυκλοφορούν τα έργα τους υπό ευρεία αποδοχή; Δυστυχώς, στην Ελλάδα δεν είμαστε σε θέση να μιλάμε για την αναγνώριση της φωτογραφίας ως σημαντικού εικαστικού προϊόντος, καθώς δεν εξυπηρετεί σαν επένδυση το χρηματιστήριο της τέχνης.

Συνεργάστηκες για πολύ μεγάλο διάστημα με τα δημοφιλέστερα περιοδικά της Ελλάδας. Ξέρεις χώρο για έντυπο lifestyle εν μέσω αυτής της τόσο σκληρής περιόδου; Ποτέ δεν υπήρξε

ελληνικό lifestyle, παρά μονάχα σαν όρος στη φαντασία κάποιων. Πώς να παράγεις lifestyle; Με Cayenne στον δρόμο και σπίτι κατασκευασμένο με ελενίτ;

Κοιτώντας προς τα πίσω, θα έλεγες πως η πορεία των περιοδικών στη χώρα μας, από τα μέσα του '80 και έπειτα, ακολούθησε ευθύγραμμη πορεία με την οικονομία και την κοινωνική μας εξέλιξη; Πιστεύω ότι τα περιοδικά συντέλεσαν στη δημιουργία μιας επίπλαστης απεικόνισης της ελληνικής κοινωνίας, προβάλλοντας ταυτόχρονα λαθεμένα πρότυπα.

Ποιοι φωτογράφοι σε έκαναν να θέλεις να γίνεις φωτογράφος; Κανείς. Μια μικρή Kodak, που μου δωρίστηκε στην ηλικία των 10 ετών, ευθύνεται για τη διαδρομή μου.

Είναι η κάθε εικόνα σου μια δουλειά που απαιτεί πολύωρη, επιμελή παραγωγή; Αποφεύγω συνειδητά οτιδήποτε έχει σχέση με την οργάνωση παραγωγής της εικόνας μου, προτιμώντας την καλή σχέση με τα μοντέλα μου και το συγκεκριμένο κάδρο φωτογράφησης έπειτα από σχολαστικό ρεπεράζ.

Είναι το Photoshop το πιο χρήσιμο εργαλείο που τέθηκε στη διάθεση των φωτογράφων, έπειτα από την επινόηση της κάμερας; Όλα τα εργαλεία είναι χρήσιμα, εφόσον χρησιμοποιούνται με μέτρο. Προσωπικά, διανύω καθημερινά έναν Γολγοθά προσπαθώντας να διευκρινίσω ότι οι φωτογραφίες μου είναι αγνές, χωρίς editing από το Photoshop. Στον χρωματικό τομέα, είναι τόσο χρήσιμο όσο ένα εργαστήριο για το τύπωμα αρνητικών.

Με τι εξοπλισμό δουλεύεις; Ξρησιμοποιείς την ίδια μηχανή, πάντα και παντού; Επιλέγω τον εξοπλισμό που μπορεί να αποτυπώσει την αισθητική μου. Κάποιες μηχανές είναι σαν αρώματα, που δένεσαι μαζί τους και σου κάνουν μόνο αυτά.

Διεθνή περιοδικά κύρους έχουν διατυπώσει την άποψη πως η ψηφιακή εικόνα βλάπτει ανεπανόρθωτα το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα μιας φωτογραφίας. Ποια η δική σου γνώμη; Συμφωνώ με τη συγκεκριμένη άποψη. Πρέπει να πάψουμε να απεικονίζουμε τους ανθρώπους σαν κούκλες. Η φθορά του χρόνου είναι αποδεκτή και κομμάτι της προσωπικότητας καθενός.

Σου αρέσουν οι φωτογραφίες του SOUL; Εκφράσου ελεύθερα. Είναι ιδιαίτερες.

Ποιες συνήθειες σε χαρακτηρίζουν, εκτός δουλειάς; Το mountain bike και η μουσικοσύνθεση.

www.nikosvandoros.com

NO
BORDER
NO
BOREDOM

W

VALAORITOU 31, THESSALONIKI

AN ART PLATFORM

Νίκος Βουκυκλαράκης

Art + Design Connection

Δώδεκα βιομηχανικοί σχεδιαστές
εκθέτουν στην Decorama Arte Design
Gallery αντικείμενα που εμπεριέχουν
ισόποσες δόσεις art και design.

υχή της προσπάθειας, ο αρχιτέκτονας
και συλλέκτης Νίκος Βουκυκλαράκης.

Συνέντευξη Στέφανος Τσιτσόπουλος
Φωτογραφία Σάκης Γιούμπασης

«Αλέκτωρ» (ready made, σίδηρο, μηχανικά μέρη, driftwood), Σωκράτης Γιοσμάς.

Κομοδίνο «Recycled», φωτιστικό «Roller Light», Γιοσμάς.

Γιατί σπούδασες αρχιτεκτονική κι όχι βιομηχανικό σχεδιασμό; Η αρχιτεκτονική είναι απεριόριστη, το βιομηχανικό σχέδιο έχει πολλούς περιορισμούς: την αλυσίδα παραγωγής, την απαιτούμενη χρήση, το target group. Η αρχιτεκτονική είναι αρμονία, αναλογία, συμμετρία - ασυμμετρία. Έννοιες κλειδιά, κάποτε συμπληρωματικές, κάποτε σε αντίλογο. Η αρχιτεκτονική εμπεριέχει τη γλυπτική, τη ζωγραφική, τη σκηνοθεσία, το design, την ποίηση, τέχνες που αγαπώ και έχω ασχοληθεί κατά διαστήματα με μερικές από αυτές. Μου αρέσει να ξεκινώ από μία απλή ιδέα σύνθεσης και στην πορεία να την κάνω περισσότερο σύνθετη, πιο δύσκολη κατασκευαστικά, με περισσότερες αναφορές, ώστε στο τέλος να εμπεριέχει περισσότερο συναίσθημα. Ο αρχιτέκτονας χρειάζεται περισσότερο τη φαντασία από τεχνική δεξιότητα και αναλυτική σκέψη, που και αυτά, βέβαια, είναι απαραίτητα. Στον χώρο της τέχνης είμαι περισσότερο αρχιτέκτων, στον κόσμο της αρχιτεκτονικής είμαι περισσότερο καλλιτέχνης.

Εξακολουθείς να είσαι και συλλέκτης; Με τι κριτήριο επιλέγεις τα έργα που θα μπουν στη συλλογή σου; Λιγότερο από όσο ήμουν πριν από μερικά χρόνια. Κάποτε συνέλεγα τα πάντα: φωτογραφικές μηχανές, transistors, ραδιόφωνα, αντικείμενα design καθημερινής χρήσης, έπιπλα, έργα τέχνης. Όταν όλα αυτά άρχισαν να συνωστίζονται γύρω μου, έγινα περισσότερο επιλεκτικός. Το κριτήριό μου είναι ο λόγος - η αφορμή - για τον οποίο δημιουργήθηκαν, καθώς και η συνεισφορά τους στην εξέλιξη της τεχνολογίας και η επίδρασή τους στην κουλτούρα της εποχής που πρωτοκυκλοφόρησαν. Παράδειγμα: Το 1948 η κυρία Florence Knoll (σύζυγος του ιδιοκτήτη της γνωστής εταιρίας παραγωγής επίπλων Knoll) έδωσε στον Φιλανδό αρχιτέκτονα Eero Saarinen μια παραγγελία-πρόκληση να της σχεδιάσει μία πολυθρόνα, όπου θα μπορούσε να κουλτουριάζεται άνετα μέσα της. Εκείνος σκέφτηκε

το βρέφος κουλτουριασμένο μέσα στις μήτρες μπότες μας. Εφάρμοσε αφρώδες υλικό πάνω σε χαυτό καλούπι από fiberglass και δημιούργησε ένα ενιαίο κομμάτι (τεχνολογία αρκετά εξελιγμένη για την εποχή). Σχεδίασε και ένα σκαμπό για τα πόδια για μεγαλύτερη άνεση. Είναι μία πολυθρόνα που πράγματι σε αγκαλιάζει σαν βρέφος. Είναι η Womb chair.

Η saga σου είναι συνυφασμένη με τις έννοιες «ωραίο», «κομψό», «χαρούμενο», «ιδιαιτέρω». Πώς σου προέκυψε η τρέλα με την ποπ κουλτούρα; Η saga μου είναι αρμονία, κομψότητα, λειτουργικότητα, αλληγορικές αναφορές στο χθες και στο σήμερα. Φροντίζω καμία μου δουλειά να μη μοιάζει με την προηγούμενη. Θέλω να είμαι εν ροή. Να ταξιδεύω μπρος-πίσω στον χρόνο. Όταν θέλω να βάλω χρώμα και χιούμορ στη δουλειά μου, απευθύνομαι στην pop art. Είναι το αντίδοτο στο μουντό και καταθλιπτικό περιβάλλον. Έχει επίσης ενδιαφέρον, επειδή εφαρμόζει σχεδόν όλες τις τεχνικές και σατιρίζει τα στερεότυπα. Δημιουργεί νέες εντυπώσεις επαναπροσδιορίζοντας την εικόνα. Προκαλεί ανακαιτίζοντας τον κυνισμό. Αξιοποιεί το ασήμαντο, το καθημερινό και το μετατρέπει σε έργο.

Πότε άνοιξε το Decorama και ποιο ήταν το στίγμα της πρώτης φάσης του; Άνοιξε το 2002. Το στίγμα ήταν «colorful life». Ήθελα να προτείνω το χρώμα στην καθημερινή μας ζωή. Στους χώρους που ζούμε, εργαζόμαστε, διασκεδάζουμε, ερωτευόμαστε. Πρότεινα ένα αμάλγαμα - μία σύνθεση - αυθεντικού vintage design, pop art και επίπλων σύγχρονου σχεδιασμού από επώνυμες εταιρίες και αναγνωρισμένους designers. Το αποτέλεσμα αυτού του συνδυασμού είναι χώροι ενδιαιφέροντες, με άποψη, διαχρονικοί, διότι τους διατρέχει η ιστορία. Σε πολλούς άρεσε, λίγοι τόλμησαν αυτό τον συνδυασμό. Είναι ο συντηρητισμός που διατρέχει αυτή την πάλε ποτέ προοδευτική και

πρωτοποριακή Θεσσαλονίκη. Ελπίζω και εύχομαι, τη νέα δεκαετία και με τον Γιάννη τον Μπουτάρη στο τιμόνι της πόλης, αυτό να αλλάξει.

Ποια η καινούργια φιλοσοφία και το στίγμα της Decorama Arte Design Gallery; Μπορούμε να μιλάμε για τη δεύτερη φάση; Το ταξίδι είναι ένα, η αναζήτηση πολλαπλή. Είναι μία επιστροφή στην αρχική ιδέα του Decorama, που ήθελα έναν χώρο έκθεσης και εμπορίας design και παράλληλα, κατά διαστήματα, να παρουσιάζονται νέοι δημιουργοί από τον χώρο των τεχνών και του βιομηχανικού σχεδιασμού. Όμως ήταν τεχνικά δύσκολο. Έτσι αισθάνθηκα ότι είναι τώρα η ώρα να ξεδιπλώσω αυτή την αρχική ιδέα. Πιστεύω ότι στη σημερινή πραγματικότητα, που βιώνουμε όλοι μας καθημερινά, έχουμε ακόμη περισσότερο ανάγκη την τέχνη, τις νέες ιδέες, τη φαντασία, για να μας ξυπνήσουν, να μας ενεργοποιήσουν και να τονώσουν την αισιοδοξία μας.

Πώς σου ήρθε η ιδέα του Art Project; Πιστεύω στη φαντασία και τη δημιουργικότητα του Έλληνα. Στις φρέσκιες ιδέες. Έτσι, λοιπόν, ξεκίνησα τον πρώτο κύκλο εκθέσεων με τίτλο Art Project, όπου ο εστιασμός είναι κυρίως στη σχέση της σύγχρονης τέχνης και του βιομηχανικού σχεδιασμού. Πώς μπορούν να συνυπάρξουν σε ένα έργο, άλλοτε μέσα από τον διάλογο, άλλοτε μέσα από την αντιπαράθεση. Εξ ου και ο τίτλος της πρώτης έκθεσης, Art + Design Connection.

Για ποιο λόγο να τραβηχτεί κάποιος μέχρι την Ανθέων για να δει την έκθεση; Δημιουργήσαμε έναν νέο εκθεσιακό χώρο - ίσως η μοναδική μέχρι στιγμής design - art gallery στην πόλη μας. Θέλω να λειτουργήσει σαν ένας πυρήνας ανταλλαγής και έκφρασης ιδεών. Μία σκηνή έκθεσης έργων νέων δημιουργών. Όποιος μας επισκεφθεί θα έχει την ευκαιρία να γνωρίσει τα έργα 12 δημιουργών.

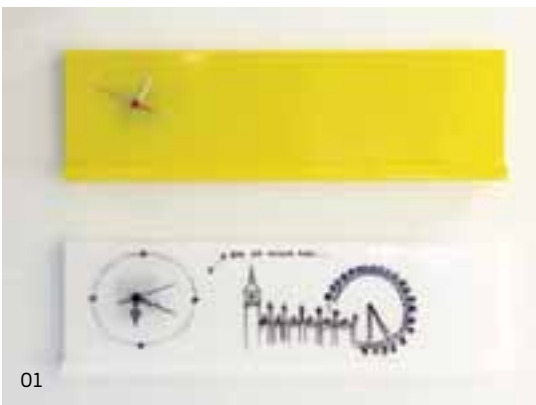
01) Ρολόι τοίχου - Noteboard,
Hellenic Art & Design - Ε. Αβραμίδου.

02) «Into the blue» (φωτογραφίες σε Plexiglas),
Point of View.

03) Συρταριέρα «Domino», φωτιστικό «Love Bomb
Lamp», Paul Finn.

04) «Coffee table», «Food chair», «Little lamp»,
Zound Systems Studio.

05) Φωτιστικό Καλαπόδια, Γιώργος Μωραζόπουλος.

Να έρθει σε προσωπική επαφή με τους καλλιτέχνες – κατά κύριο λόγο, άγνωστοι στο ευρύ κοινό. Να ανοίξει τη φαντασία του και τον προσωπικό του χώρο στη φαντασία. Είναι επίσης μια καλή ευκαιρία, οι νέοι σπουδαστές από τον χώρο των καλών τεχνών, της αρχιτεκτονικής και του design να έρθουν σε επαφή με τους εκθέτες και τα έργα τους, να ανταλλάξουν ιδέες και να μοιραστούν τις γνώσεις τους.

Art+Design Connection. Μπορεί αυτός ο συνδυασμός να αλλάξει-εμπνεύσει τη ζωή του κατόχου τέτοιων αντικειμένων; Η τέχνη ομορφαίνει τη ζωή, το design μας βοηθάει να ζούμε μια καλύτερη, πιο άνετη ζωή. Κάθε έργο κρύβει μία φιλοσοφία. Αντικατοπτρίζει την άποψη του καλλιτέχνη, τις μνήμες της φόρμας και του υλικού. Εκφράζει, άλλοτε σατιρίζει, τάσεις και συνήθειες της εποχής και της κοινωνίας. Όλα αυτά εκπέμπουν μια ενέργεια στον χώρο, η οποία μπορεί, άμεσα ή έμμεσα, να επηρεάσει την καθημερινή μας ζωή, τη διάθεσή μας.

Σε καιρούς κρίσης, πόσο art ζητά ο κόσμος από το design; Πόση ποιότητα έχει τη δυνατότητα να βάλει σπίτι του, αντί να φάει στο IKEA τα απαραίτητα; Η τέχνη εξιτάρει τη φαντασία. Η φαντασία βοηθάει στο όραμα. Χωρίς όραμα

δεν υπάρχει εξέλιξη. Στο IKEA υπάρχουν κομμάτια καλού σκανδιναβικού design, αλλά χαμηλής ποιότητας υλικών και μαζικής παραγωγής, ώστε να επιτυγχάνουν χαμηλές τιμές. Εμείς προσπαθήσαμε, και το πετύχαμε, να έχουμε στην έκθεση μια μεγάλη γκάμα έργων σχεδιαστικής, καλλιτεχνικής και κατασκευαστικής ποιότητας, από διαφορετικά υλικά και σε διαφορετικές τιμές, ώστε να μπορέσει ο καθένας να αποκτήσει κάτι για τον προσωπικό του ιδιωτικό και επαγγελματικό χώρο, είτε για να το δωρίσει. Ειδικά αυτή την εποχή, που μένουμε όλο και περισσότερο στο σπίτι, πιστεύω ότι η συντροφιά της τέχνης, στην καθημερινότητά μας, μπορεί να λειτουργήσει θεραπευτικά και χαλαρωτικά.

Ένας βιομηχανικός σχεδιαστής στην Ελλάδα σχεδιάζει διαφορετικά από έναν συνάδελφό του στην Ιαλία, για παράδειγμα, ή στην Αμερική; Πιστεύω ότι οι συντεταγμένες και οι προδιαγραφές που χρειάζεται να ακολουθεί ένα προϊόν βιομηχανικού σχεδιασμού είναι παντού οι ίδιες. Η διαφορά βρίσκεται στη διαδικασία παραγωγής. Στο γεγονός ότι στη χώρα μας δεν έχουμε κάθετη παραγωγή, κάτι το οποίο λύνει στην κυριολεξία τα χέρια του designer. Δηλαδή να παραδώσει τα σχέδια στην εταιρία παραγωγής και εκείνη να αναλάβει όλη την παραγωγή.

XMAS EVENTS DECEMBER 2010 / JANUARY 2011

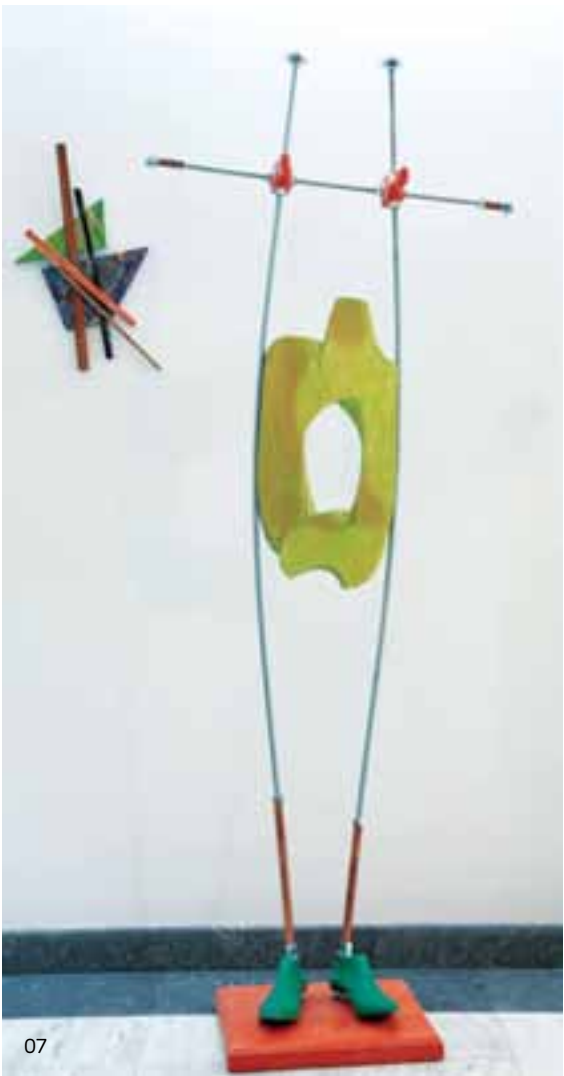
RAT PACK AND BACK (GLOVES AND TIE PARTY), **PALOV & MISHKIN** (LATIN GROOVES),
WHITE NIGHTS (LIGHTS OFF, CANDLES ON), **WORLD MUSIC JOURNEY** (TUESDAYS),
CLASSICAL CHRISTMAS & NEW YEAR'S EVE (LIVE), **MORNING WEEKENDS**,
THE SOUL OF PURE DISCO (DJ LAZARINOS), **RED JAZZ** AND MANY, MANY MORE...

TO ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΟ
The Simple Bar

To Mikro

IKTINIOY 12 & 14 / 2310 283181
MORE INFO: WWW.FACEBOOK.COM/DIATIRITEOMIKRO

- 01) «FN 2005», πολυθρόνα με ιμάντες αυτοκινήτου, Shiny Design.
- 02) Καλόγερος, Hellenic Art & Design - Δ. Παπακυριάκος.
- 03) «Lamp with weight», 157+173 Designers.
- 04) «Space disc», Paula Lakah.
- 05) Πολυθρόνα «Roll On», Form & Function Design.
- 06) Σπιτάκι-φωτιστικό, Hellenic Art & Design - Β. Σπυρίδωνος.
- 07) Καλόγερος «Ακάκιος», Θάνος Μαρώνης.

Από το υλικό και τη διαμόρφωσή του μέχρι το τελικό προϊόν. Εδώ υπάρχουν αρκετές ελλείψεις, όσον αφορά την εύρεση των καταλλήλων υλικών έως την έλλειψη σύγχρονων μηχανημάτων παραγωγής. Οπότε ο σχεδιαστής χρειάζεται να προσαρμόζει το project σε αυτή την πραγματικότητα και ίσως κάποια κομμάτια να αναγκάζεται να τα κατασκευάζει με το χέρι.

Η έκθεση αποδεικνύει πως υπάρχει βιομηχανικός σχεδιασμός στην Ελλάδα και στη Β. εσσαλονίκη. Τελικά, αυτή η πόλη, εκτός από καφέδες, έρωτες και μυδοπίλαφα, μπορεί να στηρίξει και άλλου είδους δημιουργούς; Μπορώ να σου πω με σιγουριά ότι αυτή η πόλη, καθώς και ο ευρύτερος ελλαδικός χώρος, έχουν πολλούς και καλούς δημιουργούς. Καλλιτέχνες και σχεδιαστές που με φαντασία, μεράκι, κόπο και πολλή δουλειά παράγουν υπέροχα έργα, οι οποίοι δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από τους αντίστοιχους συναδέλφους τους στο εξωτερικό. Εγώ προσπάθησα να παρουσιάσω με τον καλύτερο τρόπο αυτούς τους δημιουργούς και τα πολύ ενδιαφέροντα έργα τους, και θεωρώ ότι σε αυτό το κομμάτι πετύχαμε. Θέλω πραγματικά η πόλη να το στηρίξει, ώστε να δώσουμε ώθηση σε αυτούς τους ανθρώπους να συνεχίσουν να δημιουργούν, και στο Decorama για να συνεχίσουμε το ταξίδι που μόλις ξεκινήσαμε.

Αν ήσουν σχεδιαστής, ποιο καθημερινό αντικείμενο θα σχεδιάζες/επανασχεδιάζες; Την καρέκλα, την καρέκλα! Δύσκολο project. Ο Isamu Noguchi, ιάπωνας αρχιτέκτων και designer, έχει πει ότι είναι πιο δύσκολο να σχεδιάσει κανείς μια καρέκλα από το να σχεδιάσει έναν ουρανοξύστη. Είναι πέρα για πέρα αληθινό. Βλέπουμε καρέκλες που στιλιστικά είναι αντικείμενα πόθου, χωρίς όμως να είναι αναπαυτικές. Βλέπουμε καρέκλες άνετες και εργονομικές, που όμως δεν έχουν καμία απολύτως σχεδιαστική άποψη, εκτός από τη χρήση.

Πέρα από τους «κολλημένους» με το σπορ, ο υπόλοιπος κόσμος «βλέπει» ή «κοιτάζει»; Β. α αντιληφθεί τη διαφορά ανάμεσα σε μια πολυθρόνα έκθεσης επίπλων και την πολυθρόνα του Γιάννη Καλογιαννίδη; Όλοι βλέπουν, λίγοι ξέρουν να δουν. Κοιτάζω σημαίνει αντιλαμβάνομαι. Βλέπω πίσω από την εικόνα. Δύσκολο για τον νέο του σήμερα, που βομβαρδίζεται ανηλεώς μόνο από εικόνες άδειες, χωρίς υπόβαθρο, χωρίς πραγματικό περιεχόμενο, που μόνο σκοπό έχουν να χειραγωγήσουν και να πουλήσουν. Εδώ νομίζω πως ταιριάζουν τα λόγια του Εμίλ Ζολά από μια αναφορά του για το έργο «Ο κοιμώμενος νέγρος» του γλύπτη φίλου του Φιλίπ Σολαρί: «Εμείς δε ζούμε στις παλαιστές και ελάχιστα μας γοητεύει το θέαμα των σφριγηλών και λυγερών σωμάτων. Αντίθετα, μας συγκινεί η ζωντανή έκφραση ενός έργου, η πρωτότυπη πρόταση του καλλιτέχνη. Αυτό ακριβώς είναι η μοντέρνα τέχνη. Ο πολιτισμός μας μάς έχει μετατρέψει σε χειρούργους που ανατέμνουν την ανθρωπινή αλήθεια, σε χορτασμένους καλοφαγάδες που αναζητούν την προσωπική και σπάνια γεύση μιας ιδιοσυγκρασίας. Δεν υπάρχει λόγος να διαμαρτυρόμαστε, ούτε να νοσταλγούμε άλλες εποχές πιο απλές και πιο ειρηνικές. Πρέπει να ανήκουμε στην εποχή μας, εάν θέλουμε να κάνουμε έργα βιώσιμα». Ο Γιάννης ανήκει στην εποχή μας. Είναι ένας δημιουργός με οικολογική συνείδηση, γνώστης των μυστικών του design και με πολλή φαντασία.

Πώς θα συνεχίσει το Art Project; Θα συνεχίσουμε να παρουσιάζουμε υλικό από τον χώρο εφαρμοσμένων και εικαστικών τεχνών. Ανώνυμους και επώνυμους δημιουργούς. Installations - performances και άλλα δρώμενα. Θέλω να είναι ένας ζωντανός οργανισμός παραγωγής και παρουσίασης νέων ιδεών και νέων προτάσεων.

Art + Design Connection, έως 19 Ιανουαρίου 2011, Decorama Arte (Γεωργίου Παπανδρέου 39, πρώην Ανθέων, Τ: 2310 428 207).

Συμμετέχουν: Σωκράτης Γιοσμάς, Έφη Γιοσμά, Θάνος Καρώνης, Paula Lakah, Γιώργος Μωραϊτόπουλος, Paul Finn, 157+173 Designers - Μπάμπης Παπανικολάου, Χριστίνα Τσιραγγέλου, Form & Function Design - Γιάννης Καλογιαννίδης, Hellenic Art & Design - Δ. Παπακυριάκος, Κ. Σπυρίδωνος, Ε. Αβραμίδου, Point of View - Γιώργος Μπατάκης, Τόνια Παπαγεωργίου, Shiny Design - Λιάνα Αναστασιάδου, Σοφιανός Παπαγεωργίου, Zound Systems Studio - Ζάχος Σταθόπουλος.

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΣΕΡΡΑ ΙΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2011 ΙΑΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΔΡΑ Αριστοτέλους 7, 546 24 Τ 2310 277 004 E info@ianos.gr
ΑΘΗΝΑ Στοδίου 24, 105 64 Τ 210 32 17 917 E as_info@ianos.gr
ΙΑΝΟΣ.GR www.ianos.gr

Ομιλος Σκραμπλ Θεσσαλονίκης Το πας το γράμμα;

Αν ξέρεις να φτιάχνεις λέξεις κι αν σου αρέσει να παίζεις μαζί τους, ο Ομιλος Σκραμπλ Θεσσαλονίκης μπορεί να γίνει το στέκι σου. ΟΣΘΟΙ ΠΙΣΤΟΪ, ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ! **Είμενο** **Ρήστος Δούρας**
ωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Όμιλος Σκραμπλ Θεσσαλονίκης: Πίσω από τις λέξεις δεν κρύβεται μόνο ο Αλέξης, αλλά κι η Εύα, ο Σωκράτης, η Μαρία, ο Κύρκος και καμιά σαρανταριά ακόμη λεξιγνώστες, ενεργά μέλη του ομίλου. Με 10χρονη σχεδόν παρουσία, συγκεντρώνει στους κόλπους του ένα ετερόκλητο ηλικιακό αλλά και κοινωνικό φάσμα ανθρώπων, από τον μπουγατσατζή μέχρι και τον καθηγητή του πανεπιστημίου. Το μόνο που χρειάζεται είναι η σχετικά καλή γνώση ορθογραφίας και γραμματικής. Αν πάλι χωλαίνεις σε αυτά λόγω greeklish, «με την ενασχόληση και την εξοικείωση, σιγά σιγά θα μάθεις», μου λέει η κυρία Ανθούλα, η πρεσβυτέρα της παρέας, κοντά στα 60, έχοντας μόλις 40 χρόνια διαφορά από το νεαρότερο μέλος του ομίλου.

Το σκραμπλ είναι ένα επιτραπέζιο παιχνίδι λέξεων, ίσως το πιο διάσημο στον κόσμο, με κυκλοφορία σε περισσότερες από 120 χώρες και προσαρμογή σε 30 διαφορετικές γλώσσες. Στόχος του παιχνιδιού είναι να συγκεντρώσει ο παίκτης τη μεγαλύτερη δυνατή βαθμολογία σχηματίζοντας λέξεις, τις οποίες τοποθετεί σε έναν πίνακα σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες. Δημιουργήθηκε από τον αμερικανό αρχιτέκτονα Μόσερ Μπατς στις αρχές του '30, την εποχή της ποτοαπαγόρευσης, όπου η απουσία οινοπνεύματος φαίνεται πως ευνόησε τελικά την ουσία του πνεύματος.

Ο «μαλάκας» τώρα δικαιώνεται

Στην Ελλάδα σκραμπλ παίζουν στην Πτολεμαΐδα, την Καστοριά και την Αθήνα, αλλά τα σκήπτρα έχει η Θεσσαλονίκη: Πέραν του ότι έχει επικρατήσει στα περισσότερα πανελλήνια τουρνουά, διαθέτει

στις τάξεις της το Νο1 στην ημεδαπή κατάταξη, τον Δημήτρη Ντόζη, παρουσιαστή του κεντρικού δελτίου ειδήσεων της ET3. Η βαθμολόγηση γίνεται όπως και στο σκάκι, με το σύστημα ELO (δεν πρέπει, ωστόσο, να έχει μεγάλη σχέση με τους Electric Light Orchestra, που μου έρχονται στο μυαλό). Στο εξωτερικό το σκραμπλ αποτελεί πολύ πιο σοβαρή υπόθεση, αφού τα τουρνουά που διοργανώνονται αποφέρουν χιλιάδες ευρώ (ή λίρες ή ντόλαρς) στους νικητές, με αποτέλεσμα πολλοί εξ αυτών να ασχολούνται επαγγελματικά. Σαν το πόκερ ένα πράμα, μόνο που δύσκολα το σκραμπλ μπαίνει σε καζίνο.

Στο αγωνιστικό σκραμπλ, απαραίτητη είναι η παρουσία ενός εφόρου, κάτι σαν διαιτητής, στον οποίον απευθύνονται όλες οι απορίες και οι ενστάσεις. Μόνο που σε αυτόν δύσκολα θα μπορέσεις να πεις «παίξε καλά το νταλαβέρι» ή «τι είναι αυτά που δίνεις, ρε σφαγέα», καθώς για οποιαδήποτε διχογνωμία υπάρχουν οι Τριανταφυλλίδης, Μπαμπινιώτης και τα λεξικά τους. Κάθε λέξη που βρίσκεται εκεί μέσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί και, ναι, το «μαλάκας» ίσως και να σε οδηγήσει στον θρίαμβο, δίνοντάς σου επιπλέον 50 πόντους, αφού έχεις χρησιμοποιήσει και τα επτά γράμματα που διαθέτεις κάνοντας σκραμπλ. Πραγματική δικαίωση...

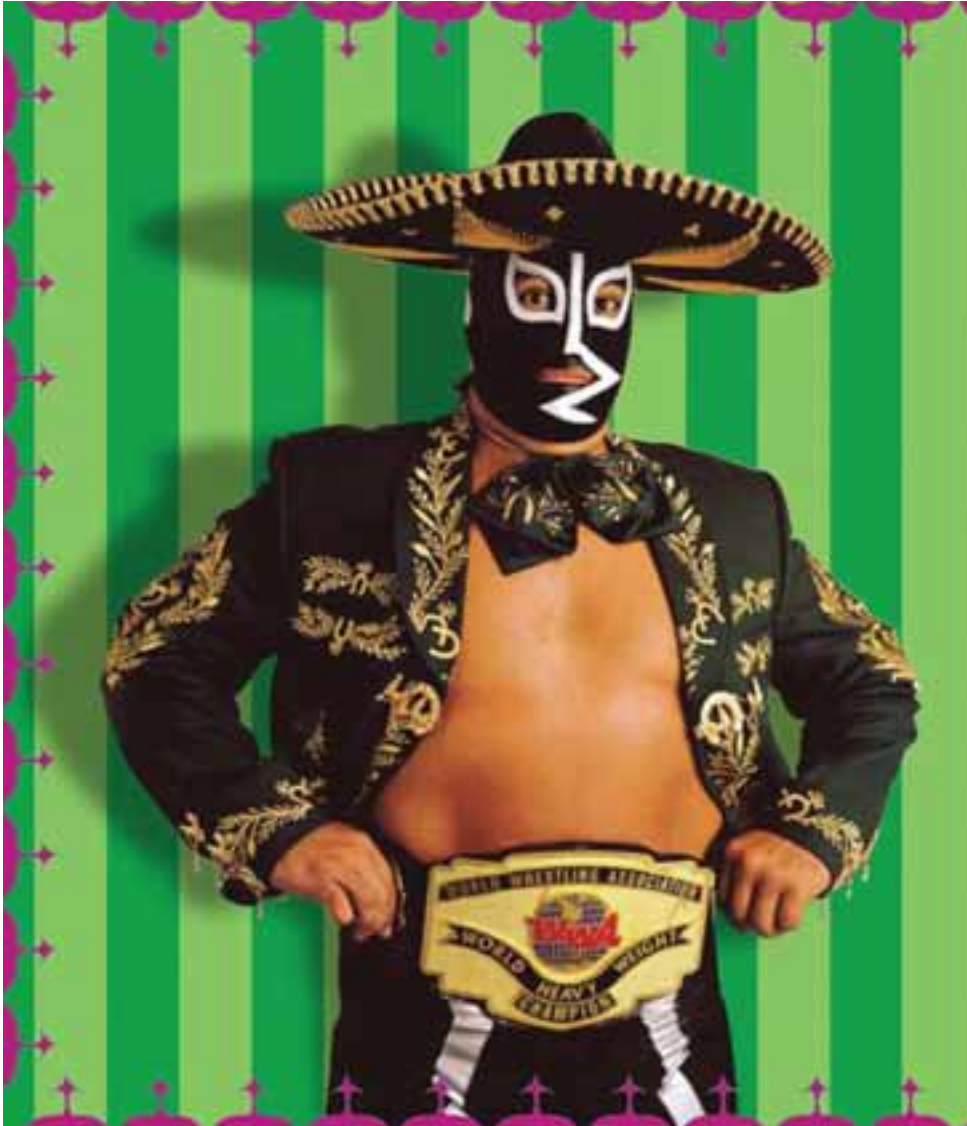
Scrabblewave όπως Schoolwave;

Εκτός από ψυχαγωγία, το σκραμπλ μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για εκπαιδευτικούς λόγους. Η Δήμητρα, αντιπρόεδρος του συλλόγου, μου μιλάει για μια προσπάθεια, πρωτοποριακή για τα εγχώρια, και όχι μόνο, δεδομένα, εισόδου του παιχνιδιού

στα σχολεία, ως μέσου εκμάθησης της γλώσσας. «Υπάρχει συνεργασία από φέτος με το καλλιτεχνικό γυμνάσιο Αμπελοκήπων σε πειραματικό στάδιο. Θα δούμε πώς θα πάει». Δηλαδή, πρώτη ώρα μαθηματικά, δεύτερη ιστορία, τρίτη σκραμπλ; Καλή φάση! Έτσι οι πιτσιρικάδες θα μπορούν να δικαιολογούν την κοπάνα των πρώτων ωρών, προφανώς όμοιοι ότι μελετούσαν σκραμπλ στη γειτονική καφετέρια. Ο όμιλος το καλοκαίρι διοργάνωσε επίσης το πρώτο τουρνουά για μαθητές δημοτικού, ενώ ακούω με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τη συμβολή του σκραμπλ στην αντιμετώπιση της δυσλεξίας.

Το σκραμπλ περνάει από το στομάχι

Ο ΟΣΘ φιλοξενείται στις εγκαταστάσεις του ΑΜΟ Γαλαξίας, εκεί όπου η Εθνική Αντιστάσεως γίνεται Β. Όλγας. Μπορείς να εντρυφήσεις στη μάχη των λέξεων κάθε Τρίτη και Πέμπτη, μετά τις 8:30, όταν συνήθως μαζεύονται τα μέλη του κλαμπ. Αν είσαι τυχερός, μπορεί να πείσεις και σε κάποια μικρή γαστριμαργική συνεισίσταση. Όπως εγώ, που άρχισα να σκέφτομαι σοβαρά την ενασχόλησή μου με το παιχνίδι, από τη στιγμή που άρπαξα το πρώτο κεφτεδάκι. «Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να ασχληθεί κανείς με το σκραμπλ. Πέρα από το παιχνίδι καθαυτό, υπάρχουν και κοινωνικοί λόγοι. Ως όμιλος δεν περιοριζόμαστε μόνο στα καθαρά αγωνιστικά, είμαστε μια μεγάλη παρέα, διοργανώνουμε εκδρομές, βγαίνουμε έξω, πραγματοποιούμε διάφορες συνεστιάσεις», μου εξηγεί ο Γιάννης, προσφέροντάς μου ένα σπανακοπιτάκι. Άραγε είναι τυχαίο που και η διάσημη αγγλική ομελέτα λέγεται σκραμπλ;

CANTINA MEXICANA
& COCKTAILERIA

el Burrito
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΓΑΪΔΑΡΟΣ

Χρυσοστόμου Σμύρνης 5 | 54622 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 220622

Ανοιτά από τις
8.30 π.μ έως τις 3 μετά τα μεσάνυχτα

Cafe: 08.30 - 19.00
Breakfast: 08.30 - 12.30
Restaurant: 13.00 - 00.30
Cocktaileria: 13.00 - 03.00

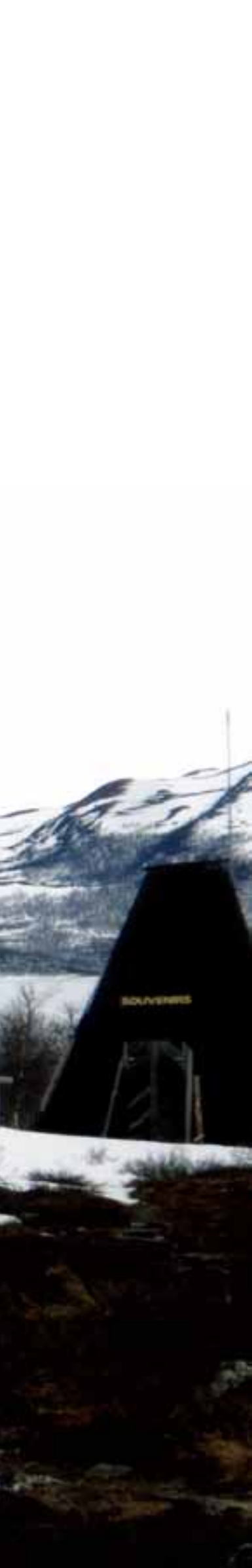
Delivery by Room Service (2310 424000):
13.00 - 00.30

Ιλανδία

Polar express

..λσίνκι, οβανιέμι. να οδοιπορικό γεμάτο χιόνι, κι Καουρισμάκι, νοστιμότητα μπισκότα με κανέλα, τάρανδους, αγιοβασίληδες, ελαφάκια, πάρκα, ζεστό κρασί με μπαχαρικά, μοντέρνα τέχνη και καταπληκτική φιλοξενία και ζεστασιά, κοντράστ στις παγωμένες θερμοκρασίες του μείον πολύ. Κείμενο **Μαρίνα Κονταρά** Φωτογραφία **Γρηγόρης Τσουρής**

Χωμένη στην πάνω δεξιά γωνιά της Ευρώπης, στριμωγμένη ανάμεσα σε ισχυρούς ή πλούσιους γείτονες, η Φιλανδία είναι μια terra incognita, κι ας βρίσκεται σε απόσταση μόλις τριών ωρών πτήσης από την Ελλάδα. Θες επειδή ως ανεξάρτητο κράτος υπάρχει εδώ και λιγότερο από έναν αιώνα, θες επειδή οι Φιλανδοί μιλούν μια εντελώς ακατανόητη και φαινομενικά βαρετή γλώσσα, θες επειδή δεν προμοτάρουν ιδιαίτερα τη χώρα τους, σε αντίθεση με την αριστοκρατική Σουηδία ή με την πλούσια σε ιστορία και ταμπεραμέντο Ρωσία, η Φιλανδία είναι μάλλον ένας ελάχιστα δημοφιλής προορισμός. Οι σκληρές καιρικές της συνθήκες επίσης δεν τη βοηθούν και πολύ.

Φτάνοντας στο Ελσίνκι, βρίσκεσαι σε μια μικρή πόλη με χαρακτηριστικά μάλλον επαρχιώτικα. Τα κτήρια δεν είναι και πολύ εντυπωσιακά, οι άνθρωποι μοιάζουν αρκετά ψυχροί -όσο και ο αέρας που φυσάει-, επικρατεί μια γενική πouxία και μπόλικη τάξη. Το Ελσίνκι θα το αγαπήσεις, μόνο αν έχεις κάποιον να σε πάει στο «Zetor» (το μπαρ του Καουρισμάκι και των Leningrad Cowboys) και να σε ξεναγήσει στην Καλλιτεχνούπολη, τη συνοικία στην οποία ζουν οι περισσότεροι φιλανδοί καλλιτέχνες, επιδοτούμενοι από το κράτος. Δεν υπάρχει πάντως περίπτωση να μην ενθουσιαστείς κάνοντας μια βόλτα στο νησί Σουομενλίνα με το τεράστιο πάρκο, το μουσείο και το κάστρο του. Απέναντι ακριβώς, στο ηπειρωτικό κομμάτι της πόλης, οι διαστάσεις του

γηπέδου χόκεϊ δηλώνουν πως αυτό είναι το εθνικό άθλημα της χώρας (και όχι, φυσικά, το ποδόσφαιρο), αν και οι Φιλανδοί διακρίνονται και σε άλλες πιο underground δραστηριότητες, όπως το ποδόσφαιρο σε λασπωμένο χωράφι ή το air guitar (διοργανώνουν και σχετικό παγκόσμιο πρωτάθλημα!).

Μια βόλτα στη γειτονιά της Σορνάινεν αποκαλύπτει και μια άλλη όψη της πρωτεύουσας και καταρρίπτει το μύθο περί «πλούσιας και clean cut» χώρας της σκανδιναβικής χερσονήσου. Εδώ συχνάζουν λούμπεν τύποι, αλκοολικοί, ναρκομανείς, απολιθωμένοι χίπηδες και επίδοξοι ροκ σταρ. Σε ένα από τα στενά της στεγάζεται και το Λεξιράντιο, ο ραδιοφωνικός σταθμός των ξένων και των ΜΚΟ, που εκπέμπει πολύχρωμες αφρικάνικες και ασιατικές μελωδίες και νέα που ενδιαφέρουν τους μετανάστες στον αέρα της παγωμένης βόρειας πρωτεύουσας.

Επειδή όμως είμαστε ξένοι και θέλουμε να γνωρίσουμε και τις πιο mainstream πλευρές, πάμε στο Κιάσμα, το διάσημο μουσείο μοντέρνας τέχνης, που δε διαθέτει μόνιμη έκθεση, αλλά ανανεώνει τα εκθέματά του κάθε εξάμηνο. Ακόμα κι αν η μοντέρνα τέχνη μοιάζει ακατανόητος γρίφος, το Κιάσμα είναι ένα must see, ένα πολύ πρωτότυπο αρχιτεκτονικό δημιούργημα και μουσείο πρότυπο. Οι Φιλανδοί, άλλωστε, κατέχουν διεθνείς διακρίσεις στον τομέα της αρχιτεκτονικής και του design και από τη χώρα τους προέρχονται αρχιτέκτονες όπως ο Alvar Aalto, designers όπως η Marimekko και φίρμες

εσωτερικής διακόσμησης με διεθνή επιτυχία, όπως η Iittala. Στην Εσπλανάντι, την κεντρική λεωφόρο που οδηγεί στο λιμάνι, εκπροσωπούνται όλοι αυτοί, δίπλα στους διάσημους διεθνείς οίκους. Αν, εξάλλου, βρεθούμε στην Εσπλανάντι την Πρωτομαγιά, θα παραξενευτούμε, γιατί αντί για την επέτειο της εξέγερσης του Σικάγου, οι Φιλανδοί γιορτάζουν το τέλος της σχολικής χρονιάς, καταναλώνοντας άφθονες ποσότητες μπίρας και βότκας.

Βαλάν εσπέραν, άρχοντες

Φεύγοντας από το Ελσίνκι, ανοίγονται πολλοί δρόμοι. Ένας από αυτούς οδηγεί στο Πόρβοο, ένα πολύχρωμο χωριό ιδανικό για καλοκαιρινές βόλτες δίπλα στη λίμνη. Ένας άλλος οδηγεί στο σουηδόφωνο Τούρκου, το κέντρο της σουηδικής μειονότητας, που προσφέρει μια εντελώς πρωτεύουσιάνικη urban εικόνα και φιλοξενεί ένα σημαντικό αρχιτεκτονικό πάρκο.

Αν ακολουθήσουμε τον βορειοδυτικό αυτοκινητόδρομο, μια στάση στο Πόρι είναι υποχρεωτική. Το Πόρι είναι ένα πολύ τυπικό φιλανδικό χωριό, με το ποταμάκι του, τις πάπιες του και τα ξύλινα σπιτάκια του, αλλά για μία βδομάδα τον Ιούλιο συγκεντρώνει τα φώτα της δημοσιότητας, εξαιτίας ενός από τα πιο διάσημα φεστιβάλ τζαζ της Ευρώπης. Σπουδαία ονόματα της τζαζ, σόουλ, φανκ και σουϊνγκ σκηνής συγκεντρώνονται εδώ κάθε χρόνο για να παίξουν σε μία από τις τέσσερις σκηνές του.

Αλλά ένα φεστιβάλ μουσικής στη Φιλανδία είναι εντελώς αλλόκοτη εμπειρία, γιατί είναι σαν να πηγαίνεις εκδρομή, με camping εξοπλισμό και ταπεράκια για πικνίκ. Όποιος δεν το κάνει, φωνάζει από πολύ μακριά πως είναι ξένος.

Ας πάρουμε, όμως, το βόρειο οδικό άξονα, εκείνον που διασταυρώνεται με τον αρκτικό κύκλο και οδηγεί στις στέπες της Λαπωνίας. Το Ροβανιέμι, η πρωτεύουσα της Λαπωνίας, είναι φυσικά διάσημο ως τόπος κατοικίας του Σάντα Κλάους. Στο μικρό χωριουδάκι του, μάλιστα, μπορούμε να τον συναντήσουμε και να φωτογραφηθούμε μαζί του, αλλά και να ψωνίσουμε χριστουγεννιάτικα στολίδια και αξεσουάρ, δώδεκα μήνες τον χρόνο. Στο κέντρο του Ροβανιέμι τιμώνται και κάποιοι άλλοι Φιλανδοί. Είναι εκείνοι που έκαναν αυτή τη μικρή χώρα πολύ περήφανη πριν από μερικά χρόνια, όταν τον Μάιο του 2006 έφυγαν από την Αθήνα με το τρόπαιο της Eurovision στις βαλίτσες τους. Οι Lordi είναι γέννημα-θρέμμα του Ροβανιέμι και η κεντρική πλατεία της πόλης φέρει το όνομά τους! Δεν είναι αστείο, οι Φιλανδοί ένιωσαν εθνικά υπερήφανοι γι' αυτή τους τη διάκριση, πίστεψαν πως επανέφεραν τη χώρα τους στη διεθνή επικαιρότητα.

Στο Ροβανιέμι τελειώνει και ο πολιτισμός. Βγαίνοντας από την πόλη και συνεχίζοντας προς βορρά, το τοπίο αλλάζει, τα δάση τελειώνουν, τα σπίτια σπανίζουν και την εικόνα συνθέτουν σχεδόν αποκλειστικά στέπες, τάρανδοι, παγωμένες λίμνες και χιόνια που δε λιώνουν σχεδόν ποτέ. Το καλοκαίρι, ο ήλιος λάμπει σχεδόν 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, με ένα απόκοσμο πορτοκαλί φως, ενώ τον χειμώνα κυριαρχεί ένα αλλόκοτο γαλάζιο σκοτάδι, που σε κάποιες περιόδους διακόπτεται από φλούο ηράσινες λάμπες: το βόρειο σέλας. Αυτό το τοπίο ταιριάζει πολύ με τις σιωπηλές σιλουέτες των Λαπώνων και το φτωχό φιλανδικό τραπέζι, που απαρτίζεται κυρίως από κρέας τάρανδου ή ελκ, πατάτες και βατόμουρα. Και, προφανώς, βότκα.

Αν είσαι τολμηρός και επισκεφτείς τη χώρα τον χειμώνα, θα ζήσεις μια πολύ εντυπωσιακή εμπειρία. Φτάνει να μην πας περιμένοντας χριστουγεννιάτικα φωτάκια και πυροτεχνήματα. Αυτά δεν υπάρχουν ούτε στο Ελσίνκι.

let's get in contact

Contemporary Art Club

performance / rehearsal / exhibition / creativity space / library & film gallery

annual workshops

drama / video art / scenography & costume / puppet theatre

seminars

contactspace.wordpress.com
mycontactspace@gmail.com
T: 9314010257
Δόνηης 12 / Γκιωνισίων

sponsored by

www.paparoni.com

p.mela 19, thessaloniki
tel: 2310 263674
defactobar@hotmail.com
www.defactobar.blogspot.com

De facto
Since 1998

THE SHOPRANOS

Επιμέλεια: Λίνα Μανδράκου
Εικονογράφηση: ATACT (atact.gr)

07

10

08

11

12

13

09

- 01 Ανδρική μπλούζα Converse, **Elmec Sport**
- 02 Ανδρική μπλούζα Lacoste, **Notos Com**
- 03 Αθλητικά παπούτσια Nike Air, **fenafresh**
- 04 Φούτερ Volcom, **Boardsports**
- 05 Ανδρικό εσώρουχο, **Intimissimi**
- 06 Eau de Toilette (Natural Spray/ Vaporisateur) Vanilla/ Freesia/ Lychee, **Korres.**
- 07 Μπουφάν από τη συλλογή Star Wars, **adidas**
- 08 Ανδρικό τζιν Lee 101, **VF Hellas**
- 09 Ανδρικό παπούτσι Swear, **fenafresh**
- 10 Σημειωματάριο Moleskine, **Public**
- 11 Γυναικείο σακάκι, **Levi's**
- 12 Γυναικεία παπούτσια MAR BCN, **Camper**
- 13 Ρολόι The Chrono Black, **Swatch**

**Celebrate
and get it
free**

Ένα κορίτσι θα γιορτάσει τα 5 χρόνια αφοσίωσής του στο SOUL με ένα γυναικείο outfit Levi's (top & bottom), αν στείλει mail στο info@soulmag.gr.

Ένα αγόρι θα γιορτάσει τα 5 χρόνια αφοσίωσής του στο SOUL με ένα ανδρικό outfit Levi's (top & bottom). Στείλε mail στο info@soulmag.gr, για να γίνει δικό σου.

5 χρόνια SOUL X 5 = 25 τσαντάκια πλάτης με υπογραφή Prime Timers, που θα γίνουν δικά σας, αν στείλετε mail στο info@soulmag.gr.

Μια γυναικεία τσάντα A.L.E. θα γίνει δική σου, αν στείλεις mail στο info@soulmag.gr, για να σου υπενθυμίσει πόσο τυχερά είναι τα babes που διαβάζουν 5 χρόνια SOUL.

Το κατάστημα Biotheque στην Κηφισιά (Δροσίνη 9) γιορτάζει τα 5 χρόνια SOUL χαρίζοντας ένα σετ καθημερινής υγιεινής Biosure για όλες τις SOUL families. Στείλε mail στο info@soulmag.gr και κέρδισε τη γαλλική πιστοποιημένη βιολογική σειρά.

5 κορίτσια θα κερδίσουν 5 σετ με προϊόντα Clinique, γιατί 5 χρόνια τώρα διαβάζουν το SOUL. Στείλε το happy birthday mail σου στο info@soulmag.gr για να σε κάνουμε βασίλισσα.

Touch yourself, protect yourself, Bepanthal yourself. 5 χρόνια SOUL σημαίνουν vous υγιής εν σώματι Bepanthal. Και 5 από εσάς που θα στείλουν mail στο info@soulmag.gr θα κερδίσουν ολοκληρωμένα σετ περιποίησης εαυτού.

Η mod's hair συμμετέχει στο happy birthday του SOUL χαρίζοντας 3 διαφορετικά σετ περιποίησης μαλλιών σε 3 αναγνώστες. Στείλε mail στο info@soulmag.gr και κέρδισέ τα.

ΤΟ ΜΑΓΑΖΑΚΙ ΤΩ ΔΕΛΤΑ ΜΟΥ

Στην οδό Κομποθέκλας, στην περιοχή της Ανάληψης, υπάρχει ένα μαγαζάκι μοναδικό. Εξ όψεως απλό, το κατάστημα του Αναστάσιου Κελεγκούρη σε προκαλεί να το εξερευνήσεις, καθώς διαθέτει μια πλήρως ενημερωμένη γκάμα κλωστικών ειδών, πιθανότατα δίχως όμοιά της στην περιοχή της ανατολικής Θεσσαλονίκης. Μουλινέδες, μασουράκια, ψαλίδια, τσελέδες, χρυσοκλωστές, κουβαρίστρες, βελόνες, λάστιχα, κουμπιά, καρφίτσες, οτιδήποτε παρεμφερές στην τέχνη της ραπτικής βρίσκεται εδώ, καθαρό, τακτοποιημένο, καλοδιατηρημένο.

Οι πιο ηλικιωμένες αναγνώστριές μας προφανώς γνωρίζουν τον δρόμο τους μέσα στο κατάστημα. Όσον αφορά τους αρχάριους, η καθημερινή παρουσία του Αναστάσιου Κελεγκούρη μόνο ενθαρρυντική μπορεί να είναι. Γνώστης του αντικείμενου ο ίδιος, δύναται να σας διαφωτίσει σε οποιαδήποτε απορία στην προσπάθεια να βελτιώσετε τη χειροτεχνία σας.

As επισημανθεί επίσης, πως το ψυλικάτζιδικό του Αναστάσιου Κελεγκούρη διαθέτει μεγάλη ποικιλία ειδών καπνού, ποτών, αναψυκτικών, ζαχαρωδών, ημερησίου και ξένου Τύπου, καθώς και τεύχη του SOUL.

Ψαχαρώδη - Ψυλικά - Τσιγάρα
Αναστάσιος Κελεγκούρης
Κομποθέκλας 3, Ανάληψη
Τ: 2310 822 129
E: anast1976@yahoo.gr

Bushmills Original

Ξεκινώντας το 1608 από την Ιρλανδία, το Bushmills Original κωδικοποίησε στη γεύση του την ατίθαση, αυθόρμητη και αυθεντική ιρλανδέζικη ψυχή.

παρουσίαση

Με σημείο αναφοράς το χωριό Bushmills και με κύρια χαρακτηριστικά του την παλαιότητα και την απλότητα στη γεύση, που οφείλεται στη διαδικασία της τριπλής απόσταξης, το Bushmills Original δεν είναι ένα άκομα ούισκι, είναι στάση ζωής. Είναι μια τέχνη που μεταδίδεται από γενιά σε γενιά, μια παράδοση και μια κληρονομιά συνώνυμες της αρμονίας και της δημιουργίας. Είναι ένα ζωντανό, ανεξάρτητο και περήφανο spirit που ατενίζει το μέλλον με αισιοδοξία και δημιουργικότητα.

Share the Bushmills spirit

Το αποστακτήριο του Bushmills Original, το Old Bushmills, βρίσκεται στις ακτές της Βόρειας Ιρλανδίας κοντά στο χωριό Bushmills. Ο αέρας, το νερό, τα βράχια και η θάλασσα φιλοτεχνούν ένα ιδανικό τοπίο, στο οποίο πραγματοποιείται η απόσταξη, η ωρίμανση της βύνης, το blending και η εμφιάλωση. Από εδώ ξεκινάει το ταξίδι του ιρλανδέζικου αυτού ούισκι με τα 400 χρόνια ιστορίας, που έρχεται να συναντήσει όλα τα ωραία νέα πράγματα που γεννούν τα ανήσυχια πνεύματα του σήμερα. Γιατί Bushmills Original σημαίνει παρεϊστική διάθεση, επικοινωνία, αυθεντική ανδρική φιλία, συντροφικότητα. Share the Bushmills spirit σημαίνει να μοιράζεσαι την ποιότητα, την παράδοση και τη βελούδινη γεύση και τα αρώματα φρέσκων φρούτων και βανίλιας. 400 χρόνια τώρα, αυτή είναι η υπογραφή και οι αξίες του Bushmills Original.

MOTEL

Rock Moments

Ο Πάννης Ψαθάς ξέρει να φωτογραφίζει ροκ, γιατί πρώτα από όλα είναι ο ίδιος ροκ. Ξεκίνησε να σουτάρει από τη δεκαετία του '90 στον Μύλο, όπου από τον φακό του πέρασαν όλοι οι μεγάλοι μουσικοί, από τον Νικ Κέιβ και τον Ντέιβιντ Μπερν έως την Πάτι Σμιθ και τους Calexico. Στη συνέχεια μετακόμισε στη Μαδρίτη, όπου για χρόνια υπήρξε staff photographer της ισπανικής έκδοσης του περιοδικού «Rolling Stone». Στην έκθεσή του «Rock Moments», στο «Es» (Φράγκων 2-4, 2310 532 503), έως τις 9 Ιανουαρίου, μπορείτε να θαυμάσετε μερικές από τις εικόνες του. Όλες κρύβουν εντυπωσιακά backstage stories, που όμως ο Γιάννης αποφεύγει να τις δημοσιοποιεί λόγω της γνωστότητας πάλι σεμνότητάς του. Εμείς όμως, που κάθε άλλο παρά σεμνότητα μας διακρίνει, δε διστάζουμε να του απονείμουμε τον τίτλο του μεγαλύτερου ροκ φωτογράφου. Εκτός αν ξέρετε άλλον Έλληνα που έχει δουλέψει στο «Rolling Stone»...

Βαγγέλης

Μουρίκης

Δόγμα

Με τις φετινές του ερμηνείες στο «Attenberg» της Τσαγγάρη και τον «Μαχαιροβγάλτη» του Οικονομίδη, ο Μουρίκης πιστοποιεί την κλάση του. Ήως ο καλύτερος ηθοποιός του ελληνικού εναλλακτικού σινεμά; Συνέντευξη Ντρήστος Παρίδης

Το σινεμά είναι επάγγελμα ή κάτι άλλο; Δεν το βλέπω ακριβώς σαν επάγγελμα, αλλά ένα μέρος του είναι. Βέβαια, οι επιλογές μου σχετίζονται περισσότερο με τι αρέσει σε μένα να κάνω. Οπότε, σε αυτήν την περίπτωση, ενώ αγγίζει στα σύνορα το επάγγελμα, εντούτοις περνάει στις προσωπικές επιλογές.

Τι νομίζεις ότι διαμόρφωσε τα γούστα σου, καθώς μεγάλωνες; Τελικά σε διαμορφώνει αυτό που έχεις καταλήξει να βλέπεις ως θεατής. Αυτό που είναι το μεγαλύτερο κομμάτι του ενδιαφέροντός σου. Έχω δει ταινίες εντελώς Χόλιγουντ και ταινίες αβανγκάρντ. Ανάμεσά τους υπάρχει ένας ενδιάμεσος χώρος στον οποίο κινούνται πάρα πολλές ταινίες και πάρα πολλοί σκηνοθέτες, κάποιοι εκ των οποίων τεράστιοι δημιουργοί. Οι Ιταλοί και οι Γάλλοι του '70, οι Αμερικανοί της ανεξάρτητης σκηνής της Νέας Υόρκης, όλοι αυτοί που έκαναν τις ταινίες που παρακολουθήσαμε τέλη '80 - αρχές '90, μέσα σε σχολές ή σε διάφορα σινεμά. Έσκαγαν ταινίες που είχαν πάρα πολύ ενδιαφέρον κι εκεί διαμόρφωνες κάποιες δικές σου συνισταμένες, μέσα στις οποίες κινείσαι.

Στις οποίες θέλεις να κινηθείς κι ο ίδιος ως επαγγελματίας... Ας είμαστε ειλικρινείς. Στην Ελλάδα βρισκόμαστε, αυτά τα σενάρια υπάρχουν, αυτοί είναι οι σκηνοθέτες, αυτές οι ταινίες γίνονται. Και καλώς ή κακώς, έχουν ρίζα κυρίως στον ευρωπαϊκό κινηματογράφο, που εξελίχθηκε μέσα στα χρόνια, κι έτσι παράλληλα πορεύεσαι εκεί που πορεύεσαι. Είναι και οι κοινωνικές συνθήκες που έχεις ζήσει και μέσα σε αυτές παλεύεις, όπως και ο κινηματογράφος παλεύει μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες. Τέλος, είναι και οι ευκαιρίες που σου δίνονται να βρεθείς με κάποιους.

Πότε αποφάσισες ότι θέλεις να γίνεις ηθο-

ποιός; Ξέρω ότι, από μικρός, μου άρεσε ο κινηματογράφος, τα... κλασικά. Επί της ουσίας όμως. Πραγματικά, μου άρεσε η μεγάλη οθόνη και ότι έβλεπα να γίνεται εκεί επάνω, η μεγάλη φασαρία, το τουρλουμπούκι, η δράση, εκείνο, το άλλο...

Σου άρεσαν δηλαδή οι ταινίες δράσης; Βεβαίως, μου άρεσαν κι αυτές. Βασικά, από εκεί ξεκινάς, βλέπεις κάποια πράγματα, μετά πας κάπου αλλού, βλέπεις κάποιους άλλους, μετά πας ακόμα παρακάτω από αυτούς, και καθορίζεις κι εσύ τη δική σου κατεύθυνση.

Δε μεγάλωσες, λοιπόν, με ταινίες του Γκο-ντάρ... Είναι από τους αγαπημένους μου σκηνοθέτες, και με τη στάση που κρατάει σε όλα τα ζητήματα. Δεν είναι ο μοναδικός, φυσικά. Υπάρχουν και στην Ελλάδα άνθρωποι που είναι ταγμένοι προς τα κάπου, και άλλοι, πιο άγνωστοι, σε άλλα κράτη, που δεν ξέρουμε καν. Υπάρχει κόσμος που έχει κάνει ανήσυχες ταινίες, οι οποίες έχουν κι αυτές, από την πλευρά τους, δράση. Δεν έχει δράση «Ο τρελός Πιερρό»;

Τι σε ελκύει στις ταινίες του Νικονομίδη; Η χρήση της γλώσσας ή το στόρι; Από την πρώτη του ταινία κιόλας, «Το σπιρτόκουτο», είδα κάτι που έδειχνε δόντια. Με ενδιέφερε να είμαι κομμάτι του συνόλου που έκανε εκείνη τη δουλειά, Είπα, για να δούμε μέχρι πού μπορεί να πάει αυτό το πράγμα και μέχρι πού μπορείς να πας εσύ. Ο Οικονομίδης σε οδηγεί μέχρι εκεί που μπορείς να πας κι ακόμα παρά πέρα. Σε προκαλεί. Όχι, δεν ήταν η γλώσσα που με ενδιέφερε. Σίγουρα σε τραβάει, αλλά είναι το γενικότερο καλλιτεχνικό όραμα που με κέντριζε. Η γλώσσα σε οδηγεί, το τι θα καταλήξει να είναι το σενάριο είναι άλλη ιστορία. Το ότι όμως ο Οικονομίδης σου δίνει την ελευθερία να χρησιμοποιήσεις ό,τι έχεις στο

κεφάλι σου για να πάει τον ρόλο προς τα εκεί που θέλει να τον πάει, είναι από τα θετικά του.

Ποιος είναι ο Αλέκος του «Μαχαιροβγάλτη»; Είναι ένας άνθρωπος που προσπαθεί, όπως τα σκυλιά που μυρίζουν τον χώρο, να ορίσει τα σύνορά του. Δε φοβάται με τους δύο τετράποδους φύλακές του να χαθεί ακόμα και μέσα στο σκοτάδι. Αν και φοβάται τους γείτονές του, οι οποίοι μέσα στο κεφάλι του είναι ο «εχθρός». Είναι εντυπωσιακό το είδος της εμπιστοσύνης που έχει στους τετράποδους φίλους του να τον οδηγήσουν σε πράγματα που ο ίδιος αποφεύγει. Όπως έχει εμπιστοσύνη στον ανιψιό του, για να τον φυλάει καλύτερα. Έφερε έναν συγγενή για να μην ανακατέψει ξένους μες στο σπίτι του. Έχει σημασία αυτό.

Ο Σπύρος του «Attenberg» διαχειρίζεται τον επερχόμενο θάνατό του. Σε επηρέασε αυτή η παράμετρός του; Μπορούμε να μαθαίνουμε από τους ήρωες μιας ταινίας. Κάτι μας δείχνουν. Ο Σπύρος πιθανόν να είναι μια τέτοια περίπτωση. Μπορεί να σου μάθει ή να σου «ξεμάθει» πράγματα - και στις δύο περιπτώσεις κάτι μαθαίνεις.

Πού «συναντιούνται» η Τσαγγάρη κι ο Νικονομίδης ως σκηνοθέτες; Συναντιούνται ακριβώς στο ότι και οι δύο θέλουν αυτό που έχουν οραματιστεί να το δουν οπωσδήποτε, όπως όλοι. Όμως αυτοί οι δύο το διεκδικούν με κάθε τρόπο διαθέσιμο. Όπως και ο Γραμματικός, που τον ξέρω καλά. «Ο βασιλιάς» είναι μια αγαπημένη μου και σημαντική ταινία της δεκαετίας που πέρασε. Το λαμβάνω και από την αντίδραση του κόσμου. Η ταινία έκανε μια πρόγνωση, μια υπόθεση, και δεν έπεσε έξω: ότι θα καταλήξουμε να είμαστε ξένοι μεταξύ μας. Αυτό λέει και ο «Μαχαιροβγάλτης».

Inner Ear

Label without a pause!

Ο Περικλής Πιλαβάς είναι η ψυχή της πατρινής δισκογραφικής εταιρίας, υπεύθυνης για τον πιο τολμηρό και ωραίο ελληνικό ήχο των ημερών. Heavenly pop! Πώς το καταφέρνουν; υνέντευ η **Στέφανος Τσιτσόπουλος**

Η έδρα της δισκογραφικής στην Πάτρα. Η υπεύθυνη προβολής στις Σέρρες. Συνεργάζεστε με graphic designers από Αθήνα και Κέρκυρα. Κόβετε βινύλια σε Γερμανία. Πρόσφατα υπογράψατε με καλλιτέχνη από τη Λάρισα, ενώ ένα group σας τυπώνει single στα ισλανδικά. Πώς το στήσατε αυτό το παγκόσμιο δίκτυο; Ξέρω, ακούγεται τρελό αλλά, όταν υπάρχει κέφι, ενθουσιασμός και αγάπη για τη μουσική, η γεωγραφία δεν παίζει ρόλο. Και εμείς «πάσχουμε» από όλα αυτά και συγχρόνως ταξιδεύουμε αρκετά. Επίσης, είμαστε μόνιμως «διαδικτυομένοι» και έτσι οι αποστάσεις εκμηδενίζονται. Πρέπει να σου πω ότι η ομάδα της Inner Ear απαρτίζεται από άτομα βαθιά εξαρτημένα από το ίντερνετ!

Η δισκογραφία καταρρέει, οι εταιρίες βάζουν λουκέτο, ο λαός «κατεβάζει» αβέρτα κουβέρ-

τα, αλλά εσείς εκεί, ατρόμητοι, τυπώνετε cd και βινύλια. Ξεπλένετε μαύρο χρήμα ή απλώς είστε «άρρωστοι», φετιχιστές, ρομαντικοί και αμετανόητοι λάτρεις των φορμάτων του παλιού κόσμου; Άρρωστοι, ρομαντικοί... όπως τα είπες. Πέρα από την πλάκα, μου αρέσει πάρα πολύ αυτό που κάνω. Σίγουρα θα προτιμούσα να το είχα ξεκινήσει μερικά χρόνια πριν, που οι συνθήκες για μια δισκογραφική εταιρία ήταν σαφώς καλύτερες, όμως οι δυσκολίες προσθέτουν μια έξτρα γοητεία στην περιπέτεια της δισκογραφίας.

Διαβάζουμε στο σάιτ σας πως δεν υπογράφετε με μουσικούς της heavy metal ή της κλασικής μουσικής, καθώς και με οτιδήποτε δε συμβαδίζει με την αισθητική σας. Ξρίστε μας την αισθητική σας. Χωρίς να περιοριζόμαστε από κάποιο είδος «αισθητικού δόγματος», δια-

τηρούμε μια ισορροπημένη κατεύθυνση. Επειδή οι επιλογές μας ανήκουν σε ένα ευρύ ηχητικό φάσμα, θα έλεγα ότι διατηρούμε «λευκό χώρο» για οτιδήποτε θεωρήσουμε ότι έχει λόγο ύπαρξης, αξία σαν ταυτότητα/υλικό και τολμάει με τον δικό του τρόπο.

Πόσα demo λάβατε από το 2007, που ξεκινήσατε, και με πόσους δημοκράτες υπογράψατε; Η αλήθεια είναι ότι έχουμε λάβει και εξακολουθούμε να λαμβάνουμε αρκετά demo, αλλά επειδή παρακολουθούμε τα μουσικά δρώμενα στην Ελλάδα, συνήθως βρίσκουμε εμείς αυτούς που μας ενδιαφέρουν. Από κει και πέρα, υπάρχουν 1-2 περιπτώσεις καλλιτεχνών που έχουμε ανακαλύψει από demo.

Πώς σας αντιμετωπίζουν τα ραδιόφωνα της επικράτειας, δεδομένου πως ο ήχος που υπηρετείτε δε συμβαδίζει με τις ελληνικές

Film

Abbie Gale

Φοίβος Δεληβοριάς

Lolek

The Boy

Electric Litany

τους, ακόμα κι αν τις ορίζουν ως ποπ, ροκ, έντεχνες ή ηλεκτρονικές; Στην εποχή που βασιλεύουν οι playlists, η παρουσία της Inner Ear στα ελληνικά ραδιόφωνα είναι σχεδόν ανύπαρκτη, παρά τις συνεχείς προσπάθειές μας για το αντίθετο. Υπάρχουν οι λίγοι ρομαντικοί που εξακολουθούν να κάνουν ενδιαφέρον ραδιόφωνο, και αυτοί κυρίως στηρίζουν το ρεπερτόριό μας, αλλά δυστυχώς μιλάμε για περιπτώσεις μετρημένες στα δάχτυλα. Με αφορμή την πρόσφατη συνεργασία μας με τον Φοίβο Δεληβοριά, τη Λένα Πλάτωνος και τον Θανάση Παπακωνσταντίνου, ξαφνικά μας χτύπησαν την πόρτα σταθμοί που μέχρι χθες αγνοούσαν την ύπαρξή μας. Αυτό ίσως είναι αισιόδοξο για το μέλλον της Inner Ear, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί λυπηρή διαπίστωση για την παρούσα κατάσταση του ραδιοφώνου στην Ελλάδα.

Ποιος, πώς και με βάση ποιο πλάνο έγινε το συνοικέσιο με τον Δεληβοριά και τον Παπακωνσταντίνου; (λατρεύουμε!) Ο Εξώστης είναι το νέο label της Inner Ear που φτιάχτηκε για να υποστηρίξει το ελληνόφωνο πρόσωπό της. Τα ακούσματά μας ποικίλουν, και υπήρχε πάντα από τη μεριά μου μεγάλη εκτίμηση για το έργο και την προσωπικότητα των συγκεκριμένων καλλιτεχνών.

Tango With Lions

www.planetneedsyou.gr

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ

σε χρειάζεται...

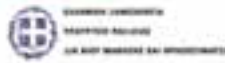
μεγάλος χορηγός:

διοργάνωση:

ActNow

αιγίδες:

υποστήριξη:

HELEXPO

συνεργασίες:

χορηγοί επικοινωνίας:

Marietta Fafouti

Berlin Brides

drog_A_tek

Playground Noise

Ήταν μεγάλη η έκπληξη όταν ανακάλυψα ότι και αυτοί από την πλευρά τους όχι απλώς γνώριζαν την ύπαρξη της Inner Ear αλλά εκτιμούσαν τη δουλειά μας στον χώρο της ελληνικής δισκογραφίας και ήταν πρόθυμοι να μας εμπιστευθούν τη μουσική τους. Τα υπόλοιπα ακολούθησαν σαν φυσική εξέλιξη.

Ποια ή ποιες είναι οι ανεξάρτητες εταιρίες πρό-τυπα για σας; Δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο πρότυπο. Ως μουσικόφιλος θαυμάζω πολλά labels. Αν ήταν να αναφερθώ σε ένα, θα ήταν ένα ελληνικό, που δυστυχώς δεν υπάρχει πια, η Poeta Negra.

Ποιο είναι το τίμημα της ανεξαρτησίας; Δε θεωρώ ότι υπάρχει κάποιο τίμημα για την ανεξαρτησία. Αντιθέτως, είναι πολύ καλύτερα να ορίζεις μόνος την πορεία σου, να απολαμβάνεις τις επιλογές σου και να είσαι υπεύθυνος για τα λάθη σου.

Βιοπορίζεστε από την Inner Ear; Τρία άτομα βιοπορίζονται από την Inner Ear. Ταυτόχρονα, υπάρχουν φίλοι που αγαπάνε τη μουσική και κατά καιρούς μας βοηθάνε αφίλοκερδώς. Όσο για μένα, είμαι αρκετά ρεαλιστής και δεν είχα ποτέ την ψευδαίσθηση ότι θα καταφέρω να ζω από μια ανεξάρτητη δισκογραφική εταιρία. Παλεύουμε καθημερινά και τα πράγματα στην αγορά γίνονται όλο και πιο δύσκολα, παρ' όλα αυτά, εξακολουθούμε να είμαστε αισιόδοξοι.

Τι βλέπει το γραφείο σου; Ποιος δίσκος παίζει τώρα στο cd σου; Το γραφείο μου βλέπει μία έρμηνη ταράτσα κι ένα μισογκρεμισμένο κτή-

ριο. Δεν είναι όμως τόσο άσχημο όσο ακούγεται. Αυτή τη στιγμή στο πικάπ μου παίζει το «All Great Events» των My Wet Calvin.

Στα πιο τρελά σας όνειρα με ποιον υπογράφετε; Ως ελληνική εταιρία, υπογράφουμε μόνο με έλληνες καλλιτέχνες, οπότε μην περιμένεις να σου πω κάποιο όνομα παγκόσμιας φήμης. Υπογράψαμε ήδη έναν από αυτούς που είχαμε στα όνειρά μας, όταν ξεκινούσαμε. Τώρα πια μένει άλλος ένας!

Περιγράψτε μου τη ζωή στην Πάτρα, πέρα από το καρναβάλι. Αν εννοείς τη νυχτερινή ζωή (επειδή αναφέρθηκες στο καρναβάλι), τότε θα σου πω πως δεν είμαι ο κατάλληλος άνθρωπος να σου απαντήσω, μιας και δε βγαίνω πολύ τελευταία. Αν ρωτάς γενικότερα, νομίζω πως η ζωή στην Πάτρα δε διαφέρει ιδιαίτερα από τη ζωή στις υπόλοιπες πόλεις στη χώρα μας.

Ποιος σχεδίασε το λογότυπό σας; Δε σου κρύβω ότι με συγκινεί πολύ! Η αρχική ιδέα ήταν ενός φίλου, του Λεωνίδα Μουμούρη, και το επανασχεδίασε (από τη δεύτερη κυκλοφορία και μετά) ο άνθρωπος που έχει κάνει σχεδόν όλα τα artworks της εταιρίας, ο dB.

www.inner-ear.gr

ΘΕΣ ΣΑΛ ΟΝ ΙΚΗ

2012 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

IANOS
ΑΛΥΣΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΡΧΕΤΑΙ

phototech
φωτογραφία & τεχνολογία

ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ

SOUL
SOUL MAGAZINE & WHEN THE POLICE

Με αφορμή τον εορτασμό των 100 χρόνων από την απελευθέρωσή της Θεσσαλονίκης ο IANOS διοργανώνει ανοιχτό διαγωνισμό φωτογραφίας με τίτλο «Θεσσαλονίκη 2012» και καλεί ερασιτέχνες φωτογράφους να συμμετέχουν, με φωτογραφίες που αντανακλούν το πνεύμα της πόλης.

Οι 100 επικρατέστερες θα συμπεριληφθούν σε φωτογραφικό λεύκωμα και έκδοση φωτογραφίας.

Την επιτροπή αποτελούν οι φωτογράφοι:
ΑΡΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΡΖΟΝΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΟΣ

101. 2011 102. 2011

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
& ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΙΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ
ΣΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

στο www.photo2012.gr

Βραβεία κριτικής επιτροπής:

- 1ο: Μία φωτογραφική μηχανή SONY DSLR A 300 18-55mm
- 2ο: Μία φωτογραφική μηχανή SONY DSLR A 230 18-55mm
- 3ο: Φωτογραφία αποστέλλεται στην SONY και οι κερδισμένες PHOTOTECH

Βραβεία SOUL

- Βραβείο portfolio και παρουσίαση της δουλειάς έκδοσης, σε τούλι τον 2011

Βραβεία REPUBLIC

- Επί 4000 ευρώ και 2 άδεια

Νάντια Αργυροπούλου Artνασκόπηση

ητήσαμε από την επιμελήτρια Νάντια Αργυροπούλου να θυμηθεί τις καλύτερες στιγμές της χρονιάς. Δικές της και των άλλων. Τα μαζί σούμα μας κάνουν την artνασκόπηση της χρονιάς. Φωτογραφία Τάσος Βρεττός

Το 2010 ξεκίνησε για εμένα σαν μια χρονιά – λοξοδρόμηση: το 2009 είχα δουλέψει πολύ για την έκθεση «Hotel Paradies», που επιμελήθηκα για την 2η Μπιενάλε της Αθήνας, και ήθελα χρόνο να περιηγηθώ τα πράγματα χωρίς πρόγραμμα, να τα συναντήσω χωρίς ιδιαίτερο στόχο. Όπως πάντα, ένα καινούργιο project με βρήκε στο μέσον διαβασμάτων και συζητήσεων. Με τρόπο παράξενο αποδείχτηκε ότι ήταν η πιο συνεπής συνέχεια όχι μόνο αυτού που έκανα στην έκθεση της Μπιενάλε αλλά και γενικά όσων με χαρακτηρίζουν σε ό,τι αφορά τον τρόπο που αντιλαμβάνομαι την τέχνη. Το «του-μαραθωνίου marathonproject» ξεκίνησε από κάτι που τυχαία διάβασα και από τον διάλογο που είχα ήδη ξεκινήσει με τον Ελβετό επιμελητή Hans Ulrich Obrist. Πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο Ακρόπολης την ημέρα διεξαγωγής του Χρυσού Μαραθωνίου Δρόμου (31.10.2010) και ήταν μια ιδιότυπη επιμέλεια, η οποία συγκέντρωσε καλλιτέχνες, λογοτέχνες, ποιητές, επιστήμονες, από την Ελλάδα και το εξωτερικό, σε μια μαραθώνια, δωδεκάωρη συνάντηση όπου, σε ένα κλίμα ανήσυχης ευφορίας, αναδύθηκαν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες θέσεις για την ελληνική ταυτότητα, το παρελθόν και το μέλλον του σύγχρονου και συγκροτήθηκε, κάπως αυθόρμητα και παράξενα, ένα αρχείο σκέψης και δημιουργικής έκφρασης γεμάτο πιθανότητες. Ετοιμάζοντας την έκδοση με το υλικό αυτό παρακολουθώ ήδη τις συνέργειες που συγκροτήθηκαν αυθόρμητα εκεί με συνεργασίες ξένων και ελλήνων καλλιτεχνών, με ιδέες για άλλες εκδοχές της ίδιας συζήτησης.

Η επιμέλεια είναι για εμένα ένα αίνιγμα μέσα σε ένα μυστήριο συσχετισμών και κρυφών αλυσιδωτών δράσεων, ένας τρόπος να βλέπεις ενεργά τον κόσμο και όχι, φυσικά, μόνο την τέχνη: τον Σεπτέμβριο είχα ήδη κάνει την πιο περιέργη επιμέλεια της ζωής μου με αφορμή το περίπτερο του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού στη ΔΕΘ, με τη συνεργασία του Ανδρέα Αγγελιδάκη και του Γιώργου Τζιρτζιλάκη. Εκεί, μέσα και από έναν δημιουργικό διάλογο

με την ηγεσία του ΥΠ.ΠΟ.Τ, φτιάξαμε μια εγκατάσταση με αφετηριακή ιδέα τις έννοιες του εν εξελίξει Εργαστηρίου/Αρχείου και του Πολιτιστικού Αρχιπελάγους. Στην πραγματικότητα ήταν σαν να «περιγράψαμε έως την υλοποίησή του» ένα πρωτογενές πλαίσιο για μια σύγχρονη πολιτιστική πολιτική και μια προεικόνιση του τρόπου που θα μπορούσε να συντονίσει και να ενοποιήσει τα διαφορετικά μέρη της.

Gazon Rouge

Στην εκπονή του 2009 και με δράση κυρίως το 2010, λειτούργησε ο νέος χώρος της γκαλερί Gazon Rouge στην Κυψέλη. Η γκαλερί επέλεξε ένα κτήριο-θρόλο του ελληνικού μοντερνισμού, φτιαγμένο στα 50s από τον Αριστομένη Προβελέγγιο, σφηνωμένο ανάμεσα σε αδιάφορα δείγματα αστικής αρχιτεκτονικής, ως το είδος της ποιητικής σκέψης που δε μας αφήνει να παραιτηθούμε από την ιδέα μιας πόλης αναπάντεχης. Φτιαγμένο σαν μια μεγάλη «προθήκη θαυμάτων», το κτήριο έγινε δοχείο και «πλατφόρμα» κάθε έκθεσης που παρουσιάζεται σε αυτό. Η απόφαση της Λωραίνης Αλιμαντήρη να το διεκδικήσει και να το λειτουργήσει ενεργοποιώντας μια καινούργια «γειτονιά» και έναν συνεχώς ανανεούμενο διάλογο γύρω από αυτό, είναι από τα πιο ενδιαφέροντα και τολμηρά πράγματα της χρονιάς που πέρασε.

Χριστιάννα Σούλου

Κάθε φορά που θέλω να ζυγίσω τις αλλαγές που βλέπω στην τέχνη και τις εκφράσεις της, στον υπερυβριδισμό και την πολυμέρειά της, γυρίζω σε μερικούς καλλιτέχνες που με τη δουλειά τους λειτουργούν ως ένα αναγκαίο συνεχές. Η Χριστιάννα Σούλου, όπως θυμίζει η πιο πρόσφατη δουλειά της με θέμα τα Ταρώ στην γκαλερί Μπερνιέ/Ηλιάδη, στην Αθήνα, και τους Χορευτές στην γκαλερί Friedrich Petzel, στη Νέα Υόρκη, είναι μια τέτοια περίπτωση.

Η Κιβωτός

Η ελληνική συμμετοχή στη φετινή Μπιενάλε Αρχι-

τεκτονικής της Βενετίας, με τίτλο «Η Κιβωτός» και επιμελητές τους Ζήση Κοτιώνη και Φοίβη Γιαννίση, παρουσίασε τον φετιχισμό του φυσικού με τρόπο έξυπνο και πρωτότυπο, ενώ με την έρευνα και τους συσχετισμούς που επεδίωξε, με το ίδιο το σύμβολο της κιβωτού, έβαλε την έννοια της κρίσης μέσα στη ροή της πραγματικής συζήτησης για το μεταπεριβάλλον.

Kunsthalle Athena

Η Kunsthalle Athena ενεργοποιήθηκε με μια σειρά από συλλογικές δράσεις, τοπικές και διεθνείς συνεργασίες, εκθέσεις και πρωτοβουλίες το λιγότερο γενναίες σε τέτοιες δύσκολες εποχές. Αξίζει να παρακολουθήσει κανείς τη συνέχεια.

The Hole Argument

Το φωτογραφικό σχέδιό του Τάσου Βρεττού με τίτλο «The Hole Argument» στην γκαλερί The Breeder και η συναφής έκδοση από τη σειρά Σκα-ντζόχερος των εκδόσεων Σαπρόφυτα, σηματοδότησαν με τον καλύτερο τρόπο την επίκαιρη και πολλά υποσχόμενη σχέση που ανοίγει το φεστιβάλ ταινιών Νύχτες Πρεμιέρας με τον ευρύτερο χώρο της τέχνης. Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του, Ορέστης Ανδρεαδάκης, ενέπλεξε σε μια ευφυή θεματική –«Η Τρύπα»– όλα τα μουσεία της Αθήνας αλλά και ανεξάρτητους δημιουργούς, όπως ο Βρεττός, με πολύ ενδιαφέροντα αποτελέσματα.

Προσεχώς: Δημήτρης Πικιώνης

Και ο καλύτερος τρόπος για να κλείσει η χρονιά αυτή και να ανοίξει η καινούργια: μια έκθεση που δεν έχω δει ακόμη, αλλά προσωπικά αντιμετωπίζω με δέος για το υλικό που θα θέσει υπ' όψιν μας: Το αφιέρωμα στον μεγάλο οραματιστή αρχιτέκτονα και καλλιτέχνη Δημήτρη Πικιώνη, την κληρονομιά του οποίου έχει την τύχη να χειρίζεται μέσω της σχετικής δωρεάς της οικογένειάς του το Μουσείο Μπενάκη (κτήριο Πειραιώς 15/12/2010 – 13/03/2011).

Παναγιώτης Καραμπατζάκης

Ψυχή βαθιά

Πότε και γιατί αποφασίσατε την «κάθοδό σας στον Άδη»; Στην έρευνα για το νεκρομαντείο σκοντάψαμε, δεν την επιλέξαμε. Αρχικά, τη «διάγνωση» ότι ο χώρος είναι ακουστικά «παράξενος» την έκανε ο Βασίλης με το αφτί σε μια τυχαία επίσκεψη. Συζητώντας για το θέμα και με δεδομένο πως δεν υπήρχε καμία εργασία για την ακουστική του χώρου, ξεκινήσαμε διαδικασίες, άδεια από την αρχαιολογική υπηρεσία, το ΚΑΣ και λοιπά γραφειοκρατικά. Το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος του 1997 κάναμε μια πολύ ωραία εκδρομή. Στην αρχή δεν είχαμε ιδέα τι ψάχνουμε, πήγαμε απλώς για μία μέτρηση τεκμηρίωσης.

Ποιες οι ακουστικές ιδιότητες του χώρου τελικά; Είναι δύο: 1) πολύ χαμηλός χρόνος αντήχησης, 2) πολύ χαμηλός θόρυβος βάθους. Σε γενικές γραμμές, ο χώρος έχει την ικανότητα να δημιουργεί πολύ έντονα ψυχοακουστικά φαινόμενα, καθώς επίσης και να δημιουργεί (σε καθεστώς καθήλωσης και σκότους) την αίσθηση ότι είναι ένας απέραντος χώρος. Είναι δηλαδή ένας κλειστός χώρος που λειτουργεί ακουστικά ως εξομοιωτής ανοικτού χώρου.

Είναι ένα «θαύμα ακουστικής»; Με δεδομένη τη ρήση του Αριστοτέλη στα «Μηχανικά 1», καθώς και το γεγονός ότι ανακαλύψαμε έναν πιθανό μηχανισμό λειτουργίας του φαινομένου, μπορούμε να πούμε: «Θαυμάζεται των μεν κατά φύσιν συμβαινόντων, όσων αγνοείται το αίτιον». Η λέξη «θαύμα» κόλλησε από τους δημοσιογράφους για να γίνει πιο πιασάρικο.

Ποια η πρακτική σημασία των μετρήσεων και ανακαλύψεών σας; Βασικά, δίνει ένα ακόμα επιχείρημα στη ρήση του Αϊνστάιν: «Όσο πιο πολύπλοκες είναι οι εξισώσεις, τόσο λιγότερο περιγράφουν την πραγματικότητα». Με την εργασία φαίνεται ότι το φαινόμενο βασίζεται σε πολύ απλή φυσική θεωρία, που μπορεί να παρατηρηθεί εύκολα (mathematics in nature). Επίσης, φαίνεται ότι πάντα το ιερατείο κατείχε τη σημαντική γνώση και τη χρησιμοποιούσε στους σκοπούς του. Το επιστημονικό κέρδος της ιστορίας είναι τελικά ο συντελεστής πολυπλοκότητας V/S, που εντοπίσαμε, και η επίδρασή του στην ακουστική.

Πώς είναι να βρίσκεσαι σε έναν χώρο όπου βασιλεύει η απόλυτη σιγή; Τρομάξεις; Οι ακουστικές συνθήκες του χώρου προσομοιάζουν πολύ σε αυτές ενός ανηχοϊκού θαλάμου. Στο «Εγχειρίδιο Ακουστικής» του A. Everest αναφέρεται ότι, αν μείνει για ώρα κάποιος μέσα σε έναν ανηχοϊκό θάλαμο, τότε «η σιωπή ύστερα από μισή ώρα αρχίζει να πιέζει. Ανακαλύπτονται νέοι ήχοι που προέρχονται από το ίδιο μας το σώμα. Στην αρχή το δυνατό χτύπημα της καρδιάς μας, που συνέρχεται από τη νέα κατάσταση. Περνά μία ώρα, ακούγεται το αίμα μέσα στις φλέβες μας. Τέλος, αν τα αφτιά μας είναι λίγο τεντωμένα, η υπομονή μας ανταμείβεται από έναν παράξενο σφυριχτό ήχο. Είναι ο ήχος των σωματιδίων του αέρα που χτυπούν στα τύμπανα μας. Η κίνηση των τυμπάνων, που είναι αποτέλεσμα αυτού του σφυριχτού ήχου, είναι απίστευτα μικρή, μόνο το ένα εκατοστό του εκατομμυριοστού του εκατοστού του μέτρου ή το ένα δέκατο της διαμέτρου του υδρογόνου». Με το παραπάνω φαίνεται και η απίστευτη ικανότητα του αφτιού να προσαρμόζεται σε εξαιρετικά ακραίες συνθήκες.

Είναι όλα τα νεκρομαντεία ανάλογης κατασκευής; Όχι, αλλά το καθένα είχε το κόλπο του...

Το πιο περίεργο φαινόμενο που βιώσατε στο υπόγειο ήταν... Η πείνα μετά από 6-7 ώρες μετρήσεων. Συνέβησαν πολλά, όπως ότι το πιστόλι των μετρήσεων (το πρώτο όργανο μέτρησης που χρησιμοποιήσαμε) αρνούσαν να εκπυρσοκροτήσει... Σε κάθε περίπτωση είναι ένας χώρος που σε απωθεί και σε κάνει να θέλεις να φύγεις...

Ποιος είναι ο επόμενος στόχος σας; Το νέο μας πρότζεκτ, που βασίζεται στη νέα μας έρευνα, είναι να αναπαράγουμε την ακουστική των αρχαίων θεάτρων στον φυσικό τους χώρο μετά από 2500 χρόνια. Είναι μια καλή ευκαιρία, αφού τον επόμενο Σεπτέμβριο θα γίνει στην Πάτρα παγκόσμιο συνέδριο με το συγκεκριμένο θέμα και είμαστε προσκεκλημένοι. Πάλι σπόνσορες και φράγκα για τις βενζίνες θα ψάχνουμε, anyway... Δεν ξεενερώνουμε ακόμα!

Βασίλης Ζαφρανάς

Δύο επιστήμονες από το ΑΠΘ καταβυθίστηκαν στο Νεκρομαντείο του Αχέροντα και αναδύθηκαν με πολύτιμα συμπεράσματα, που σε λίγο καιρό θα δημοσιευτούν στην έγκριτη Βίβλο British Archaeological Reports. Συνέντευξη Βάγια Ματζάρογλου Φωτογραφία Κώστας Αμοιρίδης

Ο Βασίλης Ζαφρανάς είναι ΒEng ηλεκτρονικός μηχανικός, απόφοιτος του πανεπιστημίου Salford του Ηνωμένου Βασιλείου, και MBA από το πανεπιστήμιο του Cardiff στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ο Παναγιώτης Καραμπατζάκης είναι απόφοιτος του τμήματος Αρχιτεκτόνων της πολυτεχνικής σχολής του ΑΠΘ και υποψήφιος διδάκτορας στον χώρο της ειδικής κτηριακής ακουστικής. Ήταν οι πρώτοι που μελέτησαν ακουστικά την υπόγεια κρύπτη του Νεκρομαντείου του Αχέροντα. Η εργασία τους παρουσιάστηκε στο Πανελλήνιο Συνέδριο Ακουστικής του Ελ.Ιν.Α. (2008) και στο 15th annual meeting of the European Association of Archaeologists στη Riva del Garda της Ιταλίας (2009). Οι έρευνές τους είναι 100% αυτοχρηματοδοτούμενες. Μόνο ο φύλακας του χώρου, Σπύρος Ράπτης, προσφέρθηκε να καλύψει κάποια από τα έξοδά τους, προσφορά που, φυσικά, δεν έγινε αποδεκτή. Το αίτημά τους, το 2009, προς τον Υπουργό Πολιτισμού Αντώνη Σαμαρά για χρηματοδότηση της αποστολής στην Ιταλία για την παρουσίαση της έρευνας έμεινε αναπάντητο... Την πλήρη εργασία τους στα ελληνικά και τα αγγλικά μπορείτε να τη διαβάσετε στο invenio.lib.auth.gr

Μαρίνος Φυλαχτός The mission

Είναι δισκοβόλος. Ήει στη Βαλκιδική. Προπονείται ολομόναχος. Ούτε σπόνσορες ούτε προπονητής. Παρ' όλα αυτά είναι Ολυμπιονίκης και στις 27 Ιανουαρίου, στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Νέας Ήηλανδίας, το έβαλε πείσμα να ακούσει τον εθνικό ύμνο. Συνέντευξη **Μαρία-Άννα Τανάγια** & ωτογραφία **Βρύσα & ικολέρη**

Από το 2003 είναι πρώτος στην κατάταξη πανελ-λνίως. Ακολούθησε η πέμπτη θέση πανευρωπαϊκά το 2005, η ένατη θέση στην παγκόσμια κατάταξη το 2006, η δεύτερη θέση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στην Ταϊβάν, διάκριση που του άνοιξε τον δρόμο για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου. Εκεί, κατέλαβε την έκτη θέση και είναι ίσως η καλύτερη στιγμή της έως τώρα πορείας του.

Η σχέση σου με τον αθλητισμό πότε άρχισε; Μια ζωή ασχολούμουν. Από μικρός έπαιζα μπάσκετ, έκανα σφαίρα, ακόντιο, ενώ με τον δίσκο ασχολούμαι από το 1998. Ούτε το ατύχημα, που είχα μικρός και μου στέρησε το κάτω μέρος του ποδιού μου, με εμπόδισε. Η ζωή συνεχίζεται, και για μένα ζωή μου είναι ο αθλητισμός.

Πώς είναι μία τυπική ημέρα ενός Ολυμπιονίκη; Ενός άλλου Ολυμπιονίκη δεν ξέρω, θα σου πω για τη δική μου. Δουλεύω στα ΚΤΕΛ ως σταθμάρχης και κάνω καθημερινά 95 χιλιόμετρα. Δεν έχω τη δυνατότητα να προπονούμαι καθημερινά.

Ψώντας μόνιμα στη Βαλκιδική, πού και πώς προπονείσαι; Λόγω δουλειάς, είναι ευτύχημα αν ξεκλέψω καμιά ώρα την ημέρα για προπόνηση. Την χρονιά της Ολυμπιάδας σπκωνόμουν κάθε πρωί στις 5 και ερχόμουν για προπόνηση στο Καυταντζόγλειο. Ήταν όμως πολύ επίπονο και κουραστικό. Τώρα προπονούμαι σε ένα παλιό γήπεδο ποδοσφαίρου δίπλα στο χωριό μου. Απλώς πατάω σε πίσσα για να μη γλιστρώ. Και, φυσικά, μόνος μου, χωρίς προπονητή. Κανονικά, με τις συνθήκες που επικρατούν, δεν έπρεπε καν να πιάνω τον δίσκο, δεν έπρεπε να ασχολούμαι. Η έκρηξη στο Πεκίνο ήταν θαύμα Θεού, αλλιώς δεν μπορώ να το εξηγήσω. Είναι πολύ δύσκολο να συνδυάζεις δουλειά και προπόνηση. Δεν είναι μόνο η σωματική, αλλά και η ψυχική κούραση.

Δηλαδή σε όλη αυτή την προετοιμασία είσαι μόνος. Εντελώς! Είμαι ο μοναδικός Ολυμπιονίκης στη Χαλκιδική, αλλά κανένας δε με έχει βοηθήσει. Ευτυχώς, αντλώ δύναμη από τον Θεό.

Υπήρχαν στιγμές που σκέφτηκες να τα παρατήσεις; Ποτέ. Παλιότερα έκανα διαμαρτυρίες, διεκδικούσα εγκαταστάσεις, προπονητή. Πλέον δεν ασχολούμαι. Ούτε στεναχωριέμαι ούτε κρατάω κακία σε κανέναν. Τι να κάνω; Να παρακαλώ; Αν δεν πουλάς, κανείς δε θα ασχοληθεί μαζί σου. Για εμάς ειδικά που έχουμε μια αναπηρία, τα πράγματα τα είναι ακόμη πιο δύσκολα.

Είναι εύκολο να αγωνίζεσαι υπό τέτοιες συνθήκες; Έχω δει παιδιά σε καρότσια που είναι πολύ δυνατά και δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Ο Θεός μας δίνει τη δύναμη, αλλά και εμείς πρέπει να βρούμε το κουράγιο. Αυτά τα παιδιά είναι παλικάρια, εγώ δεν είμαι τίποτα μπροστά τους.

Τι είναι χειρότερο: να σε λυπούνται ή να αδιαφορούν για σένα; Και τα δύο είναι άσχημα συναισθήματα. Εγώ προσωπικά προτιμώ να μην ασχολούνται μαζί μου. Καλύτερα να μη σε υπολογίζουν. Το μόνο που με χαροποιεί είναι πως ό,τι έκανα το κατάφερα μόνος μου. Αυτό είναι η μεγαλύτερη ικανοποίηση.

Επόμενοι στόχοι σου; Το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στη Νέα Ζηλανδία. Αναχωρούμε στις 14 Ιανουαρίου και εγώ αγωνίζομαι στις 27 του μήνα. Θα πάρω άδεια άνευ αποδοχών, για να ηρεμήσω και να προπονούμαι καθημερινά. Και μετά, φυσικά, οι Ολυμπιακοί του Λονδίνου. Θέλω να σηκώσω την ελληνική σημαία και να ακούσω τον εθνικό ύμνο!

ne

Δημήτρης Σκαρμούτσος

Knifestyle

α τατούά του είναι η στολή του. όκα παρμε άνα, η πρόταση των άλλων. οκιά παρμε άνα, η δική του εκδοχή. Ο ημήτρης καρμούτσος ανατίνα ε το πρότυπο του σεφ όπως το έραμε.

ΥΝΕΝΤΕΥ η Μάκης Παπασπημακόπουλος [φωτογραφία](#) Τάσος Βρεττός

Παραγωγή και επιμέλεια [Βρήστος](#) [αλλιαρέκος](#), [Ματερίνα Μανωλαράκη](#) [Make up](#) [Αχιλλέας](#) [Βαρίτος](#) [Βοηθός](#) [φωτογράφου](#) [Βασταντίνος](#) [Γρίκας](#)

Ο Δημήτρης Σκαρμούτσος είναι αυτό που λέμε στο χωριό μου ο «breakaway star» της φετινής τηλεοπτικής σεζόν. Άνετος και «σημαδεμένος» με μελάνι, πήρε το τηλεοπτικό τικέτο όπως του ήρθε και βάλθηκε να κάνει όλη τη χώρα να σκέφτεται: «Ψέρεις κάτι, ανάθεμα την τύχη μου; Έπρεπε να ήμουν περισσότερο cool τελικά». Τον συναντάω στο «Αλάτσι», το εστιατόριο στο οποίο μανουβράρει τα γαστρονομικά του, λίγο πριν ξεκινήσει η βραδιά του.

Κάπου είχα διαβάσει ότι η μαγειρική είναι το rock 'n' roll των 00s. Αρκετά διαφορετική προσέγγιση από τους κλασικούς άσπρους σκούφους του μαγειρικού παραμυθιού, έτσι δεν είναι; Η μαγειρική το '60, το '70, το '80 όντως ήταν οι άσπροι σκούφοι, οι άσπρες ποδιές και οι άσπρες ζακέτες. Τους σεφ δεν τους μίλαγες, δεν τους κοίταζες, δεν τολμούσες να κάνεις τίποτα. Και ξαφνικά έγινε το μεγάλο «μπαμ», κάτι το οποίο ξεκίνησε νομίζω από την Αμερική. Ανακάλυψαν, λοιπόν, ότι η μαγειρική δεν ήταν αυτό το άσπρο αποστειρωμένο πράγμα, μπήκαν πολλά νέα παιδιά με νέες ιδέες, μπήκαν πολλά ναρκωτικά, πολύ αλκοόλ και μαζί μπήκε η ανάλογη μουσική. Ανάλογα σε ποια πολιτεία ήσουν, βέβαια. Εγώ, as πούμε, που δούλευα στην Καλιφόρνια, είχα δίπλα μου πολλούς Μεξικανούς, οπότε η μουσική ήταν λίγο μαριάτσι, λίγο έτσι...

Πάντως οι Μεξικάνοι αποτελούν μεγάλο ποσοστό του εργατικού δυναμικού στην αμερικάνικη επαγγελματική κουζίνα... Ναι. Και ξέρεις, είναι καταπληκτικός λαός. Έβλεπες μαγείρους Μεξικανούς που δεν μπορούσαν να μιλήσουν καλά αγγλικά ή να διαβάσουν τις παραγγελίες και μαγείρευαν καταπληκτικά. Από ανάγκη, βέβαια, γιατί οι άνθρωποι πεινούσαν. Πέρναγαν από Τικουάνα στο Σαν Ντιέγκο με τα πόδια.

Και φαντάζομαι, ήταν εύκολο να κρυφτούν ως παράνομοι μετανάστες στις κουζίνες, γιατί δεν τους έβλεπε κανένας... Αλήθεια είναι αυτό. Θυμάμαι σε ένα ξενοδοχείο που δούλευα να σκάει η Επιθεώρηση Εργασίας, να κρύβονται μέσα σε κάδους σκουπιδιών και να τους τσουλάμε έξω.

Εδώ γιατί νομίζεις ότι αργήσαμε να πάρουμε πρέφα την κάπως πιο δημιουργική πλευρά του φαγητού, και το αντιμετωπίζουμε ως ένα βαθμό ως κάτι εξωγήινο; Γιατί καθυστερούμε σε όλα! Θέλουμε τον χρόνο μας.

Φταίει λίγο η καραμέλα ότι εμείς έχουμε την καλύτερη κουζίνα και σνομπάρουμε κάπως τις άλλες; Όχι, δε νομίζω ότι είναι αυτό. Νομίζω ότι η τρέλα με την ξένη κουζίνα τελείωσε στα τέλη της δεκαετίας του '90 στην Ελλάδα. Η χώρα πέρασε από κάποιες δεκαετίες που όλοι μαγείρευαν, υπήρχαν λίγα εστιατόρια και ο κόσμος έβγαине κυρίως σε ταβέρνες, και από εκεί πήγε στη δεκαετία του '90,

όπου με τη δέθεν οικονομική άνθηση, που, βέβαια, δεν υπήρχε, γιατί ήταν όλο το χρήμα πλαστικό, άρχισαν όλοι και έτρωγαν έξω και μάθανε τις ρόκες παρμεζάνες και τα λάδια τρούφας και τους φασιανούς. Αυτή η τρέλα κράτησε περίπου μέχρι το 2002, οπότε και περάσαμε στη νεοελληνική κουζίνα, όπου κάποια παιδιά το έκαναν από αγάπη και κάποιοι άλλοι από ανάγκη, γιατί είδαν ότι αυτή η ξενομανία στο φαγητό δεν είχε πλέον πέραση, δεν έβγαине.

Βρίσκεις ότι η ελληνική κουζίνα έχει αρκεστεί στην παράδοσή της λίγο περισσότερο από ό,τι άλλες κουζίνες; Όχι, δεν το νομίζω. Νομίζω ότι και η δικιά μας έχει πολύ χώρο για να πειραματιστεί. Παίρνεις, as πούμε, ένα παραδοσιακό πιάτο όπως ο μουσακάς και μπορείς να κάνεις χίλια δύο πράγματα. Δηλαδή από το να κάνεις την μπεσαμέλ με γάλα σόγιας, από το να μη βάλεις καθόλου κιμά και να βάλεις σόγια ατόφια μέσα, από το να τον αποδομήσεις και να ξεχωρίσεις τα στοιχεία του, υπάρχουν πολλά. Απλώς τώρα έχει αρχίσει το μυαλό των μαγείρων να ανοίγει και να βγαίνει προς νέες κατευθύνσεις.

Με το που βγήκες στην τηλεόραση πάντως, ο μέσος Έλληνας επιβεβαίωσε κάποια κοινωνικά του κόμπλεξ, καθώς έγιναν θέμα τα τατουάζ σου. Το ξέρω, δεν είναι τραγικό; Ψέρεις, στην αρχή δε θέλανε να με βγάλουν και έφταιγα κι εγώ, γιατί δεν το κυνήγησα. Αλλά δε νομίζω ότι αυτοί που λαμβάνουν τις αποφάσεις με είχαν ψηλά στη λίστα. Αφού, τι να λέμε, κι εγώ που με βλέπω καμιά φορά στο μοντάζ τρομάζω. Ψέρεις, είναι ό,τι έχεις συνηθίσει. Όποιοι έχουν τατουάζ στην τηλεόραση είναι από κάτι ξένες σειρές, είναι φυλακόβιοι και μηχανόβιοι!

Ήπηρε κάποιο συγκεκριμένο φαΐ μια εμπειρία φαγητού, που ήταν αυτή που σου έμεινε περισσότερο μεγαλώνοντας; Κοίτα, επειδή δεν έρχομαι από πλούσια οικογένεια, συνηθιζόταν τότε στη δεκαετία του '70 και του '80, τις Κυριακές να δίνουν ό,τι είχαν. Όλη την υπόλοιπη εβδομάδα μπορεί να σε κυνηγούσε η μάνα σου να φας φασόλια, ρεβίθια...

Μπριάμ (καταραμένο μπριάμ)... Και όχι μόνο αυτό, αλλά έφτανες να τσεκάρεις από την προηγούμενη τι θα φτιάξει, μην είναι καμιά μούφα, και την κάνεις ή αργήσεις να γυρίσεις από το σχολείο. Γιατί έλεγες μέσα σου, να φάω την κατσάδα που άργησα ή να φάω το φαΐ; Δίλημμα. Εγώ, λοιπόν, έχω κρατήσει μέσα μου τα κυριακάτικα τραπέζια της τότε εποχής, που ουδεμία σχέση έχουν με τα σημερινά αντίστοιχα. Τότε, δεν ξέρω, προετοιμαζόταν η Κυριακή από την προηγούμενη Κυριακή, σπνόνταν ολόκληρη κουβέντα, περιμέναμε πώς και πώς να μαζετούμε όλοι μαζί. Αυτό δε γίνεται πλέον. Μου έχει μείνει η μυρωδιά του πρωινού, που ξύπναγες, γιατί μπορεί να κοιμόσουν και λίγο πα-

ραπάνω, και να μυρίζει το σπίτι από τις κατσαρόλες που δούλευαν και τους φούρνους που έψηναν...

Πάντως το πρώτο πράγμα που είχα παρατηρήσει, όταν σε είχα δει, ήταν το τατουάζ Social Distortion... Ναι. Με τον Μάικ είμαστε πολύ φίλοι...

Σου λείπει καθόλου η ευκολία πρόσβασης στο r'n'r, όπως αυτή υπήρχε στην Αμερική; Ψέρεις τι; Έχω μεγαλώσει και το έχω ζήσει και νιώθω ότι κάπως έχει κλείσει αυτός ο κύκλος. Δε σου κρύβω, βέβαια, ότι κάποιες φορές σκέφτομαι ότι θέλω να πάρω ένα μπάσο και να αρχίσω να γρατσουνάω πάλι (ήταν ο πρώτος μπασίστας των Sublime ο άνθρωπος). Ήταν ωραία χρόνια, σίγουρα. Γρήγορα χρόνια. Και επειδή μπλέχτηκαν πολλά πράγματα στη μέση, επειδή αυτή η μουσική τότε δεν πήγαινε μόνη της, έχασα φίλους από αυτό. Έχασα τον Μπραντ (Νόουελ, τραγουδιστή και κιθαρίστα των Sublime) από ναρκωτικά, ο Μάικ (Ness) μπήκε φυλακή για ναρκωτικά και τον συντηρούσαμε, υπήρχε πολύς πόνος, πολύ τρέξιμο σε όλο αυτό.

Δε σου αφήνει όμως κάποια σημάδια; Μια αίσθηση ρομαντισμού, να το πω... Εννοείται, εννοείται. Εγώ δεν το είχα δει ποτέ επαγγελματικά αυτό το πράγμα. Κι αυτό είχε ξεκινήσει από εδώ, όταν κάναμε γκρουπ και παίζαμε support στους Αντίδραση τότε. Που κατεβαίναμε εμείς κι οι Αντίδραση με το 160 το λεωφορείο να παίζουμε στην πλατεία και γυρίζαμε με τα πόδια. Έχουμε γυρίσει από πλατεία Εξαρχείων στην Τερψιθέα, κουβαλώντας όλο μας τον εξοπλισμό επειδή χάσαμε το τελευταίο λεωφορείο και δεν είχαμε λεφτά για ταξί!

Μουσική βαράει στην κουζίνα; Πάντα.

Ήπάρε δημοκρατία στην επιλογή; Βέβαια. Όταν φεύγω εγώ, υπάρχει. Όσο είμαι εγώ, θα βαράει γρήγορο, γιατί η μαγειρική θέλει γρηγοράδα, και δυνατά. Τόσο που καμιά φορά δεν ακούς τι παίζει από την παραμόρφωση. Μπάντες για μαγειρική είναι οι Rage Against The Machine, Soundgarden, Sublime και Social Distortion εννοείται, No FX, τέτοια. Όταν φεύγω, βέβαια, το γυρίζουνε στον Λάμπη!

Όπως κάθε κουβέντα που κάνεις με έναν άνθρωπο που νιώθεις ότι μπορεί να είναι και φίλος σου, το πράγμα συνεχίζει για πολύ περισσότερη ώρα από ό,τι περιμένεις. Μένουμε να κουβεντιάζουμε για την «τηλεοπτική» μαγειρική, την ωμοφαγία της Αρχαίας Ελλάδας και τις κοινές της ρίζες με το σουσί, ακόμα περισσότερη μουσική και ακόμα περισσότερες r'n'r στιγμές, τον κύκλο του στην ελληνική κουζίνα. Μετά σπκώνεται και επιστρέφει στην κουζίνα του, ένας cool culinary operator από την κορυφή ως τα νύχια, αφήνοντάς με να κουτσοπίνω ένα εξαιρετικό τσίπουρο, με το γνώριμο παρασκευαστικό σουσούρο για παρέα. Διάολε, έπρεπε να είχα γίνει μάγειρας.

D για τη Daphne, E για την Eni. Τα δύο κορίτσια που
συνυπογράφουν ρούχα με το όνομα DELIGHT φέρνουν στην
Αθήνα κονστρουκτιβιστικές πρωτοποριακές ραφές α λα Ποπόβα,
γαζωμένες παρέα με σχέδια από επεισόδια του «Miami Vice».

Συνέντευξη | ννα Παπαρίζου Πορτρέτο | ριστίνα Γ | ρυιάδου

DE LIG HT

Η Δάφνη Ηλιάκη είναι 24 χρονών και η Εύη Ρέτζιου 27. Γνωρίστηκαν το 2006, όταν βρέθηκαν στην ίδια σχολή μόδας. Η Δάφνη σπούδαζε παράλληλα μάρκετινγκ, ενώ η Εύη είχε τελειώσει λογιστική. Η μεγάλη τους αγάπη, ωστόσο, ήταν, είναι και θα είναι η μόδα. Το fashion brand DELIGHT, που δημιούργησαν, είναι πολύ χαρούμενο, πολύ girly και πολύ pop. Τις χαρακτηρίζει η γεωμετρική αισθητική, που μπορεί να εντοπίζεται στο κυβικό σχέδιο αλλά και στο ύφασμα, στο κόψιμο, σε κάποια prints ή στο τελείωμα. Οι δημιουργίες τους είναι ρούχα σύγχρονα, designάτα, ισορροπημένα, επηρεασμένα από τη ρώσικη πρωτοπορία και την κονστрукτιβιστική τέχνη της Ποπόβα.

Ποια ήταν η έμπνευσή σας για τη χειμερινή κολεξιόν; Αποπειραθήκαμε να εντάξουμε στα σχέδια τη διαφορά της ώρας μέσα στις χειμωνιάτικες μέρες, παίζοντας με τη γεωμετρία. Εικόνες από τη δύση του ηλίου, τα χρώματα του ουρανού το σούρουπο, το μπλε, το πορντό, το άσπρο και το μαύρο, η μέρα, η νύχτα και οι ενδιάμεσες ώρες, όλα οριοθετήθηκαν μέσα στο σχήμα κι έγιναν ρούχα. Δημιουργήσαμε έτσι την αγαπημένη μας συλλογή, αυτή που θεωρούμε πιο «έξυπνη» και πιο αντιπροσωπευτική. Άλλωστε, μας αρέσει περισσότερο να σχεδιάζουμε για τον χειμώνα. Το ύφος είναι αυστηρό, όχι όμως έντονα, μιας

και οι γραμμές είναι θηλυκές, ενώ το χιούμορ δε λείπει και από αυτή τη συλλογή, με τα γούνινα μανίκια.

Η καλοκαιρινή κολεξιόν έχει χαλαρές φόρμες σε σχέση με τις προηγούμενες. Ποια ήταν η δημιουργική διαδικασία πίσω από αυτή την αλλαγή; Μας αρέσει να εξελισσόμαστε, να διαφοροποιούμαστε, χωρίς όμως να χάνουμε τον χαρακτήρα μας. Η συλλογή για το καλοκαίρι του 2011 κρατάει τα κλασικά DELIGHT φορεματάκια και τις ολόσωμες φόρμες, είναι όμως διαφορετική. Η ιδέα ξεκίνησε από τα υφάσματα, και είναι αυτά που τελικά διατηρούν και την προσωπικότητα DELIGHT. Τα 80s prints με τους σέρφερ α λα «Miami Vice» προσδίδουν το χιούμορ της γραμμής, ενώ τα αζτέκικα μοτίβα και τα ασύμμετρα τελειώματα είναι αυτά που διατηρούν τη γεωμετρία. Οι φόρμες όμως είναι πιο χαλαρές. Το καλοκαίρι, οι σέρφερ και η Καλιφόρνια μας έδωσαν την έμπνευση και δημιουργήσαμε ανάλαφρα ρούχα, πιο φαρδιά, με κίνηση. Η πρώτη καλοκαιρινή μας κολεξιόν ήταν ρούχα που άνετα φοριούνται μια ζεστή χειμερινή μέρα. Η δεύτερη αντιπροσωπεύει το ιδανικό καλοκαίρι με σερφ και κοκτέιλ μετά μουσικής σε μια παραλία με θέα το ηλιοβασίλεμα. Η συγκεκριμένη κολεξιόν κέρδισε το βραβείο της πιο εμπορικής συλλογής στον παγκόσμιο διαγωνισμό της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ενδύ-

ματος (IAF, International Apparel Federation). **Για πρώτη φορά αυτό το καλοκαίρι παρουσιάζετε αντρική σειρά.** Ναι. Η ιδέα ξεκίνησε όταν έγινε δεκτή η πρότασή μας στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση και αναλάβαμε να δημιουργήσουμε τις στολές και τα διακριτικά του προσωπικού. Χρειάστηκε να ψάξουμε αρκετά και να μάθουμε τεχνικές που στις γυναικείες συλλογές κάνουμε με κλειστά μάτια. Κάθε αρχή και δύσκολη, βέβαια, πλέον όμως μας είναι πιο εύκολο και σίγουρα θα ξανακάνουμε αντρικές κολεξιόν.

Τι να περιμένουμε από τις DELIGHT στο μέλλον; Μας αρέσει η αλλαγή, κι έτσι αποφασίσαμε ότι στην επόμενη χειμερινή συλλογή δε θα επικρατεί το μαύρο. Θέλουμε να συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που θέλουμε και αυτό που μας αρέσει. Μας αρέσει η σχεδιαστική εξέλιξη και θέλουμε σε κάθε συλλογή να είμαστε καλύτερες από ό,τι στην προηγούμενη. Θέλουμε να αφιερωθούμε αποκλειστικά στη γραμμή και να δίνουμε σε κάθε ρούχο την προσοχή που του αξίζει. Θέλουμε τα ρούχα μας να γίνουν αναγνωρίσιμα και οι δημιουργίες μας να είναι διαχρονικές.

DELIGHT showroom: Πετράκη 12, Σύνταγμα
www.de-light.gr

k2

Η καρδιά της οπτικής επικοινωνίας στην Ελλάδα χτυπά στα γραφεία τους. Πώς τα κατάφεραν; Απαντάει ο μέντοράς τους, Γιάννης Ξουρούδης.

Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος ☒ ωτογραφία Ξριστίνα Γεωργιάδου

Design

Η k2Design ανήκει στις εταιρίες οπτικής επικοινωνίας που αδυνατείς να αγνοήσεις, ακόμα και αν αδιαφορείς για τον κόσμο του ντιζάιν. Ορισμένες από τις δουλειές της: Δήμος Αθηναίων, Υπουργείο Πολιτισμού, Ιερά Κοινότητα Αγίου Όρους, Εθνική Λυρική Σκηνή, Μουσείο Κυκλαδτικής Τέχνης, Athens 2004, Alpha Bank, TBank, Intralot, Civitel, Προϊόντα Κρόκου Κοζάνης, Κορρές φυσικά προϊόντα, Sofa Company, Τάσος Βρεττός. Αριθμεί αρκετές βραβεύσεις στα European Design Awards, έχει κερδίσει το Μέγα ΕΒΓΕ για το σύνολο του δημιουργικού της έργου, εικονογράφησε τη χριστουγεννιάτικη κάρτα του προέδρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ζακ Ντελόρ, εκπροσώπησε τη χώρα μας σε Bien-nale. Αποτελεί υπόδειγμα της υγιούς επιχειρηματικότητας σε μια χώρα που νοσεί επιχειρηματικά, ενώ ο δημιουργός και επικεφαλής της, Γιάννης Κουρούδης, αποδείχτηκε ένας πολύπλευρος άνθρωπος που είχε να μας πει πολλά σημαντικά.

Στο πέρασμα του χρόνου, συνδεθήκατε με ελληνικές εταιρίες των οποίων τα προϊόντα απολάυσαν διεθνούς απήχησης. Σε ποιο ποσοστό πιστεύετε ότι οφείλουν την επιτυχία τους στο ντιζάιν; Ή, για να δώσω αλλού την έμφαση, θα λέγατε πως εάν περισσότερες εταιρίες έδιναν έμφαση στην οπτική τους επικοινωνία, θα σταδιοδρομούσαν καλύτερα; Όχι, αν το προϊόν τους δεν είναι άριστο. Ο κανόνας λέει πως ένα καλό προϊόν με μια κακή συσκευασία θα δυσκολευθεί πολύ στην αγορά, ενώ ένα κακό προϊόν με καλή συσκευασία δε θα έχει δεύτερη ευκαιρία. Άρα, το προϊόν πρέπει να είναι άριστο και η συσκευασία να είναι αναλόγως καλή.

Η πορεία σας χαρακτηρίζεται από μακροχρόνιες συνεργασίες. Πού το αποδίδετε αυτό; Αφενός στη διορατικότητα και τη γνώση του πελάτη πως οι δυνατές μάρκες γίνονται με πειθαρχία, αξίες, ήθος, και όλα αυτά θέλουν χρόνο για να λειτουργήσουν. Αφετέρου λόγω των φιλικών σχέσεων που δημιουργούνται σταδιακά.

Είσαστε ακριβό γραφείο; Όχι. Αν και η έννοια «ακριβό» ή «φτηνό» στη δική μας περίπτωση είναι λίγο μπερδεμένη. Παραδείγματος χάριν, μια δουλειά για την οποία εμείς χρεώνουμε ένα άλφα ποσό, μπορείς να τη διεκπεραιώσεις από ένα παιδί που μόλις τελείωσε μια σχολή, που θα σου ζητήσει το 1/3 αυτής της τιμής, και χωρίς το αποτέλεσμα να είναι απαραίτητα κακό. Η διαφορά είναι η τεχνογνωσία μας, πως είμαστε 15 άνθρωποι στο γραφείο από τους καλύτερους κατά τη γνώμη της αγοράς. Με οργάνωση που αντέχει σε μεγάλα και δύσκολα πρότζεκτ, με διαδικασίες εξασφάλισης της ποιότητας, με δυνατό after sales service, και το βασικότερο, πως ενώ είμαστε από τα γραφεία που δημιουργούν μοντέρνα έως και πρωτοποριακά προϊόντα, είμαστε άμεσα συνυφασμένοι με την αγορά και την επιχειρηματικότητα. Μην ξεχνάτε πως όσοι έρχονται σε εμάς, στοχεύουν να πουλήσουν κι όχι να κάνουν «τέχνη». Από την άλλη, από όσο ξέρω υπάρχουν γραφεία αλλά και πολλές διαφημιστικές εταιρίες που είναι ακριβότερες, χωρίς να πιστεύω πως οι υπηρεσίες τους είναι καλύτερες από τις δικές μας. Είμαστε με λίγα λόγια μια boutique value for money της οπτικής επικοινωνίας.

Έχει νόημα να μιλάμε για ομορφιά και καλαισθησία υπό ένα τόσο δυσχερές οικονομικό περιβάλλον; Για ομορφιά και καλαισθησία να, έχει νόημα, και πολύ μάλιστα. Δείτε τι γίνεται, εν μέσω κρίσης, όταν παύουν να μαζεύουν τα σκουπίδια. Πόσο η διάθεσή μας γίνεται ακόμα χειρότερη, πλησιάζοντας την απελπισία. Όμως δεν έχει νόημα να μιλάμε για ομορφιά και καλαισθησία, όταν τους λείπει η ηθική, η ποιότητα, οι αξίες προς τον άνθρωπο και το περιβάλλον, όταν το κόστος τους είναι προκλητικό.

Ποια είναι η πιο πρόσφατη δουλειά σας, για την οποία θα μπορούσατε να εκφραστείτε με ενθουσιασμό; Ο κατάλογος της έκθεσης της Βάσως Κατράκη στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. Ένα δύσκολο εγχείρημα με πολλούς περιορισμούς. Το εξαιρετικό υλικό της Κατράκη το αντιμετωπίσαμε με μεγάλο σεβασμό και πολύ μοντέρνα διάθεση. Το αποτέλεσμα με κάνει περήφανο.

Θα μπορούσατε να ονομάσετε μια δουλειά που θα τη θέλατε πολύ και δε σας προέκυψε ακόμη; Έχω σταθεί πολύ τυχερός στη μέχρι τώρα επαγγελματική μου πορεία μου. Το μόνο που ζηλεύω ακόμη είναι τα εξώφυλλα του «New Yorker»! Παρακαλώ να μη θεωρηθώ ψώνιο, απλώς τα θεωρώ ως τα καλύτερα εξώφυλλα περιοδικών που υπάρχουν.

Γίνεται πολύς λόγος για τα βραβεία ΕΒΓΕ και για τον ρόλο που διαδραματίζουν στη συγκρότηση μιας μικρής κάστας που διαχειρίζεται το σύνολο του ελληνικού ντιζάιν. Ποια η γνώμη σας; Ξαι ποιος ο τρόπος να αναδειχθείς όντας εκτός ενός τέτοιου συστήματος αξιών; Μετά το Μέγα ΕΒΓΕ που κερδίσαμε, ήμουν υποχρεωτικά στην επιτροπή της επόμενης χρονιάς. Σας βεβαιώνω πως είναι

εντελώς αδιάβλητος διαγωνισμός. Κατ' αρχάς μεταξύ των κριτών δεν υπάρχει σύμπνοια, εκπροσωπούν διαφορετικές σχολές, ετερόκλητες αισθητικές, και πιθανά είναι από εντελώς διαφορετικούς χώρους και ανταγωνιστικά γραφεία. Για παράδειγμα, όταν έβλεπα να ψηφίζεται μια δουλειά που πίστευα πως ήταν πολύ κακή και το είπα στον διοργανωτή, μου απάντησε πως «γι' αυτό είστε πολλοί κι ο καθένας λέει τη γνώμη του, κρίνεστε κι εσείς μέσα από τις επιλογές σας». Η κάστα, στην οποία αναφέρεστε, είναι ουσιαστικά τα πέντε-έξι γραφεία που βραβεύονται τα τελευταία χρόνια. Είναι γραφεία που πραγματικά το παλεύουν εντός και εκτός συνόρων, έχουν πολύ ταλέντο και πίστη σε αυτό που κάνουν, και παράγουν δουλειές που μπορούν να βραβευθούν. Παρ' όλα αυτά, πολλά νέα παιδιά ή ομάδες μπορούν να δείξουν τη δουλειά τους και να βραβευθούν. Θυμηθείτε, πριν τα ΕΒΓΕ και το περιοδικό «+design», ο χώρος μας δεν υπήρχε. Ήμασταν στην απόλυτη ανυποληψία. Τουλάχιστον τώρα υπάρχει ένα περιοδικό, ένας διαγωνισμός, ένας ετήσιος κατάλογος. Σας πληροφορώ δε πως αυτός ο κατάλογος μου έφερε αρκετές φορές πελάτες. Για όλους είναι ανοιχτό το παιχνίδι. Δυστυχώς για κάποιους, πάντα κερδίζει ο καλύτερος.

Τι θα συμβουλευάτε έναν επίδοξο νέο ντιζάινερ; Να μεταναστεύσει; Αν θέλει να πάει πραγματικά πολύ ψηλά και χωρίς τις τρικλοποδιές της Ελλάδας μας, να. Όμως, αν πιστεύει στον εαυτό του και θέλει και μπορεί, κι από εδώ μπορεί να κάνει θαύματα. Άλλωστε, στην εποχή του ίντερνετ είναι πολύ εύκολη η επικοινωνία με το έξω. Από την άλλη, αν φύγουν όλοι οι ταλαντούχοι από δω, τι θα μείνει στο τέλος;

Πόσο δύσκολο είναι να παράγεις όμορφες εικόνες σε μια Αθήνα που βρίθκει ασχήμιας; Ξαι τι απέγινε άραγε εκείνο το πνεύμα αισιοδοξίας που διέπνεε την πρωτεύουσα την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων; Δυστυχώς το πνεύμα αισιοδοξίας της περιόδου των Ολυμπιακών Αγώνων πέθανε ανεπιστρεπτί. Αφενός αποδείχθηκε πως ήταν επίπλαστο, και κατά δεύτερο, η σαθρή διοίκηση αλλά κι εμείς, ως εντελώς απείθαρχος και ωχαδελφιστής λαός, τα τινάζαμε όλα στον αέρα. Το να παράγουμε όμορφες εικόνες είναι κομμάτι της δουλειάς μας. Είμαστε επαγγελματίες της οπτικής επικοινωνίας και δουλεύουμε σχεδόν πάντα με παραγγελία για κάποιο προϊόν ή υπηρεσία. Δεν επιτρέπεται, λοιπόν, εκεί να βγάλεις τη στεναχώρια σου. Χώρια δε, που παρ' όλο το χάος της, αγαπώ πολύ την Αθήνα. Ζω και δουλεύω στο κέντρο, όντως η κατάσταση είναι πολύ κακή, αλλά όταν τη δεις με θετικό μάτι, βλέπεις πολύ ωραία κτήρια, ωραία μαγαζιά, ωραία καφέ. Πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι, κι ας πτωχεύσουμε!

Έχει ειπωθεί πως η οικονομική - κοινωνική παρακμή μιας πόλης λειτουργεί σαν χιονοστιβάδα που συμπαρασύρει τους πάντες και τα πάντα, οδηγώντας σε συλλογική κατάθλιψη. Νιώθετε να συμβαίνει αυτό στην Αθήνα σήμερα; Έτσι είναι, και δυστυχώς το βλέπω πολύ έντονα στους πελάτες μας. Εκεί ο φόβος και η μιζέρια είναι πλέον σημαία. Άντε να τους πείσεις να κάνουν την υπέρβαση. Όμως, όπως έλεγα και πρωτίτερα, πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι και θετικοί, εμείς είμαστε αυτοί που πάλι θα πρέπει να κάνουμε και την πόλη και τη ζωή μας καλύτερη. Ελπίζουμε και με τον νέο δήμαρχο! Εμείς όλοι μαζί σαν λαός πρέπει να είμαστε πιο υπεύθυνοι, και θα τα καταφέρουμε. Η Ελλάδα

έχει περάσει πολύ χειρότερες μέρες. Να δώσει ο καθένας από κει που είναι και από όπου μπορεί τον καλύτερό του εαυτό. Μόνο έτσι γίνεται κάτι.

Εάν σας ανέθεταν τον ανασχεδιασμό ενός μόνο κομματιού της πόλης, στο επίπεδο της οπτικής επικοινωνίας πάντοτε, τι θα επιλέγατε να αναμορφώσετε; Στην αρχή δε θα ήθελα να σχεδιάσω, αλλά να ξηλώσω και να καθαρίσω. Να καταστρέψω όλες τις τεράστιες απαίσιες πινακίδες έξω από τα κτήρια και τα μαγαζιά, παντού, τις αφίσες που είναι κολλημένες όπου να 'ναι, όπως να 'ναι, τα graffiti, διότι πιστεύω πως το 98% αυτών είναι απλός βανδαλισμός, να καθαρίσει ο τόπος. Να μείνει το κτήριο και το αστικό τοπίο στην πρωταρχική μορφή, κι από κει και μετά στο επίπεδο της οπτικής επικοινωνίας να επέμβουμε το λιγότερο δυνατόν.

Τι θα χαρακτηρίζατε πιο σημαντικό για την προσωπική σας εξέλιξη; Το να ξεκοκαλίσετε το τελευταίο σύγγραμμα οπτικής επικοινωνίας ή να ρεμβάσετε απολαμβάνοντας ένα έργο τέχνης; Και τα δύο για μένα είναι αλληλένδετα. Στη δουλειά μας πρέπει να είσαι ενημερωμένος. Είναι μια δουλειά που τρέχει σχεδόν με τις ταχύτητες και τους χρόνους που έχει η βιομηχανία της μόδας. Τα πάντα, λοιπόν, είναι σημαντικά. Η ενημέρωση είναι το άλφα και το ωμέγα.

Ποια είναι η αγαπημένη σας γραμματοσειρά;
Τα Helvetica.

www.k2design.gr

Κατοικία που «ισορροπεί» μεταξύ σουρεαλισμού και μεταμοντερνισμού/ The Balancing Barn.
© Chris Wright/ MVRDV and Living Architecture

The Balancing Barn, εσωτερικό.
© Edmund Sumner/ MVRDV and Living Architecture
The Balancing Barn, η εξωτερική κούνια.
© MVRDV and Living Architecture

Living Architecture

Διακοπές στη Βρετανία

Αρχιτεκτονική της Ευτυχίας. Μετά το ομώνυμο βιβλίο, ο Αλαίν ντε Μποτόν μαζί με τον Μαρκ Ρόμπινσον της λονδρέζικης γκαλερί Σερπαντάν, παρουσιάζουν ιδανικούς τόπους για να ζεις, αφού πρώτα τους δοκιμάσεις. **Βείμενο Τζίνα Σωτηροπούλου**

Ονειρικό κατάλυμα στην ερημική βοτσαλωτή παραλία του Dungeness/
The Shingle House. © Nord Architecture and Living Architecture

Από τα μεγάλα παράθυρα της εντυπωσιακής παράγωγης στέγης αγναντεύεις τους αμμόλοφους της γραφικής παραλίας του Σάφολκ/ The Dune House. © Jarmund/ Vigsnaes and Living Architecture

Ο τουριστικός χάρτης της Μεγάλης Βρετανίας διευρύνεται. Ξέχασε τις βόλτες στην αγορά του Νότινγκ Χιλ, τις εκδρομές στο μεγαλιθικό μνημείο του Στόουνχεντζ, τα ειδυλλιακά τοπία του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης και τις βουτιές στα αποστακτήρια ούισκι των Χάιλαντς. Ο Αλαίν ντε Μποτόν, παλιός μας γνώριμος από την «Αρχιτεκτονική της Ευτυχίας» και επίδοξος μαϊκήνας της, και ο Μαρκ Ρόμπινσον, ο ηθικός αυτουργός των αρχιτεκτονικών δρώμενων που στήνονται κάθε χρόνο στην Γκαλερί Σερπανταίν του Λονδίνου, σε καλούν να κάνεις διακοπές στη μοντέρνα αρχιτεκτονική του Ηνωμένου Βασιλείου, ζώντας για λίγες μέρες στα σπίτια που σχεδίασαν ειδικά για σένα πέντε από τους πιο δημοφιλείς σύγχρονους αρχιτέκτονες.

Το πρότζεκτ ονομάζεται Living Architecture ή, αλλιώς, Διακοπές στη Σύγχρονη Αρχιτεκτονική. Δεν πρόκειται για μερικά ακόμα νέα ξενοδοχεία, αλλά για μονοκατοικίες τις οποίες νοικιάζεις ολόκληρες σε προσιτές για τα δεδομένα τιμές, εσύ και οι φίλοι σου, με την ψευδαίσθηση της προσωρινής ιδιοκτησίας, αναζητώντας την εμπειρία του να ζεις, να τρως και να κοιμάσαι σε ένα αληθινά υπερόσύγχρονο περιβάλλον, βιώνοντας τη σύγχρονη αρχιτεκτονική όχι από την απόσταση ενός δημόσιου χώρου αλλά με την αμεσότητα και τη θαλπωρή που σου προσφέρει ένα σπίτι. Έξυπνο εμπορικό κόλπο που στοχεύει στην οικειοποίηση της «πολυτελούς» σύγχρονης αρχιτεκτονικής δίνοντάς της μια χροιά εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Μπορείς, λοιπόν, να αφήσεις πίσω σου τις βικτοριανές γραμμές και τις νεοκλασικιστικές φόρμες και να ασπαστείς το μεγαλείο του γυμνού μπετόν και τη διαφάνεια ενός επίμκους υαλοστασίου; Μπορείς να αγαπήσεις τις παράγωγες κεκλιμένες επιφάνειες και να ενδώσεις στο κάλεσμα μιας μεταμοντέρνας αυλής; Και για να επανέλθουμε στα του Αλαίν ντε Μποτόν, μπορεί η σύγχρονη αρχιτεκτονική να σε κάνει ευτυχισμένο;

The Balancing Barn

Οι Ολλανδοί MVRDV βάζουν την υπογραφή τους στο πρώτο από τα καταλύματα προς ενοίκιαση που μπορεί να φιλοξενήσει έως 8 άτομα και βρίσκεται

λίγα μίλια μακριά από την ακτή του Σάφολκ. Ένας επιμήκης μεταμοντέρνος «αχυρώνας» ισορροπεί πάνω σε έναν λόφο αντικατοπτρίζοντας στην επένδυση από τιτανίουχο ψευδάργυρο τα δάση, τις λίμνες και τα λιβάδια της ανατολικής Αγγλίας. Τι σε κερδίζει; Τα μεγάλα ανοίγματα, τα πεύκα και οι δαμασκηνιές, το παιχνιδιάρικο ύφος που κορυφώνεται με την εντυπωσιακή κούνια που κρεμιέται από την οροφή του σπιτιού και ο πρωτότυπος εσωτερικός σχεδιασμός από το επίσης ολλανδικό Studio Makkink & Bey, το οποίο εμπνέεται από τους πίνακες του Κόνσταμπλ και του Γκείνσμπορο αποδομώντας τους σε γεωμετρικά μοτίβα α λα Μόντριαν.

The Shingle House

Το σκοτσέζικο αρχιτεκτονικό γραφείο NORD σχεδίασε μια κατάμαυρη ονειρική κατοικία για 8 ενοίκους στην ερημική βοτσαλωτή παραλία του Dungeness, στο Κεντ, σε έναν εγκαταλελειμμένο οικολογικό παράδεισο χλωρίδας και πανίδας. Αρχαιολογική κατοικία με σύγχρονο μινιμαλιστικό άγγιγμα που δίνει έμφαση στις απλές γραμμές, τους καθαρούς όγκους και την απόλυτη γεωμετρία. Τι σε κερδίζει; Η εντυπωσιακή δυναμική παλέτα χρωμάτων και, πιο συγκεκριμένα, η ξύλινη επένδυση από μαύρες σανίδες και το εσωτερικό πορφυρό ξύλινο δάπεδο, ενώ δε θα μείνεις αδιάφορος στη vintage επίπλωση και στο αληθινά απογυμνωμένο αγγλικό τοπίο. Οι πιο οικονομικές τιμές ξεκινούν από £625 για 4 νύχτες, που σημαίνει £20 το άτομο τη βραδιά.

The Dune House

Το καθιστικό σου είναι δυο βήματα από τους αμμόλοφους της γραφικής παραλίας του Σάφολκ στο Thorpeness, ενώ τα υπνοδωμάτια έχουν την καλύτερη θέα στη Βόρεια Θάλασσα. Οι νορβηγοί αρχιτέκτονες Jarmund/Vigsnæs σχεδιάζουν ένα σπίτι για 9 άτομα συνδυάζοντας την παλιά παραδοσιακή αγγλική οικία με μοντερνιστικές πινελιές, όπως η περιμετρική βάση από διπλά υαλοστάσια που σε κάνει να αισθάνεσαι ένα με την άμμο και η εντυπωσιακή ολίγον καρτούνιστική παράγωγη στέγη με τέσσερις ξεχωριστές κορυφές, σε μια προσπάθεια

εναρμόνισης με τα παρακείμενα αετώματα και τα κεραμίδια από τερακότα. Τι σε κερδίζει; Τα μεγάλα τετράγωνα παράθυρα-σαν-σε-σοφίτα στη στέγη, η σκουρόχρωμη πορτοκαλοκόκκινη χαλύβδινη επικάλυψη τύπου corten που αλλάζει απόχρωση ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες και ο μπετονένιος διάδρομος-περίπατος που οδηγεί στην ακτή.

The Long House

Ο Σερ Michael και η Λαίδη Patty Hopkins, δυο από τους βέρους βρετανούς μοντερνιστές, σχεδιάζουν ίσως μία από τις πιο μνημειακές οικίες η οποία αναμένεται να ανοίξει τις πύλες της κατά τον Μάιο του 2011 φιλοξενώντας μέχρι 10 άτομα. Το επίμκες ξύλινο σπίτι που φέρνει σε σιταποθήκη ή ακόμα και σε εκκλησία υψώνεται στο βόρειο Νόρφολκ, σε ένα τοπίο ανεπανάληπτης φυσικής ομορφιάς. Χρησιμοποιώντας τοπικά υλικά και δίνοντας έμφαση στην ποιότητα της κατασκευής, οι αρχιτέκτονες καταφέρνουν να παντρέψουν το παλιό με το καινούριο δημιουργώντας μια μοντέρνα εκδοχή μιας μεσαιωνικής έπαυλης που ρέπει προς τον κλασικό φορμαλισμό. Τι σε κερδίζει; Οι αδρόοι εξωτερικοί τοίχοι από πυρόλιθο και η μεγάλη ξύλινη στέγη με εμφανή δοκάρια.

The Secular Retreat

Το ατού αυτής της κατοικίας είναι καταρχήν ο Ελβετός Peter Zumthor, ο νικητής του περσινού βραβείου Pritzker, του «Νόμπελ Αρχιτεκτονικής», και ο αρχιτέκτονας των εντυπωσιακών λουτρών στο Βαλς. Εδώ σχεδιάζει με ασταίρευτη ευαισθησία μια κατοικία που αντανακλά περισσότερο την αίσθηση της γαλήνης και της ηρεμίας ενός μοναστηριού παρά ενός σπιτιού δίνοντας τα εύσημα στους «κρεμαστούς λίθους» του Στόουνχεντζ. Ο Zumthor σμιλεύει ένα «εγκόσμιο αναχωρητήριο» στο νότιο Ντέβον, ένα αληθινά πνευματικό καταφύγιο, δίνοντάς του μια γλυπτική «νεολιθική» καμπύλη φόρμα που εναρμονίζεται απόλυτα με το τοπίο. Το πρότζεκτ βρίσκεται ακόμα στα σκαριά και αναμένεται να ολοκληρωθεί προς το τέλος του 2011. Τι σε κερδίζει; Το ανεπίχρηστο αδρό και στιβαρό σκυρόδεμα, η πρωτόγονη διαυγής παγανιστική αισθητική του και οι ευρυγώνιοι ημιπαίθριοι χώροι.

Μοντέρνα εκδοχή μεσαιωνικής έπαυλης που ρέπει προς τον κλασικό φορμαλισμό/ The Long House. © Michael & Patty Hopkins and Living Architecture

Μοντέρνα αρχιτεκτονική που αποδίδει φόρο τιμής στους «κρεμαστούς λίθους» του Στόουνχεντζ/ The Secular Retreat. © Peter Zumthor and Living Architecture

Φόρεμα, **Iso**. Κάπα, **Sotiris Georgiou**. Καλσόν από προσωπική συλλογή. Μποτάκια, **Camper**. Δερμάτινα γάντια, **Sotiris Georgiou**. Ρολόι, **Swatch**. Μπουφάν, **Nike**.

Παντελόνι και πουκάμισο **Yiorgos Eleftheriades**, **Yes Shop in House**. Φούτερ **Converse**, **Elmec Sport**. Πλεκτό κασκόλ, **Lacoste**. Δερμάτινα δετά μποτάκια **Converse All Star**, **Elmec Sport**.

Χρυσό φόρεμα, **Deux Hommes**. Μπουφάν παρκά, **A.L.E.**
Κάλτσες, **Calzedonia**. Πλατφόρμες **Yiorgos Eleftheriades**, **Yes Shop in House**.

Παντελόνι **Polo Ralph Lauren**, **Notos Com**. Ζακέτα **Lee**, **VF Hellas**. Κασκόλ, **Sotiris Georgiou**.
Δερμάτινα μπουτάκια, **Prime Timers**. Δερμάτινο παπιγιόν από προσωπική συλλογή.

Φωτογράφος **Τάσος Βρέττος**
Παραγωγή και επιμέλεια **Χρήστος Καλλιάρκος**,
Κατερίνα Μανωλαράκη
Μοντέλα **Elena (Dmodels)**, **Μιχαήλ (VN Models)**
Make up **Αχιλλέας Χαρίτος**
Hair Styling **Χρήστος Μιχαηλίδης (D Tales)**
Βοηθός φωτογράφου **Κωνσταντίνος Γκίκας**

GLAM

Τζιν, **Diesel**. Πουκάμισο Lee, **VF Hellas**. Φούτερ και δερμάτινα μποτάκια, **adidas**.
Πλέκο Rene Lezard, **Mah Jong**. Αδιάβροχο σακίδιο πλάτης, **Nike**.

Φόρεμα από μαύρη δαντέλλα, **Lena Katsanidou**. Τζιν μπλουζόν, **Levi's**. Αρβύλες Dr. Martens, **Skunkworks**.

Τζιν παντελόνι, **Levi's**, T shirt **Globe**, **Sublime**, Μπλούζα, **Digitaria**, Τραγιάσκα, **Lacoste**.
Ρολόι, **Swatch**. Δερμάτινη ζώνη **Harley Davidson**, **Elmec Sport**.

Παντελόνι φούτερ, **Ditcher**. Πουκάμισο, **Sotiris Georgiou**. Παπιγιόν από προσωπική συλλογή. Αθλητικές κάλτσες, **Intersport**.
Μάλλινο σακάκι **G. Vasta**, **Mah Jong**. Δερμάτινη ζώνη **Volcom**, **Sublime**.

Κορμάκι, **Deux Hommes**. Μπουφάν με γούνα στο γιακά **Gas**, **Elmec Sport**. Καλτσάκια, **Calzedonia**.
Δερμάτινα μπουτάκια, **Camper**. Γάντια από προσωπική συλλογή. Ελαστική ζώνη, **Alexi Andriotti**.

Cool Bible

The super soul and
stylish Christmas market.
Επιμέλεια **Λίνα
Μανδράκου**

Lee Black is back

Όταν ο Henry David Lee σχεδίασε το πρώτο του τζιν το 1889 στο Κάνσας, του ήταν αδύνατον να φανταστεί πως η δημιουργία του θα γινόταν αντικείμενο λατρείας για κοινούς θνητούς και αστέρες του Χόλιγουντ, θα διέγραφε μια λαμπρή στιλιστική ιστορία και θα γινόταν ένα all time classic denim. 120 χρόνια πείρας μετά, η Lee εξακολουθεί να πειραματίζεται, να καινοτομεί, να δημιουργεί προϊόντα υψηλής ποιότητας, να γράφει ένα μεγάλο μέρος της denim και fashion ιστορίας. Το καλοκαίρι του 2011, το label αποθεώνει το μαύρο denim στην ιδανική του μορφή, λανσάροντας τη σειρά Midnight Laundry. Πηγή έμπνευσης αποτελεί το concept Midnight Riders, μια θρυλική καινοτομία για τα 80s, όταν και πρωτοεμφανίστηκε. Η Midnight Laundry ακροβατεί μεταξύ μοντέρνου και ρετρό και υποκλίνεται στη γοητεία και τη μεγαλοπρέπεια του μαύρου. Το καλοκαίρι του 2011, η Lee γίνεται βαθιά σκιερή και νυχτερινή, επιλέγοντας το μαύρο και σκούρο μπλε denim στα τζιν παντελόνια της, ενώ προτείνει Rider τζάκετ φορεμένα με σκούρο καρό ή denim πουκάμισο. Με όχημα τη Midnight Laundry, το μαύρο denim επιστρέφει θριαμβευτικά και, κυρίως, όπως πρέπει.

T: 210 3449 300

Absolut Glimmer Make the present exceptional

Το κλασικό μπουκάλι παίρνει τη μορφή σκαλιστού κρυστάλλου και η Absolut συνεχίζει τη θρυλική της παράδοση να παρουσιάζει ετήσια επετειακά special editions. Η φετινή εορταστική ανατροπή ονομάζεται Absolut Glimmer και θα αποτελέσει το απόλυτο λαμπερό στολίδι-δώρο των γιορτών. Τολμώντας να τροποποιήσει για πρώτη φορά το σχήμα του μπουκαλιού και παίζοντας με τα τελειώματα του γυαλιού, η δημιουργική ομάδα της Absolut παρουσίασε ένα πραγματικό διαμάντι-φετίχ για συλλέκτες. Το κομψό και εκθαμβωτικό design της Absolut Glimmer δίνει το ρυθμό και τη φιλοσοφία των φετινών γιορτών: λάμψη, λάμψη, λάμψη! Με το μότο «Make the present exceptional», η Absolut Glimmer μας προτρέπει να ανακαλύψουμε τη λαμπερή μας πλευρά, να προσθέσουμε μια δόση glamour στη ζωή μας, να ζήσουμε το παρόν με ενθουσιασμό και έμπνευση, να υποκύψουμε σε μικρές πολυτέλειες και ανεκτίμητες καθημερινές απολαύσεις χαρίζοντας δώρα στους ανθρώπους γύρω μας, αλλά και στον εαυτό μας. Ιδανικό συμπλήρωμα της design πρωτοπορίας αποτελεί το Absolut Crystal Clear cocktail. Σε ένα ποτήρι με πάγο ρίχνουμε 1 μέρος Absolut Vodka και ανθρακούχο νερό και γαρνίρουμε με μια φέτα lime. Absolut exceptional!

T: 210 3252 103, 210 3252 103
www.absolut.com

Honda Eco car culture

Είναι η «Πιο Πράσινη Κατασκευάστρια Εταιρία Αυτοκινήτων» στην Αμερική για πέμπτη συνεχόμενη φορά. Τι σημαίνει αυτό; Ότι, σύμφωνα με την Ένωση Ευαισθητοποιημένων Επιστημόνων - Union of Concerned Scientists (UCS), ο αμερικανικός στόλος των οχημάτων της Honda σημείωσε το χαμηλότερο συνδυασμένο σκορ εκπομπών μικροσωματιδίων και ρύπων που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου (κυρίως CO2). Σημαίνει επίσης πως οι περιβαλλοντικές προσπάθειες της εταιρίας δε στοχεύουν απλώς στις υψηλές πωλήσεις οικολογικών αυτοκινήτων, αλλά και στην απόκτηση πράσινης συνείδησης των best-seller της. Κάνοντας σημαντικά βήματα προς την οικολογική αλλά και οικονομική κατεύθυνση, πρόσφατα η Honda λάνσαρε το Insight, το πιο προσιτό παγκοσμίως υβριδικό τριμύτη μοντέλο, και το 2011 Odyssey minivan, που, όπως και το αισθητικά ανανεωμένο 2011 Accord, ξεχωρίζουν για την οικονομική τους συμπεριφορά χάρη στους αποδοτικούς κινητήρες χαμηλής τριβής αλλά και την αεροδυναμική τους σχεδίαση. Με ηγετική θέση στον τομέα οχημάτων εναλλακτικών καυσίμων, στο αμερικανικό ρόστερ της Honda λάμπουν το Civic GX Sedan φυσικού αερίου, το ηλεκτρικό FCX Clarity μηδενικών ρύπων, ενώ σημαντική είναι και η ανακοίνωση για το λανσάρισμα του ηλεκτρικού οχήματος μπαταρίας και της υβριδικής plug-in τεχνολογίας για μεσαία και μεγάλα οχήματα.

T: 210 3483 744

Ditcher Adventures in boyland

Σε έναν κόσμο σε περιπέτειες, η Ditcher αποφάσισε να σου πει πως η «περιπέτεια» δεν είναι απαραίτητα κακή ιδέα, αλλά μια διασκεδαστική εμπειρία που πρέπει να δοκιμάσεις. Καθώς το ανδρικό outfit ξοδεύεται σε κλισέ, η νέα Ditcher συλλογή σου θυμίζει γιατί αγαπάς το brand. Τα κορυφαία denim της είναι άνετα, σε νέες γραμμές, με cool πλυσίματα και σχέδια. Τα κομψά της τζάκετ σαρώνουν την πόλη, τα μπουφάν της πηγαίνουν παντού, τα φουριόζικα παπούτσια της είναι ό,τι ζητούν τα πόδια σου για τις βόλτες του φετινού χειμώνα. Η Ditcher συνοψίζει το casual cool της μητροπολιτικής περιπέτειας. Ζήσε το!

T: 210 2853 813

Levi's® The Curve ID

Το τέλειο fit ήταν ανέκαθεν ένα άπιαστο γυναικείο όνειρο, που ίντριγκαρε και προβλημάτιζε τους σχεδιαστές. Χρειάστηκε μια παγκόσμια έρευνα της Levi's® ανάμεσα σε 60.000 γυναίκες και μια ενδελεχής μελέτη του σωματότυπου και των αναλογιών τους, προκειμένου να ξεκλειδωθεί το μυστικό της απόλυτης εφαρμογής. Το Levi's® Curve ID, σχεδιασμένο με βάση τη βαθιά πλέον γνώση της Levi's®, συνδυάζεται με κάθε γυναικείο σώμα και κάθε σιλουέτα κι εκπληρώνει στο έπακρο τον στόχο του: υπακούει στο σχήμα κι όχι στο μέγεθος, τονίζει τις καμπύλες, κολακεύει τη μέση, αγκαλιάζει το σώμα με στιλ. Σε τρεις τύπους, Slight, Demi, Bold, το Levi's® Curve ID είναι πραγματικά και στιλιστικά σοφό.

T: 210 6873 501

Chivas Regal 12 Ετών A premium gift

Πολυτελής, εντυπωσιακή και με αίσθηση «χειροποίητου». Με υψηλής ποιότητας φινιρίσματα και την υπογραφή του εκλεκτού ούισκι από το Speyside, που από το 1801 διατηρεί αναλλοίωτη την υψηλή ποιότητα και τη γεύση του. Το label που εισήγαγε στην παγκόσμια whiskey culture την έννοια «premium ούισκι», κυκλοφορεί σε εορταστική συσκευασία. Η κασετίνα του Chivas Regal 12 Ετών είναι το ιδανικό δώρο για σένα και τους φίλους σου, συνοψίζοντας αρμονικά την κληρονομιά, την προσωπικότητα, τον πολυτελή χαρακτήρα και τη σύγχρονη αισθητική του Chivas. Αποτέλεσμα μιας ιδιαίτερης στιγμής στην τέχνη του blending, το Chivas Regal 12 Ετών ξεχωρίζει για το φωτεινό κεχριμπαρι χρώμα του, την κρεμώδη γεύση του, πλούσια σε νότες βανίλιας, φουντουκιού, ώριμων μήλων και μελιού, και το απαλό του τελείωμα. Απόλαυσέ το κάθε στιγμή, συντονίσου με τον ρυθμό της γιορτής.

T: 210 3252 103, 210 3252 103

Sublime stores That Little Extra Something

Είναι το βασίλειο της street culture, ο παράδεισος κάθε κολεκτίβας που σερφάρει στον πάγο ή λιώνει τα σανίδια της στις ράμπες και στα κύματα. Τα οκτώ Sublime stores σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη ξέρουν πώς να σκορπίζουν συγκίνηση σε όσους προτιμούν τις στανιδωμένες βόλτες στις πόλεις, τα χιόνια, τις θάλασσες. Burton, Volcom, Carhartt, Stussy, DC, Etnies, Emerica, RVCA, Edwin είναι τα brands και ο εξοπλισμός της αδρεναλίνης που θα βρεις εκεί και που δε μασάει πουθενά. Με μότο «That Little Extra Something», τα Sublime stores είναι κάτι περισσότερο από streetomάγαζα. Είναι η Μέκκα της νέας στιλιστικής νεανικής θρησκείας.

Boardsports Ltd, T: 210 9859 685

Starbucks The tumbler fantasy

Είναι συλλεκτικά, είναι ένα δώρο ιδιαίτερης αισθητικής και συναισθηματικής αξίας. Τα νέα Starbucks Tumbler 237ml φιλοτεχνήθηκαν από παιδιά που συμμετέχουν στο Εικαστικό Εργαστήρι του Παιδικού Χωριού SOS Βάρης. Απαντώντας στα ερωτήματα «Τι με Κάνει Χαρούμενο», «Ο Κόσμος που Ονειρεύομαι», «Μια Πράσινη Πόλη», άφησαν τη φαντασία και την παλέτα τους ελεύθερη και δημιούργησαν εξαιρετικές ζωγραφιές που κοσμούν πλέον τα νέα θερμός. Θα τα βρεις αποκλειστικά στα καταστήματα Starbucks όλης της Ελλάδας, τα συνολικά κέρδη από τις πωλήσεις τους θα διατεθούν στα Παιδικά Χωριά SOS, είναι σκέτη... ζωγραφιά!

www.starbucks.com.gr

koustoumaki.tumblr.com ☒ ηφιακή κοπτοραπτική

Δεν είναι ένα συννηθισμένο fashion blog, είναι μια ενδελεχής παρατήρηση του γυναικείου fashion σύμπαντος. Το ολοκαίνουργιο koustoumaki, αντί να κοπιάρει πασαρέλες και ντεφιλέ, επιμένει να περιπλανιέται στις δρόμους και τα λιβάδια, να παρατηρεί το νέο και την ενέργειά του, να σαμπλάρει όλα τα στιλ, να καταγράφει την ελληνική street culture. Φωτογραφίες υψηλής αισθητικής, quotes με μεστό περιεχόμενο, beauty tips, διαγωνισμοί και δώρα συνιστούν έναν εναλλακτικό τρόπο για σοφό shopping ανοίγοντάς σου νέους fashion ορίζοντες. Στρώσου στη μελέτη, για να ξέρεις καλά πού πηγαίνει και η μόδα αλλά και εσύ. Είναι σίγουρο πως θα κολλήσεις και θα περιμένεις εναγωνίως το επόμενο του post.

Boardsports ltd, T: 210 9859 685

Havana Club Añejo 7 Años Άρωμα Κούβας

Havana Club Añejo 7 Ετών: ένα πραγματικά θρυλικό ρούμι, που πιστοποιεί την αντίληψη πως η Κούβα είναι η πατρίδα του ποιοτικότερου ron. Η παλαιώσή του για τουλάχιστον επτά χρόνια σε λευκά δρύινα βαρέλια του χαρίζει αξεπέραστη ποιότητα, εκτυφλωτικό καθαρό χρώμα μασονιού, αλλά και «πολύπλοκη», δυνατή, χαρακτηριστική γεύση. Το Havana Club Añejo 7 Ετών μπορείς να το απολαύσεις σκέτο, αν και προσθέτοντας ένα και μόνο παγάκι και αφήνοντας το προϊόν να «αναπνεύσει» στο ποτήρι για μερικά λεπτά, θα νιώσεις όλη την γκάμα των αρωμάτων του: «στόμα» θερμού κακάο, βανίλιας, ζαχαροκάλαμου, κάστανου και καραμελωμένων τροπικών φρούτων, με νότες από κρουστί, απαλή δρυ και πλούσια καφετιά μπαχαρικά. Τώρα ξέρεις γιατί ο Don Jose Navarro, Primer Maestro Ronero του Havana Club, αισθάνεται για το Havana Club Añejo 7 Ετών άκρως περήφανος.

www.havana-club.com
www.havana-cultura.com

Piaggio Typhoon City king

Νεανικό και ευκίνητο, όπως πάντα, πιο όμορφο και πιο διασκεδαστικό από ποτέ! Ανανεωμένο αισθητικά αλλά και πιο «ζωνρό», αφού πλέον απέκτησε τετράχρονο κινητήρα 125 cc, το νέο Typhoon θα γίνει η καλύτερη παρέα στις μετακινήσεις σου. Οι καινοτομίες του πολλές, ιδού οι σημαντικότερες: μεγαλύτερη διάσταση και νέοι προβολείς, σχήμα «ρύγχος καρχαρία» μπροστά και σπορ ουρά, λειτουργικές χειρολαβές για τον συνεπιβάτη και τροχοί 12" για βελτιωμένη σταθερότητα και καλύτερη απορρόφηση των κραδασμών, νέος κινητήρας υψηλών επιδόσεων. Το Piaggio Typhoon, είτε ως 50άρι είτε ως 125άρι, ήρθε για να σε ενθουσιάσει στιλιστικά με τη δυναμική και επιθετική του όψη, αλλά και να καλύψει κάθε ανάγκη κίνησής σου στη ζούγκλα της πόλης, στα μεγάλα ταξίδια σου ή στις αποδράσεις σου εις τας εξοχάς.

Piaggio Hellas, T: 210 7572 100

Intimissimi Ξδιωτικές απολαύσεις

Στο πνεύμα των Χριστουγέννων, τα τρία νέα γυναικεία μοντέλα εσωρούχων Intimissimi δημιουργούν μια private «γιόρτινη» ατμόσφαιρα παίζοντας με τα εκλεκτά υφάσματα και τις mix & match λεπτομέρειες, τις δαντέλες και τα μετάξια, τις ενισχύσεις και τις διακοσμήσεις, τα ιδιαίτερα σχέδια και το φλογερό κόκκινο χρώμα. Ρομαντικά ή τολμηρά, σικ ή σέξι, τα εσώρουχα της Intimissimi πανηγυρίζουν την κομψότητα του... εσωτερικού κόσμου.

T: 210 6857 243

Haig Join the Real

Haig for Real. Since 1627. Ένα ούισκι που ξεδιπλώνει τη συναρπαστική ιστορία του στον χρόνο διατηρώντας αναλλοίωτες την αυθεντικότητα και την αλήθεια του. Δικαιώνοντας το όραμα του ιδρυτή του, Robert Haig, να δημιουργήσει ένα μοναδικό απόσταγμα που να ξεπεράσει τα σκοτσέζικα σύνορα και να αντέξει στον χρόνο, το Haig είναι το παλαιότερο όνομα στο σκοτσέζικο ούισκι. Συνώνυμο της διαχρονικότητας και της ασύγκριτης ποιότητας, σε προσκαλεί να ανακαλύψεις ότι είναι αυθεντικό και αληθινό, κοινώς την ουσία των πραγμάτων.

www.diageo.com

A.L.E. Customized girlie culture

Ένα γυναικείο brand που οι συντεταγμένες του προσδιορίζονται από τον όρο tailor-made, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ανεκτίμητες και περιορισμένης παραγωγής δημιουργίες ξεχωρίζουν για τη χειροποίητη αύρα, το εμπνευσμένο design, την αναγνωρίσιμη σφραγίδα του στιλιστικού τους ύφους. Τολμηρά κοψίματα, ιδιαίτερες καινοτομικές λεπτομέρειες, σοφιστικά συνδυασμοί, εξαιρετικά υλικά συνιστούν τη μοναδική στιλιστική πρόταση που ονομάζεται A.L.E., μια πρόταση που δεν αντιμετωπίζει τη μόδα ως μαζική βιομηχανία παραγωγής στιλ, ούτε στοχεύει στην εμπορική επιτυχία. Τα A.L.E. items βρίσκονται στα ράφια των μπουτίκ A.L.E., όμως θα μπορούσαν άνετα να αποτελέσουν εκθέματα μουσείων ή γκαλερί σύγχρονης τέχνης.

www.ale.com.gr

attr@ttivo The alternative female nation

Ατόφιο alternative για όλες τις ώρες του 24ώρου. Ρούχα που σε προτρέπουν να ανακαλύψεις τη μοναδικότητα και το στιλ σου, να επιδοθείς στην τελετουργία που ονομάζεται «δημιουργικό ντύσιμο». Η φετινή χειμωνιάτικη συλλογή της attr@ttivo περιλαμβάνει όλη την παλέτα της γυναικείας γκαρνταρόμπας για ένα look απόλυτα συντονισμένο με τη ζωή στην πόλη. Φορέματα και παντελόνια, παπούτσια και αξεσουάρ «φωνάζουν» τον ενθουσιασμό και την έμπνευση της σχεδιαστικής ομάδας, κινούνται μίλια μακριά από την τυποποίηση και σε προσκαλούν να ανανεώσεις το outfit σου και να εκφραστείς στιλιστικά ελεύθερα.

www.attrattivo.gr

Swatch These Christmas I gave you the Sun and the Moon

Δίνουν λάμψη στον χειμώνα, σε βάζουν στο mood των γιορτών, είναι τα χριστουγεννιάτικα μοντέλα-στολίδια Winter Sun και Winter Moon της Swatch. Με χρυσαφί λουράκι από σιλίκονη, χρυσαφί πλαστική κάσα και βουρτσισμένο γιορτινό καντράν, το Winter Sun φέρνει τη λακκάδα στον καρπό σου. Σε ασημί χρώμα και με χρυσές γραμμικές ενδείξεις για τις ώρες, ο ουράνιος σύντροφος του Winter Sun, Winter Moon, λάμπει σαν ολόφωτιστο φεγγάρι. Οποιοδήποτε λιγότερο αστραφτερό αξεσουάρ φέτος τις γιορτές θα είναι συμβιβασμός.

Swatch Group Greece, T: 210 9565 656

Camper Come Together with

Η χειμωνιάτικη φετινή συλλογή Camper Together, όπως πάντα, καταργεί τα σύνορα μεταξύ μόδας, τέχνης και χιούμορ. Εκτός από τους συνήθεις ύποπτους, Bernhard Willhelm, Veronique Branquinho, Jaime Hayon, και Maria Blaisse, στον σχεδιαστικό κύκλο της Together προστέθηκε και ο γάλλος designer Romain Kremer. Ανερχόμενος και με πολλά «ένσημα» στον οίκο Christian Dior Monsieur, ο Romain Kremer υπερασπίζεται τον φουτουρισμό σχεδιάζοντας δύο υβριδικά μοντέλα με λαστιχένιες λεπτομέρειες: ένα αντρικό κι ένα unisex Together. Τολμηρός και εκκεντρικός, ο Bernhard Willhelm συνεργάζεται για τέταρτη κολεξιόν με την Camper δίνοντας το «μπροστά» στίγμα του με ένα ανδρικό sneaker σε ποικίλα χρώματα και δύο γυναικεία σχέδια, που συνδυάζουν δίχρωμα δέρματα με βελούδινα τελειώματα και ανθεκτικά τακούνια. Η Veronique Branquinho εξελίσσει την καλοκαιρινή της πρόταση με τα μοντέλα Derby και το μποτίνι Chelsea, επιτομή της φινέτσας και της δερμάτινης ποιότητας. Ο Jaime Hayon επιμένει στο σήμα κατατεθέν του ντύνοντας τα γυναικεία πόδια με δέρμα και μονοχρωμίες, ενώ η Marie Blaisse με το C-shoe μεταμορφώνει μια μπότα σε σπείρα δίνοντας εικαστικές προεκτάσεις στο πρότζεκτ της.

T: 210 3252 103

Popa Cola Coca by Andy Warhol

Μίδας της τέχνης του 20ού αιώνα, συνεχίζει ακόμα και μετά θάνατον να κινεί το χρήμα. Τον Νοέμβριο, ο δημοπρατούμενος από τον Οίκο Sotheby's πίνακας του Άντι Γουόρχολ με τίτλο «Coca-Cola [4] Large Coca-Cola» πωλήθηκε έναντι ενός ασύλληπτου ποσού. Τον διεκδίκησαν οκτώ ενδιαφερόμενοι, τον απέκτησε εκείνος που διέθεσε 35,4 εκατομμύρια δολάρια. Ο Άντι είχε αποτίσει υψηλό φόρο τιμής στο παγκόσμιο σύμβολο της поп κουλτούρας, φιλοτεχνώντας τέσσερα έργα εμπνευσμένα από το μπουκάλι της Coca-Cola. Στόχος του να καταδείξει πως το μαγευτικότερο στοιχείο της Αμερικής είναι η δυνατότητα που προσφέρει σε όλους, ανεξαρτήτως οικονομικού ή ταξικού στάτους, να μοιράζονται τα ίδια αγαθά. Το Νο4, το τελευταίο και μεγαλύτερο σε διαστάσεις δημιούργημά του (207.6 x 144.1 cm), εκπονήθηκε μεταξύ 1961 - 1962 και απεικονίζει μια ασπρόμαυρη φιάλη του αναψυκτικού. Το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1963 σε μια από τις πρώτες εκθέσεις pop art, πιστοποιώντας την τεράστια επίδραση της Coca-Cola στην поп κουλτούρα.

www.thecoca-colacompany.com

notosgalleries & notoshome Laponia in Athens

Ένα χριστουγεννιάτικο τοπίο α λα κεντρική Ευρώπη, ένα παραμυθένιο σκηνικό ψυχαγωγίας, ένα τεράστιο παγοδρόμιο 300 τετραγωνικών μέτρων με την υπογραφή των notosgalleries & notoshome. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου, η πλατεία Κοτζιά μεταμορφώνεται σε κανονικό χωριό του Αϊ-Βασίλη έχοντας τα πάντα: συναυλίες-εκπλήξεις και 12.500 δώρα, ξυλοπόδαρους και χορευτές, χάπενινγκ και πάρτι, παγοπέδιλα και πυροτεχνήματα. Το σύνθημα δίνουν οι βιτρίνες των notosgalleries & notoshome, που αποτελούν ένα εργοτάξιο χαράς και φαντασίας. Εδώ θα βρεις όλα τα νέα trends μόδας, ομορφιάς και ειδών σπιτιού, αλλά και θα ακούσεις το βροντώδες ροχαλτό του Αϊ-Βασίλη! Επομένως, γιατί να τρέχεις στη Λαπωνία μέσα στο καταχείμωνο;

T: 210 3252 103, 210 3252 103

JOOP! The holy dress up

Ανδρικά κοστούμια και γυναικεία φορέματα σε πολυτελή υλικά απαντούν στο JOOP! κάλεσμά «Dress up for Christmas» στους φανατικούς φίλους της υψηλής ποιότητας. Όταν το 1978 ο γερμανός σχεδιαστής Wolfgang Joop σύστηνε το label JOOP! δίνοντας προτεραιότητα στο design και την ποιότητα υλικών, ήξερε πολύ καλά πού θέλει να απευθυνθεί: σε άνδρες και γυναίκες με προσωπικότητα και αυτοπεποίθηση, σε άνδρες και γυναίκες που δεν είναι διατεθειμένοι να συμβιβαστούν σε ζητήματα στιλ. Τρεις δεκαετίες μετά την «ανακάλυψη» της JOOP! γραμμής, η χριστουγεννιάτικη συλλογή είναι η επιτομή του εορταστικού lifestyle και του individual look των ημερών, ξεχωρίζοντας για τη υπερ-στιλάτη και σοφιστική αύρα της, τον αντικομφορμιστικό χαρακτήρα και το σεξαπίλ της.

T: 210 3622 860

click@life Η ζωή είναι εδώ

Οδηγός με 11 ενότητες: σινεμά, θέατρο, γεύση, nightlife, μουσική, εικαστικά, βιβλίο, ταξίδι, ευζωία, διατροφή και υγεία- συνεντεύξεις καλλιτεχνών, συγγραφέων, προσώπων της επικαιρότητας- αποκλειστικά αποσπάσματα θεατρικών παραστάσεων και τρέιλερ ταινιών- νέα από την Ελλάδα και τον κόσμο, άρθρα γνώμης και ταξιδιωτικά κείμενα, που ανανεώνονται καθημερινά- ένα χαριτωμένο, πολύχρωμο και εύχρηστο ψηφιακό τοπίο. Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ότι το click@life είναι το playground του πολιτισμικού γίνεσθαι, ένα online περιοδικό όπου πληροφορία και διασκέδαση συμβιώνουν σε συνθήκες απόλυτης ψηφιακής αρμονίας, ένα site που σου αποδεικνύει πως υπάρχουν χιλιάδες μέρη που μπορούν να βάλουν φωτιά στις μέρες και τις νύχτες σου. Σέρφαρε!

www.clickatlife.gr

STEREOLAB

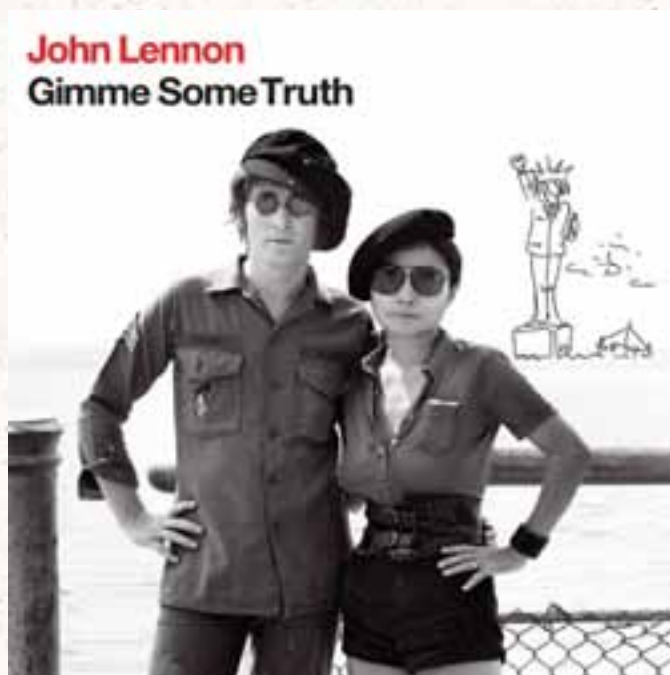
Του Δημήτρη Ξαραθάνου

Peter Lordham / © Yoko Ono

John Lennon

Power To The People ☒ The Hits
Gimme Some Truth (EMI)

Αυτός είναι ο άνθρωπος που αφόρισε τον Χριστό και ευαγγελίστηκε το δόγμα της ηλεκτρικής κιθάρας στη θέση της πιο παράφορης πίστης του δυτικού κόσμου. Ήταν μια από τις πιο ριψοκίνδυνες δηλώσεις του ροκ εν ρολ, όμως στα χρόνια της Beatlemania τα πάντα επιτρέπονταν για τον Λένον. Σήμερα, βέβαια, με τη μουσική να είναι επιδερμικότερη και από τους διακόνους του Ιησού, παρόμοιες τοποθετήσεις θα έπεφταν στο κενό. Όμως το τότε ήταν τότε, και το τότε εξακολουθεί να αποτελεί μυθοπλαστικό υλικό, γιατί δεν υπήρχαν social media για να καταγράφουν τα πάντα αυτοστιγμεί. Τον Δεκέμβριο συμπληρώθηκαν 30 χρόνια από τον θάνατό του. Αν ζούσε, θα ήταν 70 ετών. Ο ΜακΚάρτνεϊ, αντιθέτως, ζει, βασιλεύει και κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να αποδείξει ότι τα κλασικότερα κομμάτια του κουαρτέτου (όπως το «Eleanor Rigby») ήταν δικά του προϊόντα, καθώς και πως αποτελούσε το δημιουργικότερο μέλος των Fab Four, εκείνος που παρέσυρε τους Beatles προς τα εμπρός, με τις διασυνδέσεις του στην αβανγκάρντ και τη συνθετική του πρωτοκαθεδρία στο ύστερο υλικό του γκρουπ. Άποψη με την οποία συμφωνώ. Ο Macca ήταν ο καθοριστικότερος Beatle. Μόνο που δε θα μπορέσει ποτέ του να γίνει στάμπα για t-shirt. Και για τον κόσμο της ποπ, κάτι τέτοιο σημαίνει πολλά. Σε πρακτικό επίπεδο, η φετινή χρονιά σηματοδοτεί το άνευ ορίων επαναλansάρισμα του λενονικού κληροδοτήματος, καθώς σταδιακά θα κυκλοφορήσουν remaster των 8 σόλο δίσκων του, καθώς και μια κουστωδία συλλογών και συλλεκτικών κουτιών. Σε όλα εκ των οποίων θα αναγράφονται σε περίοπτη θέση τα εξής: «το copyright αυτών των ηχογραφήσεων ανήκει στη Πύοκο Όνο». Και να σκεφτείς πως κάποτε, προκειμένου να ειρωνευτεί τον Ντίλαν του «You Gotta Serve Somebody», ο Λένον έγραψε το «Serve Yourself».

The Beatles

1962 - 1966
1967 - 1970 (EMI)

Δε θα πρότεινα ποτέ σε κάποιον να ακούσει τους Beatles μέσω συλλογών. Είναι τρομερά πολυδαίδαλο το υλικό τους, υπερβολικά συνεκτικό το περιεχόμενο των άλμπουμ τους από το «Rubber Soul» και μετά, για να εκτιμηθεί σε όλο του το μεγαλείο αποσπασματικά. Πώς να αποδοθεί το έπος του «Abbey Road» μέσω του «Come Together» και του «Something», όταν η δεύτερη πλευρά του άλμπουμ επιφυλάσσει το medley των 8 τραγουδιών που εκκινεί με το «Sun King» και ολοκληρώνεται στο «The End», μιας μικρογραφικής αποτύπωσης ποπ, τέχνης και ζωής που όμοιά της δεν έχει έκτοτε επιχειρηθεί; Τι να πει το «Get Back» χωρίς το υπόλοιπο «Let It Be»; Και πάει λέγοντας... Από την άλλη, δε θα μπορούσα να παραμελήσω αυτή την επανέκδοση. Η ανάμνηση με κατatrέχει μέχρι σήμερα: παιδική ηλικία, δεκαετία '80, καλοκαίρι, καύσωνας ανυπόφορος στον δρόμο για την παραλία, η νεενντάρτα TDK έχει λιώσει στο παρμπρίζ. Η κόκκινη συλλογή δεν παίζει πια. Αναμφίβολα το καλύτερο δώρο που μου ξαναέκαναν οι γονείς μου.

Τα Φαντάσματα Του Μπέλφαστ

Στιούαρτ Νέβιλ
Μεταίχιμιο

Ολόκληρος Τζέιμς Ελρόυ δε δίστασε να καλωσορίσει τον Στιούαρτ Νέβιλ στο σινάφι της αστυνομικής λογοτεχνίας, δηλώνοντας ότι είναι «ο καλύτερος πρωτοεμφανιζόμενος συγγραφέας που έχει διαβάσει εδώ και χρόνια». Όπερ σημαίνει ότι ο Βορειοϊρλανδός συγγραφέας είναι μια περίπτωση που πρέπει να εξεταστεί με σοβαρότητα.

Μπέλφαστ, 2005, οκτώ δηλαδή χρόνια από την υπογραφή της ιστορικής συμφωνίας της Μεγάλης Παρασκευής. Οι εχθροπραξίες έχουν κοπάσει, όμως τα παλιά μίση και οι λογαριασμοί παραμένουν ανοικτοί. Η πόλη ζει σε μια ιδιόρρυθμη ισορροπία τρόμου, την οποία υπαγορεύουν οι αντιμαχόμενες φατρίες. Υπάρχουν γειτονιές της πόλης που εξακολουθούν να θυμίζουν Βηρυτό. Σε αυτήν την περιρρέουσα ατμόσφαιρα βίας και εγκληματικότητας κινείται ο ήρωας του μυθιστορήματος, ο 45άρης πια Τζέρι Φέγκαν, που επί 30 χρόνια ήταν εκτελεστής του IRA. Αποφυλακισμένος και με ψυχολογικές διαταραχές, ο Τζέρι πλέον πίνει κάθε βράδυ Jameson

εναλλάξ με μαύρη χλιαρή μπίρα στην παμπ του αμφιβόλου ηθικής Μάικλ ΜακΚένα, παλιού συντρόφου του στο ένοπλο σκέλος του Κόμματος. Σε αντίθεση με τον Φέγκαν, ο ΜακΚένα συνεχίζει να είναι πολιτικά ενεργός. Ο Τζέρι πίνει για να διώξει τα φαντάσματα που τον καταδιώκουν. Δώδεκα τον αριθμό, όσα και τα θύματα, αθώα ή όχι, που εκτέλεσε υπακούοντας στις εντολές του ΜακΚένα και των άλλων υψηλόβαθμων της Οργάνωσης, όπως ο πολιτικάντης ΜακΓκίντι. Τα φαντάσματα όμως εξακολουθούν να επιστρέφουν κάθε βράδυ...

Το πρώτο μυθιστόρημα του Στιούαρτ Νέβιλ αποδεικνύεται ένα γερό αστυνομικό θρίλερ με πολιτικές προεκτάσεις, στην παράδοση του Ελρόυ και του «Κόκκινου Θερισμού» του Ντάσιελ Χάμετ. Όπως και οι μεγάλοι μάστορες του είδους, έτσι κι ο Νέβιλ στήνει προσεκτικά την πλοκή του, με άφθονη δράση χωρίς να παραμελούνται οι χαρακτήρες. Το μεγάλο προσόν του αναμφίλεκτα είναι ο ρυθμός· ρυθμός κοφτός, σχεδόν καταιγιστικός,

που ευνοείται από το χώρισμα του βιβλίου σε πολλά μικρά κεφάλαια (α λα Ελρόυ και πάλι), τα οποία σε προκαλούν να τα διαβάσεις απνευστί.

Πέρα από την αστυνομική ίντριγκα και τη δράση, το μυθιστόρημα του Νέβιλ αποδίδει με ζωντάνια την ατμόσφαιρα του Μπέλφαστ και εν γένει της Βόρειας Ιρλανδίας μερικά χρόνια μετά την επίτευξη της εκεχειρίας, στα χαρτιά τουλάχιστον. Η υπόγεια σχέση ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και τους οπληρχγούς της και στο οργανωμένο έγκλημα είναι ένα από τα καίρια ζητήματα που θέτει το βιβλίο. Το έτερο μείζον ζήτημα αφορά το πού αρχίζουν και πού τελειώνουν τα όρια ανάμεσα στον δικαιωμένο ένοπλο αγώνα και την τρομοκρατία. Ο συγγραφέας δεν επιχειρεί να προσφέρει εύκολες ή ανώδυνες απαντήσεις. Τέλος, η λογοτεχνική διαπραγμάτευση του φαντάσματος, στοιχείου αναπόσπαστου στην κέλτικη παράδοση, εκπληρώνεται με ζηλευτή μαεστρία.

GAMES

Του Μάκη Παπασημακόπουλου

Football Manager 2011 (PC) (Zegetron)

Το γεγονός να μη γνωρίζετε ή, έστω, να μην έχετε ακούσει για το Football Manager το αποκλείω. Αν είσαι άντρας, ενδέχεται να σου έχει κοστίσει μία ή και παραπάνω σχέσεις, αν είσαι γυναίκα παραμένει ο Νο1 ανταγωνιστής σου, ανάμεσα σε σένα και το αίσθημα. Προσωπικά ομολογώ ότι το είχα αφήσει στην άκρη για περίπου τρία χρόνια, πιάνοντας κάθε νέα έκδοσή του καθαρά «ακαδημαϊκά», για λόγους εργασίας και μόνο. Φέτος όμως είπα να κάνω τη μεγάλη επιστροφή και δηλώνω υπεύθυνα ότι εξακολούθει να είναι το ίδιο εθιστικό, όπως την εποχή που το άφησα. Ψέματα. Τα πράγματα πλέον είναι δέκα φορές πιο εθιστικά. Θεέ μου σώμα με.

Ομολογουμένως, σε σχέση με το 2010, τα πράγματα δεν έχουν αλλάξει και τόσο πολύ, αλλά οι λίγες αλλαγές που υπάρχουν είναι υπεραρκετές, ώστε ο τίτλος να τραβήξει ορθοπεταλιά σουζάκι. Καταρχήν, χαρήκαμε που είδαμε ένα ακόμα θετικό βήμα να γίνεται στο 3d match engine, που, αν και θέλει δουλειά ακόμα, δείχνει να «μεγαλώνει» και να «καρδαμώνει».

Όχι, βέβαια, πως παίρνεις αυτόν τον τίτλο για να βλέπεις ανθρωπάκια. Η μεγάλη αναβάθμιση στον τομέα των συμβολαίων εισάγει πλέον στο παιχνίδι τους τρισκατάρτους ατζέντηδες που, πέρα από τις διαπραγματεύσεις των πουλέν τους, σου ξηγιούνται και προτάσεις παικτών, για να νιώσεις κι εσύ επιτέλους πώς είναι να σου πουλάνε φύκια διά μεταξωτά κορδέλαι. Οι διαπραγματεύσεις είναι πια πολύ πιο άμεσες και ενίοτε στην κόψη του ξυραφιού, και αυτό αντικατοπτρίζει απόλυτα τη σημερινή ποδοσφαιρική πραγματικότητα.

Στα σημαντικά στοιχεία που έχουν να κάνουν με το πόσο εύκολα ή δύσκολα στήνεις πλέον μια ομάδα, η συνεχιζόμενη χρήση του «μπούσουλα» των tactics (όπου πλέον νιώθεις ότι η τακτική είναι περισσότερο μια φιλική κουβέντα τύπου «Να βάλουμε πλάγιους μπακ; Να παίξει η ομάδα με πέντε πίσω;») κάνει τα πράγματα πολύ πιο pick up and play, όσο αυτό, βέβαια, είναι δυνατόν σε ένα παιχνίδι που απαιτεί χρόνο και κόπο για τα στησίματά του λόγω ύφους.

Επιπλέον, η σχέση με τους παίκτες έχει αποκτήσει πια πολύ πιο καίριο για την ομάδα σου χαρακτήρα, πράγμα που ανακάλυψα με οργή, όταν είδα ότι η συνηθισμένη μου αντιμετώπιση σε κάθε κακή εμφάνιση παίκτη ή παράπονό του (κοινώς και στο περίπου «είσαι άχρηστος, πάνε πιο κει») με άφησε με μια ομάδα σε κατάσταση πραξικοπήματος.

In short, που λέμε και στο χωριό μου, το Football Manager συνεχίζει να είναι αυτό που λέει και στο κουτί. Ο απόλυτος εξομοιωτής προπονητικής. Αυτό που δε λέει στο κουτί είναι ότι αποκτά λόγο στην κοινωνική σου ζωή. Αλλά ας πάρω ένα ακόμα Τζαμπολί και ας πάει στα κομμάτια κι αυτή.

Smackdown Vs Raw 2011 (PS3, Xbox360) (Zegetron)

Η THQ αποφάσισε να κάνει κάτι που δεν κάνουν πολλές εταιρίες που έχουν βρει μια πετυχημένη συνταγή. Να παίξει με τα στοιχεία που την αποτελούν. Ο υπερειτυχημένος εξομοιωτής της επαγγελματικής πάλης (κατς κατά το περίπου ελληνικών) που έχει κατασκευάσει, βέβαια, φώναζε

για ένα re-vamp, αλλά έστω κι έτσι, τα ρίσκα που παίρνει φέτος είναι σημαντικά.

Καταρχήν, έχουμε μια σημαντική αλλαγή στο σύστημα λαβών, που πλέον σε αναγκάζει να κάνεις αρκετή ζημιά σε έναν αντίπαλο πριν σου επιτρέψει να χρησιμοποιήσεις πιο βαριές λαβές. Αυτό, σε συνδυασμό με την επιμονή της THQ σε ένα πιο απλουστευμένο σύστημα μάχης (που αρχίζει να μοιάζει επικίνδυνα με το δυσλειτουργικό σύστημα του Legends of Wrestlemania), αλλάζει αρκετά την in-game εμπειρία, αλλά τελικά κερδίζει στα σημεία, γιατί προσφέρει έναν σαφώς πιο αμφίρροπο χαρακτήρα στους αγώνες. Ουσιαστικά καθρεπτίζει το πώς «τσουλάνε» και τα ματς στην όποια πραγματικότητα της επαγγελματικής πάλης, ενώ τα counters είναι πλέον απολαυστικά εύκολα.

Εκεί όμως που η THQ παίρνει το ρίσκο και της βγαίνει στην εντέλεια είναι στη νέα ένωση Career και Quick Match mode, όπου όλα πλέον ανήκουν στην ενότητα του WWE Universe, ένα mode που τρέχει συνέχεια και παρακολουθεί τι παίζεις και με ποιους και μοντάρει αυτά που συμβαίνουν στα σόου του WWE γύρω από σένα και τις επιλογές σου. Με άλλα λόγια, για πρώτη φορά νιώθεις ότι συμμετέχεις στο καλεντάρι των σόου, δημιουργώντας έχθρες και συμμαχίες που επηρεάζουν τις εξελίξεις.

Είναι ενθαρρυντικό το ότι η THQ ψάχνει το κάτι παραπάνω, το επόμενο κεφάλαιο. Η προσπάθεια για αλλαγές είναι συνολικά ευπρόσδεκτη και, αν και δε μείναμε απόλυτα πεπεισμένοι με το νέο σύστημα μάχης, με σιγουριά λέμε ότι η «τηλεοπτικότητα» του gaming experience είναι πλέον πολύ πιο έντονη. Και για έναν τίτλο που ζει ή πεθαίνει με βάση αυτό το στοιχείο, αυτό δεν είναι διόλου μικρό πράγμα. Και τώρα με συγκωρείτε, έχω ένα ματς για το ζωνάρι βαρέων βαρών με τον Undertaker. Smackdown vs Raw still rules.

COMICS

Του Μάκη Παπασπημακόπουλου

Silver Surfer

Μου πήρε πολλά χρόνια και πολλή μελέτη διά να καταλάβω ότι ο Σίλβερ Σέρφερ είναι ταγάρι. Χίππς. Μαλλιάς. Άπλυτος. ΜπομπΜάρλενς. Μη σας γελάει η εμφάνιση. Διότι, αν μείνετε εκεί, δικαίως θα πείτε «μα ποιος χίππς, κύριε, συνέλθετε, πιο ασημένιος και από ένα ρολό σάνιτας φόιλ είναι ο άνθρωπος (που λέει ο λόγος για το «άνθρωπος»), και για ποια μαλλιά μιλάτε, που έχει να δει τρίχα από την εποχή που ο Γκαλάκτους ήταν στο ύψος του Παναγιώτη Φασούλα»!

Όμως, ισχύει. Ο Σίλβερ Σέρφερ είναι ταγάρι. Ίσως να μην ήταν στα νιάτα του, τότε που τότε λέγανε Νόριν Ραντ και ήταν ένας εξαιρετικός επιστήμονας του προσθετικού και καλοκάγαθου πλανήτη Ζεν-Λα, αν και ακόμα και τότε, οι αστρικές του θεωρίες έκαναν λόγο για πράγματα τύπου «να εξερευνήσουμε τα αστέρια, ρε μαν, να διασώσουμε τη συμπαντική αρμονία». Εντάξει, το «ρε μαν» δεν το έλεγε, αλλά αντιλαμβάνεστε.

Όταν όμως μπήκε στην ιστορία ο Γκαλάκτους, ο περίφημος πλαντοφάγος της Μάρβελ κόμικς, και

έκαναν τη συμφωνία «εσύ το γιουσουφάκι μου, ο πλανήτης σου όχι στην κοιλίτσα μου», που τον μετέτρεψε στον ασημένιο σανιδοκαβαλάρη που όλοι γνωρίζουμε, τότε όλα άλλαξαν. Δηλαδή, να με συμπαθάτε, ο τύπος, εκεί που οι άλλοι έχουνε δυνάμεις τύπου μούσκουλα μεταλλαγμένα, πετώ-πετώ και ακτίνες από τα μάτια, ο Σέρφερ χρησιμοποιεί τη δύναμη του σύμπαντος. Δηλαδή, γουάου, δικέ μου, τη δύναμη των αστεριών κι έτσι, επειδή είναι «αλλού» το παλικάρι, είναι σπείς φάση κιέτσι.

Ούτε να σας γελάει το γεγονός ότι στην αρχή πήγε να το παίξει σκληρός και έκανε ό,τι του έλεγε ο Γκαλάκτους. Με το που γνώρισε τους Τέσσερις Φανταστικούς (που, όταν τους λέω στα ελληνικά, πάντα μου θυμίζουν ήρωες της Ένιντ Μπλάιτον), τους Ατενίστας του κόσμου των κόμικς, τα ξέχασε όλα και το γύρισε στο χιπιλίκι. Και να σου τα «δικέ μου, εγώ είμαι για τον πλανήτη», και δώσ' του τα «άκου να δεις τη συμπαντική αλήθεια, μάγκα μου» και «πάμε ένα ταξίδι στα αστέρια» και τέτοια. Δν-

λαδή πόσο περισσότερο σαμπλίμιναλ μέσαςτιγγκ θέλετε, για να αρχίσει το τσιγάρο να κάνει γύρες;

Μέχρι και ο τρόπος που χρησιμοποιούσε τις δυνάμεις του ήταν για την Ανάφη. Να έχεις όλη τη δύναμη του σύμπαντος, ας πούμε, που να σου κουνηθεί ένας και να του κατεβάσεις έναν κουβά μετεωρίτες στο κεφάλι και να έχεις τον Μάνου Τσάο των κόμικς να σου λέει «μα κάτσε να τα βρούμε να σου πω». Να μην τα βρεις, αγόρι μου, ο Κάπτεν Αμέρικα τάιζε σφαλίρες τον Χίτλερ, ο Σπάιντερ Μαν κλωτσούσε τον Δόκτωρ Οκτάπους στα καμπανέλια, εσύ γιατί να γίνεις κοινωνικός λειτουργός; Αλλά τι να πεις, που είναι δημιούργημα του Τζακ Κέρμπι του αείμνηστου και μέγα, και δεν μπορείς να πεις και πολλά. Αλλά, για τον Θεό δηλαδή, το μόνο που του λείπει είναι ένα τράιμπαλ τατού στον αστράγαλο και ένα ζευγάρι σαγιονάρες. Διακοπές στην Αμοργό θα τον πας, και θα μένει στην παραλία σε ένα σλίπινγκ μπαγκ, σοβαροί να είμαστε τώρα. Guardian of the Galaxy, Protector of Earth my ass. Go buy a bong hippie.

C I N E M A

Του Τάσου Ρέτζιου

Carlos

Σκηνοθεσία: Ολιβιέ Ασαγιάς **Παίζουν:** Έντγκαρ Ραμίρεζ, Αλεχάντρο Αρόγιο

Πηγαίνοντας για την προβολή μαμούθ (λόγω διάρκειας) της ταινίας του Ασαγιάς, ήμασταν σχεδόν βέβαιοι ότι απλώς οι Κάννες έκαναν μια ακόμη σπέσιαλ εξυπηρέτηση σε ένα από τα αγαπημένα τους παιδιά. Δε χρειάστηκε να περάσει πολλή ώρα για να διαπιστώσουμε πόσο έξω πέσαμε! Ο Ασαγιάς, ένας σκηνοθέτης που μπορεί να σου δώσει ένα αριστούργημα ή την απολύτως αδιάφορη ταινία, έφτιαξε εδώ το αριστούργημά του...

Το μάλλον... τσακαλίστικο θέμα του, με πρωταγωνιστή έναν θρύλο της παγκόσμιας τρομοκρατίας (ή μήπως της επανάστασης;) και με σκηνικό τις ταραγμένες (ή μήπως άκρως ενδιαφέρουσες;) δεκαετίες του '70 και του '80, είναι ένα δύσκολο (ή μήπως προκλητικό;) κουβάρι που πρέπει να ξεμπλέξει κανείς για να οδηγηθεί σε κάτι που θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε συμπέρασμα. Ο Ασαγιάς επιλέγει να πει την ιστορία με τόλη και ειλικρίνεια, να αφήσει το κουβάρι όχι ακριβώς ανέγγιχτο, αλλά

ήρεμο, να ξεδιπλωθεί από μόνο του όπου και αν θέλει, και περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, όλα αυτά τα κάνει με έναν μοναδικά κινηματογραφικό τρόπο, με έναν ρυθμό που δε σου αφήνει επιλογές άλλες από το να τον ακολουθήσεις.

Η δράση του Κάρλος απλώνεται σε όλες τις παραμέτρους, από τον παλαιστινιακό αγώνα μέχρι τον γιαπωνέζικο κόκκινο στρατό και από τους ισλαμιστές μέχρι την ευρωπαϊκή αναταραχή. Στην ταινία τον βλέπουμε από τη σκοπιά του τέλους της διαδρομής, στο Σουδάν, όπου μετά από διάφορες συνωμοσίες και ίντριγκες οι δικτάτορες της χώρας τον πούλησαν στη γαλλική αστυνομία.

Ο Κάρλος ήταν το πρώτο και κορυφαίο δείγμα μιας κατηγορίας που πολύ αργότερα, σήμερα, θα τη γνωρίζαμε ως κακέκτυπο: επαναστάτης και ταυτόχρονα συνομιλητής μυστικών υπηρεσιών, ακτιβιστής και παράλληλα πράκτορας, εξεγερμένος και την ίδια στιγμή υποταγμένος στις πιο σκληρές

δομές της εξουσίας. Ο Κάρλος όμως και ως ένα απόλυτα τραγικό πρόσωπο, που την ίδια στιγμή που νομίζει ότι κρατάει όλον τον κόσμο στα χέρια του, την ίδια ακριβώς στιγμή μετεωρίζεται στα γρανάζια της χειραγώγησης και της εκμετάλλευσης.

Το ενδιαφέρον με αυτήν τη βιογραφία είναι, κατ'αρχήν, ότι δε μαϊμουδίζει πως δεν είναι μια τέτοια (ένα ενδημικό κινηματογραφικό φαινόμενο) και, δεύτερον, ότι επιμένει να μην απαντάει στο μεγάλο ερώτημα γύρω από την προσωπικότητα του Κάρλος: όλο αυτό ήταν μια συνειδητή διαδρομή ή μήπως κι ο ίδιος ανατινάχτηκε από τους δυναμίτες, την ισχύ των οποίων δε γνώριζε;

Μια κινηματογραφική σαγκά πολλών μεγάλων, και μεγάλη προσοχή, παρακαλούμε, στον κύριο Έντγκαρ Ραμίρεζ που μέρος των πολλών ικανοτήτων του είδαμε και στα «Che», «The Bourne Ultimatum», «Domino».

Ε Χ Η Ι Β Ι Τ Ι Ο Ν

Του Πέτρου Νικόλτσου

Insectopia

Όσοι δεν τσιγκουνεύτηκαν τα έξι ευρώ και έτρεξαν να δουν την έκθεση «Insectopia» στη Δ.Ε.Θ. συνειδητοποίησαν πως καμία φωτογραφία του National Geographic δε συγκρίνεται με την αληθινή εικόνα της άγριας φύσης, ζωντανής μπροστά στα μάτια σου. Η πραγματικά άγρια φύση και ακόμα αγριότερη ομορφιά του κόσμου των εντόμων όπως δεν τα είχαμε δει ποτέ έως τώρα.

Ήταν μια έκθεση οριακά εικαστική. Το δωμάτιο με τις ζωντανές πεταλούδες που πετούσαν σαν πουλιά τριγύρω σου με συγκίνησε περισσότερο

από τα μεγάλα έργα με νεκρές πεταλούδες του Damien Hirst. Την παράσταση έκλειψαν τα axolotl, που είναι μάλλον οι γονείς όλων μας. Είναι ολοφάνερο: πρόκειται για ψάρια με πόδια! Ήταν περικυκλωμένα από ένα εξίσου σπουδαίο cast: τα μικρότερα ποντίκια του κόσμου, τα μεγαλύτερα μυρμήγκια, οι μεγαλύτερες αράχνες και ούτω καθεξής.

Όσοι, πριν δουν την έκθεση, σκέφτηκαν «Έντομα; Μπλιαξ!», το πήραν πίσω όταν διαπίστωσαν πως πρόκειται για ένα σύμπαν κάθε άλλο παρά σιχαμερό. Ένα σύστημα γεμάτο αρμονία και λειτουργικότητα.

Αυτά τα τρομερά όντα είναι παντού, είναι περισσότερα από εμάς και το συνολικό τους βάρος είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από το συνολικό βάρος όλων των ανθρώπων. Δε μας φοβούνται καθόλου, λοιπόν, και πρέπει να τα μελετήσουμε με δέος και σεβασμό. Σίγουρα έχουμε πολλά να μάθουμε από τις προηγμένες κοινωνίες τους. Η «Insectopia» δεν ήταν μια έκθεση για παιδιά και σπασικλάκια, ήταν για όλους. Για όλους λέμε!

V I N T A G E

Του Γιώργου Παπαγεωργίου Φωτογραφία Σάκης Γιούμπας

el Burrito Cantina Mexicana

Μεξικάνικα υπάρχουν πολλά, «el Burrito» όμως ένα! Ο Ηλίας Λόγγος μπορεί να καυχιέται πως το καινούργιο, Mexican style, δίδυμο αδελφάκι του πρώτου «γαϊδαράκου», στη διπλανή πόρτα από τον πρωτότοκο, είναι το καλύτερο μεξικάνικο καφέ-μπαρ-ρέστο της Ελλάδας. Μια πολύχρωμη πανδαισία γεύσεων και κοκτέιλ, μια εκτροχιαστική pop vintage διακόσμηση, που με την είσοδό σου σε στέλνει κατευθείαν στη μεξικάνικη ενδοχώρα, όπου τα κίτρινα χρώματα του ήλιου και τα πρασινοφύλλα των κτηρίων φιλοτεχνούν τον απόλυτο έθnik προσορισμό. Λουτσαδόρες, φωτισμένες Μαντόνες, ξύλινες κάσες από μπίρες Estrella που έγιναν τραπέζια, μεγάλοι ξύλινοι πάγκοι, αυτοκινητάκια, κι ένα φωτιστικό οροφής - εξαιρετικό δείγμα τέχνης σε διακτινίζουν στη χώρα που έχει πάντα ήλιο και κέφι,

κουλούρα κι ατμόσφαιρα. Η κουζίνα γνωστή: chili con carne, tortitas γεμιστές με κρέας, λαχανικά και πικάντικα μπαχάρια, τα καλύτερα nachos και fajitas της Θεσσαλονίκης σερβιρισμένα με το πιο εξαίσιο γουακαμόλε. Τα κοκτέιλ θεσπέσια. Θαύμασε τις φωτογραφίες και τοποθέτησε τον εαυτό σου σε μια γωνία. Το «el Burrito» είναι δικό σου. Από τις 8:30 έως τις 19:00 για χαρμάνια καφέδων, από τις 8:30 μέχρι τις 12:30 για super desayuno (πρωινό), από τις 13:00 έως τις 00:30 για φαγητό και από τις 13:00 έως τις 03:00 για ξέσαλα κοκτέιλ και μουσικές.

Βρυσσοστόμου Σμύρνης 5, Τ: 2310 220 622.

Delivery by Room Service (Τ: 2310 424 000)

από τις 13:00 έως τις 00:30.

www.elburrito.gr

D R I N K

Του Γιώργου Μπάκα Φωτογραφία Σάκης Γιούμπασης

Bristol Pub Analyze this

Ο Γρηγόρης Τσιμπέρης κι ο Ηρακλής Τσιφτελίδης έφεραν στη Θεσσαλονίκη την κουλτούρα της βρετανικής pub. Αναλύουμε.

Τι εστί Bristol Pub; Είναι οι άνθρωποι, η ατμόσφαιρα, οι φίλοι, η ουσία της διασκέδασης. Μπορείς να συναντήσεις δυο φίλους τυχαία στον δρόμο και να βρεις λίγο χρόνο για μια μπίρα; Αυτό πρέπει να κάνεις. Η κουλτούρα της pub υπαγορεύει χαλαρή ατμόσφαιρα, φαγητό, μπίρα ή όποιο άλλο ρόφημα και παρέα. Κάθε μέρα συναντιόμαστε στην pub για μερικές στιγμές χαλάρωσης, δεν περιμένουμε απαραίτητα το περιβάλλοντο ελληνικό Σάββατο για να ξενοχτήσουμε. Κάθε μέρα μπορούμε να διασκεδάσουμε, έστω και για λίγο, έστω και νωρίς το απόγευμα.

Μάλλον αυτό είναι και το διαφορετικό που προσφέρετε... Ακριβώς. Δεν είμαστε καφετερία, δεν είμαστε μπαρ, δεν είμαστε εστιατόριο, δεν είμαστε ούτε μπιραρία, (με την έννοια που έχει επικρατήσει στην Ελλάδα). Είμαστε μια pub. Δηλαδή όλα τα προηγούμενα μαζί σε ένα πακέτο με χαλαρή ατμόσφαιρα, μουσική και ωραίους ανθρώπους.

Τι ήταν αυτό που σας ώθησε να μεταφέρετε την κουλτούρα της βρετανικής παμπ στη Θεσσαλονίκη; Πέρα από την μπίρα σαν προϊόν, για την οποία πιστεύαμε ότι θα αποκτήσει τη θέση που

της αξίζει στην ελληνική αγορά, αντιληφθήκαμε τα κενά που υπήρχαν στο είδος και στον κατάλογο των καταστημάτων. Σε μια αγγλική pub μπορείς να πεις, να φας, να χορέψεις, να παίξεις, χωρίς περιορισμούς και καταναγκασμούς. Ουσιαστικά αυτό θέλαμε να μεταφέρουμε και ακριβώς αυτό καταφέραμε.

Ώαι η ανταπόκριση του κόσμου; Στον τρίτο χρόνο λειτουργίας πλέον, η ανταπόκριση του κόσμου είναι θετική. Τα λάθη και οι παραλείψεις μάς μορφώνουν, κανείς δεν είναι τέλειος. Και να σου πω και το άλλο; Οι απαιτήσεις του μέσου πελάτη πλέον είναι τέτοιες, που πρέπει συνεχώς να αναβαθμιζόμαστε και να προσφέρουμε το καλύτερο σε προϊόντα και υπηρεσίες. Ο πήχης έχει ανέβει πολύ ψηλά. Και ευτυχώς. Μας κάνει καλύτερους.

Τι σας ενώνει πέρα από την επιχειρηματική σας συνεργασία; Μια μακρόχρονη κοινή επαγγελματική πορεία, η οποία εξελίχθηκε και σε μια πραγματική φιλία. Περνάμε αρκετές ώρες μαζί και εκτός επαγγελματικών συναντήσεων. Είχαμε στο μυαλό μας ακριβώς τα ίδια πράγματα, όταν σκεφτόμασταν την επιχείρηση. Ακόμα και τώρα έχουμε εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλο, πίστη και όραμα. Γιατί χωρίς όραμα δεν κάνεις τίποτα.

Πώς περνάτε τη μέρα σας; Κακά τα ψέματα, οι περισσότερες ώρες είναι αφιερωμένες στη δουλειά. Συνεχείς απαιτήσεις, ψάξιμο, συναντήσεις με συνεργάτες, και, φυσικά, όλα τα οργανωτικά και λειτουργικά που περιλαμβάνονται. Τις υπόλοιπες ώρες ο καθένας με οικογένεια, φίλους και ασχολίες, για να ξεκουραζόμαστε και λίγο. Τα ταξίδια επίσης είναι απαραίτητα για αλλαγή παραστάσεων αλλά και αναζήτηση νέων ιδεών.

Ποια είναι η αγαπημένη σας μπίρα και με τι πιάτο θα τη συνοδεύατε; Ηρακλής: Προσωπικά είμαι θαυμαστής της τσέικικς ξανθιάς πικρής μπίρας, την οποία θα απολαύσω λίγο πάνω από τους 6 βαθμούς με ένα πιάτο ψητό συκώτι με σος μουστάρδας, ψητά λαχανικά και πράσινη σαλάτα. Γρηγόρης: Προτιμώ μια μοναστηριακή ή μια red ale, παρέα με ένα πιάτο ζυμαρικών με σάλτσα τυριών, σαλάτα και απαραίτητα γλυκό.

Για τις γιορτές σχεδιάζετε κάτι; Να σου πω την αλήθεια, δεν περιμένουμε τις γιορτές για να διοργανώσουμε κάτι. Ψάχνουμε συνεχώς νέα πράγματα και προσπαθούμε πάντα να δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για μια ωραία βραδιά. Έχει τύχει να έρθουν φίλοι και βλέποντας την ατμόσφαιρα και τη διάθεση να μας ρωτήσουν τι έχει σήμερα, απλά περνάμε όμορφα. Απλά και όμορφα.

Γ. Παπανδρέου 24 (πρώην Ανθέων)
Τ: 2310 867 448, www.thebristolpub.gr

element

New Year's Eve Music Experience
Chris Nemmo

Haven
coffee house / cocktail bar
Venizelou 3, Smsa t: 2310 261271

CITY VIBE

Του Γιώργου Μπάκα Φωτογραφία Σάκης Γιούμπας

90 Μοίρες That's me in the corner

Δε θέλει ανώτερα μαθηματικά για να καταλάβεις πώς προέκυψε το όνομα του μπαρ, αλλά τον ελάχιστο βαθμό νοημοσύνης. Οι «90 μοίρες» βρίσκονται στη σύζευξη των δύο πιο ζωντανών και πολυσυζητημένων τα τελευταία χρόνια οδών της πόλης. Τη Συγγρού και τη Βαλαωρίτου. Από τα πιο όμορφα και αυθεντικά ροκ μπαρ της περιοχής, απλό και ανεπιτήδευτο, με παρεϊστική διάθεση, χαβαλέ και προσφερόμενο για κοινωνικοποίηση όλων των μορφών, κατέχει όλα τα απαραίτητα υλικά για τη συνταγή της καλής διασκέδασης. Το δυνατό του ατού, η μουσική. Διαβασμένοι djs κάνουν παιχνίδι με μια γκάμα μουσικών στο πεδίο της pop, της ροκ και λοιπών υποπαραγώγων τους! Άξιοι!

Βαλαωρίτου 31 & Συγγρού, Τ: 6977 351 324

Beer Saloon You shot me down

Ο μοναχικός καουμπόχ φτάνει στην Καλαμαριά της Θεσσαλονίκης και ξεπεζεύει μπροστά από την πόρτα του «Beer Saloon». Μπαίνει μέσα κοιτώντας δεξιά - αριστερά. «Όμορφο μέρος», σκέφτεται, και παραγγέλνει μια μπύρα από τα 180 είδη που υπάρχουν στο μαγαζί. Τη συνοδεύει με γερμανικά λουκάνικα και λαχταριστά κρεατικά, επειδή το ταξίδι του άνοιξε την όρεξη. Ο μπάρμαν τον ενημερώνει ότι τις μέρες των γιορτών θα υπάρχουν θεατρικά δρώμενα στο μαγαζί. Θα υπάρχουν και συναυλίες με jazz, blues & latin μουσική. Και στο ρεβεγιόν θα υπάρχει ατομικό μενού (20 ευρώ) και μενού για δύο (35 ευρώ) με πολύ ιδιαίτερα πιάτα. «Αν λες αλήθεια, θα με αναγκάσεις να κάνω ό,τι έκανα και σε ένα σαλόνι στο Τέξας», προειδοποιεί ο καουμπόχ. «Δηλαδή;» ρωτάει ο μπάρμαν. «Θα ξανάρθω!»

Μιχαλακοπούλου 2 και Μιαούλη Τ: 2310 449 606

Elvis Celebration nation

Περιττές οι συστάσεις! Το μπαρ «Elvis» εδώ και χρόνια θεωρείται ο βασιλιάς της διασκέδασης για όσους τη βρίσκουν με electronica, dance, αλλά και με funk, hip-hop ή soul ήχους. Παρ' όλα αυτά, η ομάδα του Χρήστου Πορτοκάλογλου δεν επαναπαύεται ποτέ και μας επιφυλάσσει διαρκώς νέες εκπλήξεις, όπως μουσικά events, happenings και παρεμβάσεις στο πεδίο της τέχνης. Βγάλε ατζέντα και σημείωνε ημερομηνίες για κάποια live dj sets που δεν πρέπει να χάσεις. Στις 23/12 ο γνωστός και μη εξαιρετέος Γερμανός Dj Kaos, στις 6/01 ο Ισραηλινός Chaim (electronica/ house/ techno) και στις 20/01 ο Βέλγος Dj Jonas (progressive house / techno / trance). Επίσης κάθε Κυριακή διοργανώνεται το «Sunday afternoon live» πάρτι με electronic, dance, mid tempo, breaks από τις απογευματινές ώρες μέχρι εξαντλήσεως! Long live the king!

Βαλαωρίτου 31

The Real Rocknrolla Electro January

Απολαμβάνει τα εύσημα ενός φανατικού κοινού και κατέχει μια από τις πιο ευχάριστες, δυναμικές και δραστήριες παρουσίες στη νυχτερινή διασκέδαση της πόλης. Το «The Real Rocknrolla», όπως δείχνουν όλοι οι οιωνοί, θα πρωταγωνιστήσει και φέτος μουσικά, αφού ήδη έχουν προγραμματιστεί events για το 2011 που θα ερεθίσουν τα αντανάκλαστικά σου! Εξηλείν: Στις 12/01 στα decks του RNR ο Έλληνας εκ Βερολίνου EkkoHaus (electronica/ house/ techno), στις 20/01 ο Νορβηγός Todd Terje (house/ electro), στις 26/01 ο Ισπανός Jaume Tomic (electronica/ experimental/ industrial) και στις 10/02 ο The Magician, ex Aeroplane (emo/ italian pop/ psychedelic). Για τις υπόλοιπες ημέρες μπορείς να αφεθείς στην εγγυημένη περιποικτικότητα των οικείων σου djs!

Βαλαωρίτου 31

Η ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ του Γιώργου Μπάκα

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Με τον ερχομό του 2011, θα κληθείς να αντιμετωπίσεις μερικά καθημερινά και βασανιστικά υπαρξιακά ερωτήματα όπως «Ποιος είμαι;», «Γιατί ήρθα στη Γη (και δεν πήγαινα κάπου αλλού);», «Υπάρχει Θεός;», «Υπάρχει διάολος;», «Αν υπάρχει διάολος, πού, διάολο, θα βρω εκατό ευρώ να πληρώσω το τηλέφωνο;». Μέχρι να καταλάβεις ότι το νόημα της ζωής είναι να ψάχνεις το νόημα της ζωής, θα περάσουν πολλά χρόνια ζωής δίχως νόημα. Άσχετο: Τι μαθαίνει ένας Άλληνας που σπουδάζει Ιατρική στη Σόφια; Γιατροσόφια!

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Κρύο, καιρός για δύο! Ουδέν κακόν αμιγές καλού! Αντένα προς του τέλους κακάριζε! Πού να φανταζόσουν ότι οι εκρηκτικές αυξήσεις στο πετρέλαιο θέρμανσης θα σε έφερναν πιο κοντά στον έτερον ήμισυ και όλη αυτή η σειρά παρεξηγήσεων, καβγάδων και συγκρούσεων θα τελείωνε τόσο ομαλά και ήσυχα! Πού να φανταζόσουν ότι θα σας δινόταν η μοναδική ευκαιρία να μελετήσετε τον τρόπο διαβίωσης των Εσκιμώων υπό συνθήκες παγετού ή να παίζετε κρουστά με τα δόντια σας ντουέτο! Ελπίζω να κατάλαβες πόσο άδικος/η ήσουν με το κράτος τόσα χρόνια!

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

«Αμ' έτος τε και έργον εμήδετο». Το νέο έτος σε βρίσκει για ακόμη μια φορά να δίνεις ψεύτικες υποσχέσεις στον εαυτό σου πως θα στρωθείς στη δουλειά, πως θα γίνεις πιο δημιουργικός/ή, πιο παραγωγικός/ή και πως θα σταματήσεις να σαπίζεις στην τηλεόραση παρακολουθώντας προγράμματα όπως «Απόψ' Εμετών Πέτρο Κωστόπουλο», «Μέσα στην Καϊλή χαρά» και «Just the 2 of ass». Μια ακόμη χρονιά πλήξης, αδιαφορίας και βαρεμάρας θα κυλήσει στον κατήφορο που έχει πάρει η ζωή σου. Αστεϊάκι: Πώς λέγεται η χριστουγεννιάτικη παρτούζα; Μαίρη οι τρεις μας!

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Το 2011 βρίσκει τους συνεργάτες σου να βόσκουν σε λιβάδια ανεμελιάς και βουνά λογαριασμών και προβλημάτων, προκαλώντας σου μια ακατάσχετη γκρίνια του τύπου «μόνο εγώ δουλεύω εδώ μέσα», «ομαδική δουλειά σημαίνει πάνω από ένας», «έτσι θα αντιμετωπίσουμε την κρίση;». Στου Γκοβού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα! Αν δε βρεις έναν Σισέ να σου βγάλει το φίδι (όχι το φίδι που κατάλαβες) από την τρύπα, δύσκολα τα πράγματα. Η ανοχή και η γκρίνια δεν έχουν θέση αυτήν την περίοδο των ισχνών αγελάδων και χρειάζονται άμεσες και τολμηρές ρουφιανιές. Άσχετο: Πώς θα λεγόταν η Φαίη Σκορδά, αν παντρευόταν τον Σώτη Βολάνη; Φέι Βολάν.

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Μετά την αποκάλυψη ότι παρουσιάσαμε πλασματικά στοιχεία για να μπούμε στο Ευρώ, την αποκάλυψη ότι τα φάγαμε όλοι μαζί και την αποκάλυψη ότι μπορούμε και χειρότερα, έρχεται η Αποκάλυψη του Ιωάννου (όχι του Μέμου, ρε, πού τον θυμήθηκες αυτόν;), αυτή που φοβόσουν περισσότερο.

Το πφαίστειο της Ισλανδίας, η χρεοκοπία Μικρού-τσικου, η εκλογή Ψωμιάδη, ήταν μόνο η αρχή, αφού, όπως είχε αποκαλύψει ο δημοφιλής προφήτης, έπονται χειρότερα. Ο έχων νουν ψηφίστω τον αριθμόν του Θηρίου, αριθμός γαρ ανθρώπου εστί. Και ο αριθμός αυτού 210-9249487, «Γραφείο Πρωθυπουργού Ντόρας Μπακογιάννη, λέγετε»...

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Θα ήθελα να σου δώσω τις θερμότερες ευχές μου για το νέο έτος, αλλά δε θα το κάνω. Όπως έστρωσες, έτσι θα κοιμηθείς, λέει η παροιμία, και με τα τόσα σημερινά προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί γύρω σου, δεν το κόβω να σε παίρνει ο ύπνος πριν το 2021. Έτος που θα αρχίσουν να μπαίνουν οι βάσεις για την ανάκαμψη της οικονομίας, αρχής γενομένης από το 2048. Όσο οι άλλοι δίπλα σου μάτρευαν πτυχία, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, μάθαιναν ισπανικά, αγγλικά και ταϊλανδέζικα, εσύ ξεκινούσες τη διατριβή σου στον φραπέ. Τώρα πιες τον!

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Από τον αστερισμό της Παρθένου στον αστερισμό της υπερκατανάλωσης και της συνεπακόλουθης πτώχευσης, ο Γενάρης σε βρίσκει έγκλειστο/η να αναζητάς μανιωδώς νέες αμερικάνικες cliffhanger σειρές, που θα κρατήσουν ζωντανό το ενδιαφέρον σου και θα σταθούν μια καλή αφορμή για να αποφυγείς το ακριβό οξυγόνο της νυχτερινής διασκέδασης! Τσέκαρε το «The Walking Dead», πάροο Βαρχάκου ένα πράμα. Για τους επόμενους έξι μήνες θα κάνεις απόσβεση τα παράλογα έξοδα των Χριστουγέννων, παρέα με μια οσφυαλγία και ένα υπέροχο αυχενικό.

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ο μετεωρολόγος Τάσος Αρνιάκος προβλέπει (ίσως και να προκαλεί, αφού είναι Θεός ο τύπος) σεισμούς και καταιγίδες στα αισθηματικά σου, που τον τελευταίο καιρό πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο και από το χειρότερο στο κακό (αλλά μετά ξανά στο χειρότερο). Αν και γνωρίζεις πολύ καλά πως η παράφορη ζήλια και η κτηκτικότητα σου είναι για τη σχέση σου ό,τι τα πυρηνικά του Κιμ Πονγκ Ιλ για το μέλλον της ανθρωπότητας, επιμένεις να τα τρέφεις καθημερινά. Κούλαρε και δείξε λίγη σωφροσύνη, πριν τα καταστρέψεις όλα. Άσχετο: Τι ευχή δίνεις σε ένα ζευγάρι φασίστες που παντρεύονται; Ναζίζεστε!

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Bye ο παλιός ο χρόνος, bye καημένη μου δουλειά,

bye καημένα μου λεφτάκια, bye πατρίδα μου γλυκιά. Θα έχεις ακούσει όλους αυτούς τους τρισάθλιους και γραφικούς παπαρολόγους ψευδοπροφήτες, που περιφέρονται από κανάλι σε κανάλι και αλαλάζουν μαινόμενοι, ότι σύντομα θα κηρύξουμε πτώχευση! Ε, λοιπόν, έχουν απόλυτο δίκαιο. Ε-ε-έρχεται! Τέλη του μηνός, αρχές του επόμενου, φρόντισε να καταστρώσεις ένα σχέδιο άτακτης φυγής προς την Αλβανία και να βρεις μια τίμια δουλειά (π.χ. βοηθός σοβατζή, βοηθός μπετατζή, βοηθός βοηθού καθαρίστριας) για να επιβιώσεις! Καλή σου τύχη, ξένε!

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

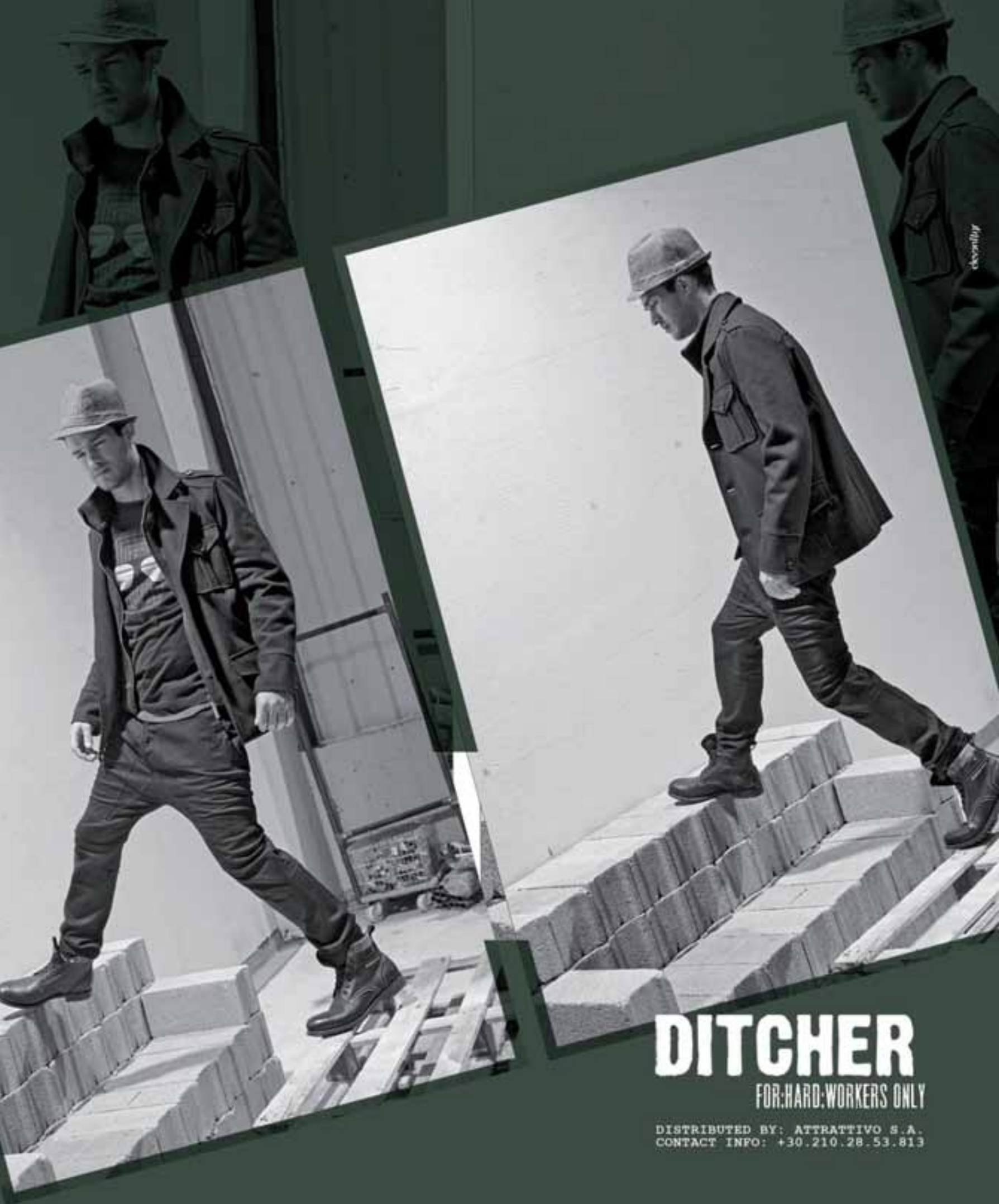
Το ήξερες ότι ο αυνανισμός, στην καλύτερη, τυφλώνει και, στη χειρότερη, σε κάνει να δείχνεις σαν λοβοτομημένος ουρακοτάγκος; «Μέτρον άριστον», είχε πει ο Κλεόβουλος, και σίγουρα σε αυτά που είχε στο μυαλό του συγκαταλεγόταν και η αμαρτωλή πράξη του αυνανισμού. Ελάττωσε τους ρυθμούς και βρες πιο επικοδομητικές ασχολίες, όπως η ρίψις γιαιουρτιών σε πολιτικά πρόσωπα.

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Στο ίδιο μοτίβο του «κάθε πέρσι και καλύτερα» θα κυλήσει και για σένα η φετινή χρονιά. Μη δυσανασχετείς που τα λαμόγια της πολιτικής κατάφεραν να γυρίσουν τη χώρα 30 χρόνια πίσω. Δες το σαν μια καλή ευκαιρία να ξεθάψεις τους δίσκους των Ορα, της Πωλίνας και των Omega Vibes, να θυμηθείς τη latin era του Νταλάρα, να φτιάξεις φυσοκάλαμο, να στείλεις αλληλογραφία με άρωμα, να διοργανώσεις στο σπίτι σου ένα πάρτι λαμπάντα. Να νιώσεις και εσύ αυτό το παραλήρημα του kits, της μιζέριας και της κακογουστιάς που πιάνει τους νοσταλγούς των 80s.

ΑΓΓΕΛΟΚΕΦΑΛΟΙ Σ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Ιδού το ΔΝΤ, ιδού και το πήδημα! Με το μπάσιμο του νέου έτους, το πλανητικό σύστημα σου χαρίζει ευνοια στον αισθηματικό τομέα και σε καλεί να αντιμετωπίσεις την κατάθλιψη της οικονομικής κρίσης με πολύ σεξ και διασκεδαστικούς πειραματισμούς στο κρεβάτι (ή και στο τραπέζι, αν βολέυστε). Λόγω οικονομικής αδυναμίας και μειωμένων καταναλωτικών διαθέσεων, οι επισκέψεις σε sex shops δεν ενδείκνυνται. Είναι όμως μια καλή ευκαιρία να αφυπνίσεις τη δημιουργικότητά σου και να επιδοθείς σε αυτοσχέδιες κατασκευές αυτοϊκανοποίησης, τα κοινώς λεγόμενα sex toys!

DITCHER

FOR HARD WORKERS ONLY

DISTRIBUTED BY: ATTRATTIVO S.A.
CONTACT INFO: +30.210.28.53.813

**ΦΗΜΕΣ
ΛΕΝΕ**

ΟΤΙ ΤΟ CONN-X ΥΠΗΡΧΕ
ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΑ ΥΠΑΡΞΕΙ
ΤΟ INTERNET.

**Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΞΕΠΕΡΝΑΕΙ ΚΑΘΕ ΦΗΜΗ**

ΟΤΕ CONN-X

**INTERNET ΠΙΟ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ INTERNET**